

56. SAYI

ŞALOM

Moda dergilerinin
tercih edilen yüzü
**SHLOMIT
MALKA**

**MESUT
ALP** ile
Mardin'den
Kudüs'e

**Ben bir
Teröristin
oğluyum**

**OYA
ARAC**
İlk soluğun
tanığı

**Aşk'tan
söz
etmişken**

Tebdil-i
Mekânda

Ferahlık

ATAOL
Behramoğlu
Şiirin peşinde
50 yıl

**MUHSİN
AKGÜN**
Objektiflerin efendisi

25.yıl

TEPTA
AYDINLATMA

Editörden...

Şalom Dergi'nin mayıs sayısı okurları ile buluştu. Mavi gökyüzünün çatısı altında, güneşin ısıttığı bu bahar ayının doğa ile baş başa kaldığınız bir gününde, keyifle okuduğunuzu hayal ediyorum Dergi'yi.

Böyle bir ortamda sizleri edebiyatımızın en önemli isimlerinden *Ataol Behramoğlu* ile baş başa bırakmak çok uygun olacak. '*Şirin peşinde soluk soluğa*' başlıklı yazı ile şairlik yaşamının ellinci yılını çeşitli etkinliklerle kutlayan Behramoğlu'nun Büyükkada'daki evine konuk olmaya ne dersiniz?

Bu yıl terör Avrupa ülkelerinde ve ülkemizde maalesef çok can aldı, pek çok kişi fanatizmin, bağnazlığın kurbanı oldu. Terör günümüzde herkesin kâbusu oldu. *Zak Ebrahim* şiddet ortamında büyüyen ve kendisine şiddet aşılana bir çocuk. "Ben bir teröristin oğluyum" başlıklı yazıda Zak Ebrahim'in bir barış elçisine nasıl dönüştüğüne tanık olacağız.

Mesut Alp, Nusaybin'de doğmuş, tarihte farklı kültürlerin merkezi Mardin'de yaşayan genç bir arkeolog. Kültür turizmi kapsamında tek Tanrılı üç dinin merkezi Kudüs'e, kutsal toprakların Hayfa, Akka gibi kentlerine geziler düzenliyor. Alp'in çektiği filmlerden, Mardin'in Yahudi geçmişinden, *Yahudiyyan* mahallesinden söz ettiği keyifli söyleşiye ortak olabilirsiniz.

Bu ay iki fotoğrafçı konumuz var: Biri ünlülerin fotoğrafçısı *Muhsin Akgün*, diğeri yarının ünlülerinin fotoğrafçısı *Oya Araç*. Bugüne dek kamerasının ardında binlerce ünlünün en güzel karelerini yakalayan Muhsin Akgün, bu kez Şalom Dergi için kameranın önünde poz verdi, fotoğrafçılıkta yirmi yıllık deneyimlerini ve görüşlerini bizlerle paylaştı. Oya Araç ise dokuz aylık bir yolculuğun ardından ilk nefese, ilk çığlığına tanık olan, o mucizeyi, anne ve babanın heyecanını belgeleyen, ölümsüzleştiren ve her doğumda müthiş bir heyecan yaşayan bir fotoğrafçı. Bu duygusal söyleşiyi birkaç gün önce kutladığımız Anneler Günü vesilesi ile tüm annelere salık veriyorum.

Söz fotoğrafçılarından açılmışken bir küçük hatayı düzeltelim, kimsenin hakkını yemeyeyim. Geçen ay yayınlanan *Ara Kebapçioğlu* söyleşisindeki güzel fotoğrafların biri *Nariné Zakharyan*'a, bir diğeri *M. Ara*'ya aitti. Biz onları bu ilginç söyleşiyi gerçekleştiren *İzel Rozental*'a mal ettik. Hatanın neresinden dönülürse kardır değil mi? Bu ay Yahudi dünyası Lag B'Omer bayramını kutlayacak. Bu tarih, *Şimon Bar Yohay*'ın ölüm döşeğinde Kabalistik öğretileri '*Zohar*'ı (Parlayan Işık anlamına gelir) öğrencilerine açıkladığı gündür. O gün Bar Yohay'ın evinin ışık ve ateşle dolduğu söylenir. Gece sahillerde, açık alanlarda ateş yakıp karanlığı aydınlatmak günümüzde dek ulaşan bir gelenektir. İlimin ve pozitif öğretimin cehaleti, bağnazlığı alt etmesi, karanlıkları aydınlatması dileğiyle sağlıklı kalın.

Nelly BAROKAS

nellybarokas@gmail.com

ŞALOM Dergi

Gözlem Gazetecilik Basın ve Yayın A.Ş. adına İmtiyaz Sahibi

Av. Yakup Barokas

Genel Yayın Yönetmeni İvo Molinas

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Işık Sivil Karakoç

Editör ve Yan Yayınlar Koordinatörü Nelly Barokas

Reklam Planlama Koordinatörü İsak Behar

Sayfa Tasarımı Semra Öner Bella Parlakşimşek

Kapak Tasarımı Bella Parlakşimşek

Yazı Kurulu Nelly Barokas, Gila Erbeş, Tuna Saylağ, Suzan Nana Tarabulus, Aylin Yengin

İdari Koordinatör Anet Pase

Yönetim Yeri Atiye Sok. Polar Apt. 12/6 Teşvikiye - İstanbul
T: (0212) 231 92 82 - 240 41 44
F: (0212) 231 92 83
www.salomdergi.com

Basıldığı Yer

Gezegen Basım Ltd.Şti
Yüz Yıl Mahallesi, Matbaacılar Sitesi, 2. Cadde, No:202/A Bağcılar İstanbul
Tel: (0212) 325 7125
www.gezegenbasim.com.tr

Yayın Türü Yaygın - Süreli

Seçkin kitapçılarda satılmaktadır.

ŞALOM GAZETESİ'NİN EKİDİR ABONELERE ÜCRETSİZDİR

ÇİZGİ DIŞI

İRVİN MANDEL

OTOSANSÜR...

İşit

10 MUHSİN AKGÜN
Objektiflerin Efendisi

50 OYA ARAÇ
İlk soluğun tanığı

38 MESUT ALP
ile Mardin'den Kudüs'e

28 GEZİ NOTLARI

Tebdil-i Mekânda Ferahlık

İçindekiler

6 KİM NASIL NEREDE?

Shlomit Malka moda dünyasının yükselen yıldızı
Ania Bukstein 'Game of Thrones'da

20 PORTRÉ Şiirin peşinde soluk soluğa 50 yıl Ataul
Behramoğlu

26 BİRİKİMLER Aşk'tan söz
etmişken

30 ANALİZ Ben bir teröristin
oğluyum

60 SEYAHAT TUTKUSU
Cape Town -3

64 AKTÜEL Girişimin yeni
yüzleri

**70 AYIN
BURCU**
Güvende ve
risksiz bir
yaşam mı
hedefliyorsunuz?
O halde
Boğa'sınız...

74 SINEMA Dünya
sinemaları-37 Macar
Sineması-1

6

20

56 GURME "Hayatta Giymem" den
3. çifti almaya giden yol

58 GELENEK
Bir Lag B'Omer günü

80
SANAT
AJANDASI

6

66 STİL
Fransız stilleri

BANKACILIKTA TEKNOLOJİNİN GELDİĞİ SON NOKTA: YAPI KREDİ CÜZDAN

Siz de akıllı telefonunuza Yapı Kredi Cüzdan uygulamasını indirin, Yapı Kredi kredi kartlarınızın tüm bilgi ve ayrıcalıklarını cebinizde taşıyın, kampanya ve fırsatlara kolaylıkla ulaşın.

Kart bilgilerinizi ve işlemlerinizi görüntüleyebilirsiniz.

Size özel fırsatlardan yararlanabilirsiniz.

Telefonunuzdan mobil ödeme yapabilirsiniz.

YapıKredi

Hizmette sınır yoktur.

KİM, NEREDE, NASIL?

Nelly BAROKAS

ANIA BUKSTEIN 'GAME OF THRONES'DA

'Game of Thrones' (Taht Oyunları) adlı dizinin altıncı sezonunda İsrailli bazı oyuncuların da rol aldığı belirtildi. Dünyanın en çok izlenen dizilerinden biri olan 'Game of Thrones'da Yosef Sweid, Ania Bukstein ve Leem Lubani konuk oldular. HBO'nun bu dizisinde Kinvara rolünü canlandıran Moskova göçmeni Ania Bukstein, İsrail'in Habima, Beit Lessin ve Cameri gibi ünlü tiyatrolarında oynayan güçlü bir aktris.

"HAPPY BIRTHDAY MADAME"

Başarısını Yahudi Çalışma Etiğine borçlu olduğunu her fırsatta dile getiren Birleşik Krallığın önde gelen film ve TV müziği bestecisi, Kraliçe Elizabeth'in 90 doğum günü kutlamaları için bir beste yaptı. Debbie Wiseman'dan Mayıs ayı içinde dört gün sürecek kutlama etkinliklerinde orkestra açılış müziği ile final müziğini bestelemesi istendi. Wiseman'ın müziği Windsor sarayında kraliyet ailesi mensupları önünde seslendirilecek. Kraliçe Elizabeth'in katılacağı final gecesi televizyondan canlı yayınlanacak. 53 yaşındaki besteci bestesinin insanları etkileyeceği umudunu taşıyor.

TRUMP – KUSHNER ÇİFTİNE 3. ÇOCUK

Donald Trump'ın 34 yaşındaki kızı Ivanka Trump, bir erkek çocuğu dünyaya getirdi. Bebeğe Theodore James Kushner adı verildi.

ABD başkanlık yarışlarında Cumhuriyetçi Parti'nin aday adaylarından, tartışmalı açıklamalarıyla seçimin en tepki ceken isimlerinden Donald Trump'ın kızı Ivanka ve eşi Jared Kushner Instagram'da paylaştıkları resmin altına, "Bu tatlı oğlanı ailemize almaktan çok mutluyuz" yorumunu yaptılar. Çiftin 5 yaşında Arabella Rose adında bir kızı ve 2 yaşında Joseph Frederick adında bir oğlu bulunuyor.

ELVIS'İN TERZİSİ YAŞAMA VEDA ETTİ

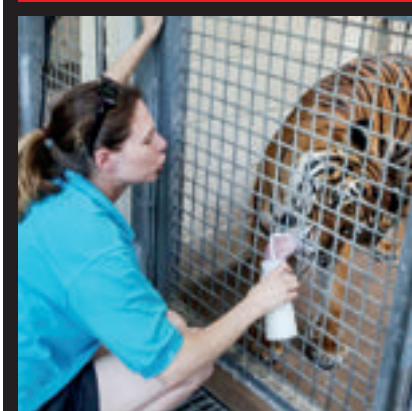
ABD'de yaşayan Holokost kurtulanı Joseph Sher, Elvis Presley'in terziliğini yaparak ünlenmiş, sonrasında ise 'yıldızların terzisi' olarak anılmaya başlamıştı. 100 yaşında hayata gözlerini yuman Sher, New Orleans Holokost kurtulanlarının kurduğu yerel bir derneğin başkanlığını yapmaktaydı.

II. Dünya Savaşı yıllarında temerküz kampına gönderilen Sher, yol inşaatlarına çalışmaya zorlandı. Kampta bin kişi arasından hayatta kalabilen üç kişi arasında olan Sher, Holokost'ta annesini ve üç kardeşini Treblinka'da yitirdi. Kendisi, eşi ve üç erkek kardeşi kurtulmayı başardı.

Sher yerleştiği New Orleans'da baba mesleği terziliği devam ettirdi, özellikle sahne kostümlerinde uzmanlaşarak ünlülerin terzisi oldu.

KAPLAN BAKICISINI ÖLDÜRDÜ

ABD'nin Florida Eyaleti'ndeki Palm Beach Hayvanat Bahçesi'nde bir Malaya kaplanı, 38 yaşındaki bakıcısı Stacey Konwiser'i öldürdü. Hayvanat bahçesi sözcüsü Naki Carter tarafından yapılan açıklamada Konwiser'in hayvanları gösteriye hazırlamak amaçlı kafese girdiğini ve kafeste olan 13 yaşındaki erkek Malaya kaplanının

saldırısına uğrayarak öldürüldüğü açıklandı. Hayvanat bahçesinin geçmişinde ilk kez böyle bir olaya rastlandığı, Yahudi bakıcı Stacey Konwiser'in oldukça başarılı ve deneyimli olduğu ifade edildi.

INDIANA JONES GERİ DÖNÜYOR

Steven Spielberg'in yöneteceği Indiana Jones serisinin beşincisi için 73 yaşındaki Harrison Ford araştırmacı-arkeolog rolüne hazırlanmaya başladı. Filmin 2019'un Temmuz ayında vizyona gireceği belirtildi.

Filmle ilgili tartışma yaratan nokta, Indiana Jones'u Harrison Ford'un canlandırarak olması. 73 yaşındaki Ford'un bir kez daha bu rol için seçilmesi sosyal medyada oldukça ses getirdi. 1981 yapımı Kutsal Hazine Avcıları filmi ile başlayan macera televizyon dizileri, romanlarda, çizgi kitaplarda, video oyunlarında ve çeşitli medyalarda yer aldı. Bunu sırasıyla Kamçılı Adam (1984), Son Macera (1989), Kristal Kafatası Krallığı (2008) izledi.

REFAEL'DEN İLK HAMİLE POZU

Süper model Bar Refaeli beş aylık hamile bir kadın olarak ilk fotoğrafını Instagram'da paylaştı. Yaz aylarında hayatını Adi Ezra ile birleştiren 30 yaşındaki model ilk bebeğini beklemenin heyecanını yaşıyor. Hello dergisine verdiği söyleşide geniş bir aileye sahip olma arzusunu dile getiren Refaeli, "Öyle sanıyorum önümüzdeki on yıl ailemi genişletme yılı olacak. Dört çocuk sahibi bir aileden geliyorum. Ben de birkaç çocuk sahibi olmak istiyorum" dedi.

CLAUDE LELOUCH TEL AVİV'DEYDİ

Ünlü yönetmen Claude Lelouch Tel Aviv'de gerçekleşen Fransız Film Festivali'nin konuğu oldu. Fransa'nın efsanevi yönetmeni festivalde yaptığı konuşmada asktan ve yeni filmi 'Un+Une'den bahsetti. Filmin kadın baş oyuncusu Elsa Zylberstein ile birlikte basın konferansına katılan Lelouche, "Hayata baktığımda, büyük bir yönetmenin bir film yaptığını hissediyordum, o da benden çok daha başarılı bir yönetmen" ifadesini kullandı. Türk seyircisi Lelouch'un son filmi 'Un+Une'ü İstanbul Film Festivali'nde izleme olanağını buldu.

SPIELBERG'DEN KAÇIRILAN YAHUDİ ÇOCUĞUN ÖYKÜSÜ

Ünlü yönetmen Steven Spielberg, 19. yüzyıl Amerika'sında Yahudi bir aileden kaçırılarak vaftiz edilen Edgardo Mortara'nın hikayesini beyaz perdeye uyarlayacak. Pulitzer ödüllü David Kertzer'in eseri olan "The Kidnapping of Edgardo Mortara"nın senaryosunu ABD'li tiyatro yazarı Tony Kushner yazdı. 1997 tarihli kitabında David Kertzer, 1858 yılında bir hizmetçi tarafından kaçırılarak Hıristiyan bir aileye verilen ve gizlice vaftiz edilen çocuğun başından geçenleri yazar.

Kitap, çocuğunu bulmak isteyen ailenin çabasını, Papa IX.Pius'a başvurmasını, Hıristiyanlığın en büyük otoritesinin çocuğu ailesine kavuşturmayı nasıl bir görev haline getirdiğini anlatır.

SEINFELD ON YEDİ ARACINI SATTI

ABD'li komedyen Jerry Seinfeld koleksiyonundaki araçlardan 17 tanesini açık artırma ile 22 milyon dolara sattı. Seinfeld'in sattığı araçlar arasında 15 Porsche ve 2 Volkswagen bulunuyordu. Porsche araçlardan 1955 Spyder modeli olanı 5 milyon dolara alıcı buldu. Seinfeld dizisinin yaratıcısı ve oyuncusu olan aktör, satışın ilgi çekmesi için müzayedede hazır bulundu.

AARON SORKIN NBC'YE DÖNÜYOR

NBC 'A Few Good Men' yeni bir versiyonunun hazırlığına başladığını duyurdu. Tom Cruise, Jack Nicholson ve Demi Moore'un oynadıkları 1992'de Oscar'a aday olması ile ünlü Broadway oyununun dramatik bir versiyonu olacak. Bu oyun, senaryo yazarı Aaron Sorkin'in ünlenmesinin ilk adımı olmuştur. Sorkin geçmişte NBC'deki West Wing adlı dizilerle altı kez Emmy ödülünü kazanmıştı.

HELEN MIRREN GENESIS'İ SUNACAK

Oscar ödüllü ABD'li aktris Helen Mirren, ünlü keman virtüözü Itzhak Perlman'a 1 milyon dolarlık Genesis ödülünün verileceği törenin sunuculuğunu yapacak.

'Yahudi Nobel'i' olarak nitelendirilen 1 milyon dolarlık Genesis ödülü bir müzisyen, öğretmen ve engellilerin haklarını savunan bir kişi olan Itzhak Perlman'a sunulacak. Helen Mirren ise töreni sunmaktan onur duyacağını belirterek, "İsrail'e ve Yahudi halkına yaklaşımımın bugünkü kişiliğimin oluşmasında önemli bir etkisi var. Bu ülkeyi yeniden ziyaret edecek olmam beni müthiş heyecanlandırıyor" dedi.

2014 yılında tahsis edilen Genesis ödülünü ilk yıl New York Valisi Michael Bloomberg, geçen yıl da aktör Michael Douglas kazanmışlardı.

LIOR ASHKENAZI FESTİVALİN KONUĞUYDU

Sinema ve tiyatro oyuncusu Lior Ashkenazi 7-17 Nisan tarihleri arasında gerçekleşen 35. Uluslararası İstanbul Film Festivalinin konuğu oldu. 1964'te Türkiye'den İsrail'e göç eden bir ailenin çocuğu olan "Footnote", "Walk on water" gibi filmlerindeki başarılı oyunuyla tanınan Ashkenazi, ülkesinde En İyi Erkek Oyuncu dalında pek çok kez ödüle layık görüldü.

ÇOCUKLAR İÇİN JUDEO ESPANYOL ALBÜMÜ

Sarkıcı / besteci Sarah Aroeste'nin yeni albümü "Ora de Despertar" çocuklara ve ailelerine hitap ederken, yok olmakta olan bir Yahudi kültürünü canlandırma çabasını taşıyor.

Sarah Aroeste dördüncü albümü "Ora de Despertar"ı (Uyanma Zamanı) çıkaran Ladino müziği üzerine uzman

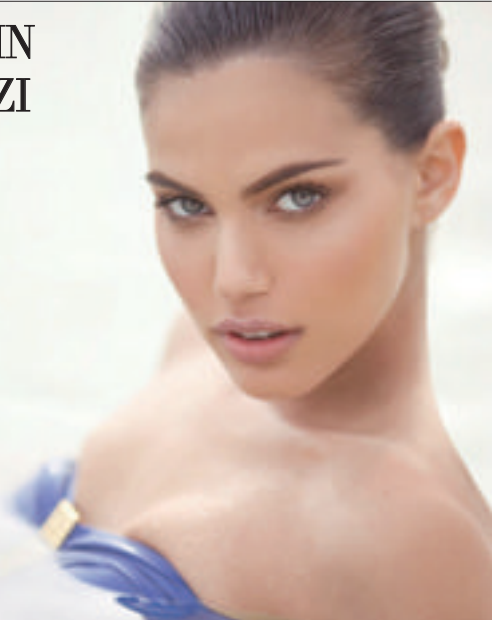
bir anne. Müziğinde Yunanistan'daki Sefarad köklerini ve Ladino müzik gele-

neğine tutkusunu açıkça ortaya koyuyor. "Ora de Despertar" albümü sabah uandıktan sonraki ritüeli eğlenceli bir şekilde çocuklara sunarken, yetişkinler için de kaybolmaya yüz tutmadan bu kültürü çocuklarına öğretmeye başlamaları çağrısını niteliğinde.

MODA DÜNYASININ YÜKSELEN YILDIZI

Ünlü top model Shlomit Malka dünyadaki magazin ve moda dergilerinin tercih edilen yüzü olmaya devam ediyor. Çocukluğu süresince asker ve veteriner olmayı hedefleyen Malka, Facebook'a koyduğu fotoğraflar sayesinde keşfedildi. Fas kökenli bir baba ile Rus kökenli bir annenin kızı olan Malka askerlik görevini sürdürürken uluslararası alanda modellik yapma izni aldı. Vogue, Glamour ve Elle gibi dergilere kapak olan ve bir iç giyim firmasının çekimleri için ülkemize de gelen genç kız yaşamını Tel Aviv'de sürdürüyor.

NATALIE PORTMAN YÖNETMEN KOLTUĞUNDA

Natalie Portman yönettiği ilk filmin tanıtımını yapmak üzere 6. Uluslararası Beijing Film Festivaline katıldı. 34 yaşındaki Oscar ödüllü Portman yönettiği 'A Tale of Love and Darkness' adlı filminin gösterimi öncesinde söyleşi konuğu oldu. Portman'ın aynı zamanda rol aldığı dramatik film, yazar Amos Oz'un aynı adlı romanının sinemaya uyarlaması.

ZAC POSEN'DEN YENİ GİRİŞİM

Moda dünyasının son yıllarda yaptığı en önemli işbirliklerinden biri Zac Posen ile Brooks Brothers arasında gerçekleşti. Uma Thurman, Michelle Obama, Gwyneth Paltrow ve Naomi Watts'ın da aralarında olduğu pek çok kadının tercih ettiği ünlü modacı Zac Posen, markanın 2016 ilkbahar-yaz kadın koleksiyonunun kreatif direktörlüğünü üstlendi. Yahudi bir ailenin çocuğu olan Zac Posen mesleki kariyerine çocukken büyükbabası ile gittiği sinagogdan 'kipa' (dua takkesi) alıp bebeklere gece kıyafeti dikmekle başladı.

RONIT ELKABETZ YAŞAMINI YİTİRDİ

İsraili oyuncu, yönetmen, yazar Ronit Elkabetz 51 yaşında kansere yenildi. Ülkesinin Oscar ödülü sayılan Ophir ödülünü üç kez kazanan ünlü oyuncu "Sh'Chur," "Late Marriage" ve "The Band's Visit,"deki başarılı oyunu ile dünya çapında adını duyurmuştu. Birçok Fransız filminde de rol alan ve "Ahoti" adlı feminist bir kuruluşun başkanlığını yapan Elkabetz, mimar Avner Yashar ile evli olup 4 yaşlarında ikiz iki erkek çocuk annesiydi.

MATISYAHU İLE ARAP MÜZİSYENDEN ORTAK KONSERLER

Rap müziğin tanınmış sanatçılarından Matisyahu, İsrail'i boykot edenlere müzik yoluyla bir yanıt verebilmek amacıyla Mısırlı/Filistinli Arap bir baba ile ABD'li Yahudi bir annenin oğlu olan Nadim Azzam adlı müzisyenle ABD üniversitelerinde bir konser turu gerçekleştiriyor. Geçtiğimiz Ağustos ayında Matisyahu'nun Rototom Sunsplash Festivaline katılması İsrail'e karşı boykotu yürüten aktivistler tarafından engellenmişti. Matisyahu, "Etrafta öyle çok bilgi kirliliği var ki. Her birimiz bir diğerini boykot ediyor, birbirimizi dinlemiyoruz. Bir Filistinli müzisyenle birlikte mesaj vermenin yararlı olacağını umuyorum" dedi.

OYUN YAZARINA EDEBİYAT ÖDÜLÜ

Oyun yazarı Hannah Moscovitch 150 bin dolarlık Windham Campbell ödülüne layık görüldü. Kanadalı yazar Moscovitch, Yale Üniversitesinin tahsis ettiği bu ödüle edebiyata katkıları nedeniyle layık görülen dokuz kişiden biri. Eserleri genellikle Toronto'nun Tarragon Tiyatrosu'nda oynanan 37 yaşındaki Moscovitch mesleğindeki başarısından dolayı geçmişte de birçok ödüle layık görüldü. Windham Campbell ödülü yazar Donald Windham (1920-2010) ile 45 yıllık hayat arkadaşı Sandy M. Campbell'ın adlarını yaşatmak üzere 2011 yılında kuruldu.

SÖYLEŞİ

Aylin YENGIN

Objektiflerin Efendisi

Muhsin Akgün

Rüzgâra savurduğu dalga dalga saçları, pek sık gülümsemeyen ama tarzının vazgeçilmez bir parçası olmuş ciddi ifadesiyle öyle karizmatik, öyle havalı, öyle kendinden emin bir hali var ki, bana kalırsa objektifin arkasında değil, önünde olması gerekirdi. Bizim söyleşimiz sırasında öyle de oldu zaten. Şimdiye dek yüzlerce, binlerce ünlünün en güzel karelerini yakalamayı başaran Muhsin Akgün'ü, bu kez fotoğrafçımız Teri Erbeş'e poz verirken izlemek, oldukça ilginç bir deneyimdi. Bir yandan da kendisine fotoğraf sanatı ile ilgili aklımdaki bütün soruları sorma imkânı buldum ve ortaya çok keyifli bir sohbet çıktı. Eğer siz de son dönemin en gözde sanatı (ya da aktivitesi mi desek artık) fotoğrafçılık ile kıyısından dahi olsa ilgileniyorsanız, özellikle satır aralarını okumanızı şiddetle öneririm.

FOTOĞRAFLAR: TERİ ERBEŞ

Öncelikle tebrikler: fotoğraf sanatında 20. yılınızı kutluyorsunuz. Geriye dönüp baktığımızda sizi en çok gururlandıran projeniz hangisi oldu?

Doğrudur, daha doğrusu “meşhur” olmamın üzerinden 20 sene geçti. En çok gururlandıran proje demektense ya da tek bir projeyi öne çıkarmaktansa, şöyle demeyi tercih ederim: İyi ki “Söz ve Müzik: İstanbul” kitabını yayınlamışım, iyi ki “Nefes” projesini yapmışım, iyi ki film afişleri yapmışım, iyi ki bir zamanlar İKSV’nin kapısından girmişim ve orada direnmişim... İyi ki’ler saymakla bitmiyor. Ama özetle, iyi ki fotoğrafı seçmişim.

Yine olsa, yine aynı işi yaparım diyorsunuz...

Kesinlikle, şu an hâlâ her gün fotoğraf çekiyorum ve bundan çok büyük bir keyif alıyorum. Bazen ticari durumlar için dâhil olduğum projeler de yok değil, ama sayıları çok kısıtlı. Asla açgözlülük yapıp her projenin üzerine atlamadım, yaptığım işi severek, zevk alarak yapmak benim için çok önemliydi. Zaten ticari alanda işler çok bölündü son dönemde, herkesin işlevselliğine göre dağıldı. Bizim işimiz sadece fotoğraf çekmekle bitmiyor, bilgisayar rötuşları da artık bize kaldığı için, keyif alacağın bir iş olması lazım, aksi halde güzel sonuçlar elde edemezsin, ne yaptığın işten, ne de kazandığın paradan bir şey anlarsın. İçinden gelmiyorsa, yapma daha iyi!

Portföyünüze bakıyorum ve yerli / yabancı bu kadar ünlüyü bir arada gördüğüme inanamıyorum. Neden sizi tercih ediyorlar?

Tabii ki bu bir günde oluşmuş bir şey değil. Az önce sizin de söylediğiniz gibi, fotoğrafçılıkta 20. yılım doldu, dolayısıyla böyle bir portföy oluşması doğal. Başa dönecek olursak, insan fotoğrafçılığa yöneldiğinde, bir an geliyor ve bir yol ayırımına varıyor. Yani bir yerde, hangi dala yöneleceği konusunda karar vermesi gerekiyor. Yani doğa fotoğrafı mı çekeceksin, mimari fotoğraflar mı, konser

İyi ki 'Söz ve Müzik: İstanbul' kitabını yayınlamışım, iyi ki "Nefes" projesini yapmışım, iyi ki film afişleri yapmışım, iyi ki bir zamanlar İKSİV'nin kapısından girmişim ve orada direnmişim... İyi ki'ler saymakla bitmiyor. Ama özetle, iyi ki fotoğrafı seçmişim."

fotoğrafı mı yoksa sadece sokaktaki insanı mı? Benim yol maceram şöyle gelişti: 1997 senesinde okuldan çıkar çıkmaz Sabah Dergi grubunda çalışmaya başladım. Orada 5 derginin fotoğrafçılığını yapıyordum. Daha çok haber fotoğrafçılığı tarzı yani... Sonra 1999'da Radikal Kültür Sanat'a geldim ve bu benim için bir dönüm noktasıydı aslında.

O güne kadar hiç "celebrity" fotoğrafı çekmemiş miydiniz?

Aslında çekmeye başlamıştım, hatta o dönem Roll Dergisi vardı. Şimdi artık yayın hayatında değil. Ben de dışarıdan Roll Dergisi ile çalışıyordum ve bu da müzik tarafıma hitap ediyordu. Onlarla çalışırken müziğin gündemdeki isimlerini fotoğraflama şansım olmuştu. Radikal Kültür Sanat'la birlikte performans fotoğrafçılığı alanına daha kolay girmeye başladım. Ondan önce akreditasyonlar sürekli problem oluyordu, çünkü kimseyi tanımıyordum. Radikal sayesinde, gitmek istediğim konsere gitmekle kalmıyordum, hem konserin fotoğraflarını çekiyordum, hem de üstüne para kazanıyordum. 22-23 yaşında birine bu imkânlar verilirse, ondan mutlusu olmaz. Düşünsenize AKM'de opera çekiyordum mesela, hayatımda izleyemeyeceğim kadar opera izledim bu sayede.

Daha ne ister bir insan?

Tabii bu iş bir süre sonra mesleki deformasyonu da beraberinde getirmeye başlıyor. Fotoğraf çekmediğiniz anda dâhi fotoğraf çekmeye devam ediyorsunuz. Gözünüz, beyniniz hiç durmadan çalışıyor. Bilirsiniz, konserin başında 2-3 şarkı boyunca gazetecilerin fotoğraf çekmelerine izin verdikleri "legal" bölümler vardır. Sonra makinenizi bir kenara kaldırır-sınız, ama beyniniz sürekli fotoğraf

çekmeyi sürdürür. An gelir konserden koparsın çünkü zihnin sürekli meşguldür, ama zamanla onu da bir şekilde dengelemeyi öğrenirsin.

Portre çekimi öncesi o kişiyle ilgili özel bir hazırlık yapar mısınız? Yoksa emprovize mi çalışırsınız?

İlk başlarda herkesi bu kadar yakından tanıımıyordum tabii. Mesela Yaşar Kemal'i tanıyordum da, ilk kitabını çıkaran bir yazarı veya yeni ünlenmiş bir şarkıcıyı tanıımıyordum haliyle. Şu anda bile, gittiğim her konserdeki sanatçıyı tanıımıyorum, ama aradan geçen yıllar içinde çoğunu yakından tanıdım. Bir de başlarda inanılmaz yoğun çalışıyordum, 16 kişilik ekibin tek fotoğrafçısıydım ve günde 10-12 farklı etkinliğe gittiğim olurdu. O yüzden kimseyi araştırarak vakit yoktu. Sonra da iş sayıları daha aza inmeye başlayınca hazırlık kısmına vakit kalmaya başladı. Geçenlerde mesela Murathan Mungan'ın fotoğraflarını 10. kez çektim. Dolayısıyla böyle kişiler için özel bir ön hazırlık yapmama gerek yok, ama şu an artık daha rahat şartlarda çalıştığım için, ilk kez fotoğrafını çekeceğim biri hakkında araştırma yapabiliyorum. Diğer yandan bunun çok da fazla bir önemi yok, çünkü siz o insan hakkında istediğiniz kadar araştırma yapın, en etkili faktörler çekim anındaki ortam ve şartlar. Aklınızdaki kareyi çekmeden de dönebilirsiniz bazen. Ben bir yandan çekim yaparken röportajları da dinlemeye gayret ederim, çünkü çekim sırasında size yardımcı olacak bilgileri elde etme şansınız olur.

Nedir sizce bir fotoğrafı "güzel" kılan, anı yakalayabilmesi mi, renkleri mi, açısı mı? Hangisi en önemli?

Bu sorduğunuz soru aslında, "Mükemmel fotoğraf nedir?" gibi bir şey. Bence çok temel birkaç özellik hariç, mükemmel fotoğraf dediğimiz şey kişinin beğenisiyle doğrudan orantılı. Yani şöyle diyelim, siz sanatı seversiniz, ben sevmem, siz balık seversiniz ben yemem, bunun gibi bir şey. İçinizden gelen fotoğraf neyse o sizin mükemmelinizdir. Bir fotoğraf sergisi düşünün, herkes her kareyi beğenir mi ya da aynı kareye mi hayranlık duyar? Hayır! Oysa onlar fotoğrafçının mükemmelidir. Işık, kontrast, bakış çok göreceli şeylerdir. Sert sınırlarla ya da özelliklerle sınırlayamazsınız bir fotoğrafın güzelliğini, her insana farklı duygular yaşatır çünkü. Teorik kısmını, teknik kurallarını okulda öğrenirsin, ama bu sadece okulda öğrenilebilecek bir şey değil, içine ruh katmak fotoğrafçının becerisine kalıyor. Deneme yanılma yoluyla da geliştirilebilir aslında. Yani en güzeli, her zaman bol bol fotoğraf çekmek, bol bol film, tiyatro izlemek ve bol bol fotoğrafa bakmak, çünkü fotoğrafçılık diğer sanatlarla da etkileşen bir dal neticede.

Ama "göz" dediğimiz bir gerçek de var.

Kesinlikle var ve de o doğuştan! Göz ya da görmek dediğimiz şey insanın içinde doğuştan ya vardır ya da yoktur. Eğitilebilir mi? Kesinlikle. Ama insanın içinde o duygu, o yetenek yoksa okulla ya da teknikle ancak bir yere kadar gelebilirsin. Bakarsın ama iyi bir fotoğrafçının gördüğünü asla göremeyebilirsin. Ben gündelik hayatımda da son derece gözlemciyimdir. Etrafımdaki en küçük detaya bile takılırım. En basitinden, oturacağım mekânı, koltuğu bile seçerim, incelerim.

Muhsin Akgün

1976 doğumlu. Yıldız Teknik Üniversitesi Fotoğraf Programı'nda eğitim gördü. 1995 yılında profesyonel fotoğrafçılığa başladı. Ağırlıklı olarak portre ve performans fotoğrafları çekiyor.

Fotoğrafları Radikal, Milliyet, Hürriyet, Sabah, New York Times, Guardian, Irish Times, Le Monde, The Christian Science Monitor Boston, Freitag Berlin, Chello, Du Magazine, Asian Art, Rolling Stone Türkiye, Empire Türkiye, Sinema, Roll, Express, Bir+Bir, Milliyet Sanat, Marie Claire, Varlık, Notos gibi ulusal ve uluslararası yayınlarda yayımlandı. Profesyonel fotoğrafçı olarak, İKSV, Pozitif Müzik, Doğan Medya Grubu, İstanbul Modern Sanat Müzesi, Doğu Medya Grubu, Everest Yayıncılık, Doğan Kitap, Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık, Metis Yayıncılık, Remzi Kitabevi, TMC Film, Tim's Productions, TAFF Pictures, İD İletişim, Yasemin Özbudun Menajerlik, People Casting, Persona Menajerlik gibi kurumlarla halen çalışmaktadır.

Pina Bausch'un "Nefes" projesinde çektiği fotoğraf, gösterinin uluslararası tanıtımında kullanıldı.

"Moda'nın Yüzü" başlıklı fotoğraf sergisi Ekim 2009'da İstanbul'da ve Mart 2010'da da Paris'te sergilendi.

1999-2010 yılları arasında İstanbul'da gerçekleşen yabancı konserlerin fotoğraflarından oluşan "Söz ve Müzik: İstanbul" isimli fotoğraf kitabı Ekim 2010 tarihinde yayınlandı.

30. Uluslararası İstanbul Film Festivali kapsamında "30: İstanbul Film Festivali'nin 30 Yılından 20 Yönetmen" başlıklı sergisi Atlas Pasajında 19 Mart-17 Nisan 2011 tarihleri arasında sergilendi. Ayrıca aynı isimli kitap Nisan 2011 tarihinde yayınlandı.

2000'li yıllarda yurtdışında en çok çevirisi yapılan 15 Türk edebiyatçının portrelerinden oluşan "15" isimli sergisi, Ağustos 2012 tarihinde Avusturya'daki Alpach Avrupa Forumu'nda sergilendi.

15 yıldır fotoğrafladığı konserlerden seçtiği 15 fotoğraflık küçük bir seçki, Kanyon AVM'de 3-5 Nisan 2015 tarihleri arasında "Sahne Önünde 15. Yıl" adı altında sergilendi.

Benim yol maceram şöyle gelişti: 1997 senesinde okuldan çıkar çıkmaz Sabah Dergi grubunda çalışmaya başladım. Daha çok haber fotoğrafçılığı tarzı yani... Sonra 1999'da Radikal Kültür Sanat'a geldim ve bu benim için bir dönüm noktasıydı aslında.

Fotoğraf makinemiz her an yanınızda mıdır?

Her an yanımda taşımam, çünkü ben belgesel fotoğrafa pek inanmam. Yani "Şurada her an bir şey olabilir, ben her ihtimale karşı fotoğraf makinemi yanımda bulundurayım," düşüncesi bana pek uymaz. Şu an Hürriyet gazetesinin ek yayınlarında çalışıyorum ve enstanteneden çok, "celebrity" tabir ettiğimiz, kurguya dayalı çekimler yapıyorum, ama şimdi diyelim ki çekime gidiyorum ve hemen yanı başımda bir olay oluyor, elbette ki kayıtsız kalmam, çekeirim. Diğer yandan akıllı telefonlarla da çok güzel kareler alınabileceğini düşünüyorum.

Dergi ve gazete çekimleri için sürekli zamana karşı mücadele içinde olmalısınız?

Eh tabi biraz öyle oluyor. Bir an önce çekimi tamamlayıp, fotoğrafları yayına hazırlamamız ve göndermemiz gerekiyor. Bunun için de hızlı olmalıyız, sonuçta bir teslim tarihimiz var. Hani az önce kurgudan söz ettim ya, çektiğim fotoğraflarda, kişinin saçından kıyafetine, makyajına kadar her şeye karışırım. Çünkü iyi bir sonuç elde etmek isterim. Zaten bir yerden sonra aramızdaki samimiyete dayanarak, benden fikir de alırlar.

Fotoğraflarını siz çekmezseniz söyleşi vermeyi reddeden ünlüler varmış!

Tabii, bu kadar net olmamakla birlikte öyle durumlarla karşılaşabiliyoruz. Bu basın fotoğrafçılığıyla alakalı bence. Maalesef basında fotoğrafçılık mesleği, hep ikinci plana itilmiş, yazı ön plana alınmış. Bizden önce genel kanı, "Alt tarafı iki fotoğraf çekecek, ne var bunda?" yönündeymiş. Biz yeni jenerasyon olarak bu kaniyi ve bu inancı yıkmaya çalıştık ve yıktık da. Şimdilerde insanlara bu gibi sözler söyletebiliyorsak, demek ki bir şeyler başarabilmişiz. Bazen öyle arkadaşlar var ki, hem yazıyı yazmaya, hem fotoğrafı çekmeye

çalışıyorlar. O yüzden de yıllarca, aynı ünlülerin yanına gidiyor, ama ne doğru ışığı, ne doğru lensi biliyorlar. Normal, çünkü uzmanlık alanı bu değil. Sonra Pazar günü geliyor, oyuncu gazetesinin ekini açıyor, fotoğraflarına bakıyor ve kendini hiç beğenmiyor.

Bir söyleşiyi okunur kılan fotoğrafları mı?

Kesinlikle. Özellikle içinde bulunduğumuz ve görselliğin tavan yaptığı bir dönemde, sadece söyleşiyi değil, her şeyi okunur kılan fotoğraflar.

Maalesef basında fotoğrafçılık mesleği, hep ikinci plana itilmiş, yazı ön plana alınmış. Bizden önce genel kanı, 'alt tarafı iki fotoğraf çekecek, ne var bunda?' yönündeymiş. Biz yeni jenerasyon olarak bu kaniyi ve bu inancı yıkmaya çalıştık ve yıktık da.

Herkesin elinde akıllı telefon, tablet var. Instagram, facebook, her şey tasarım ve görsellere dayalı. İstersen 25.000 vuruş yazı yaz, dünyanın en ilginç en derin analizini yapmış ol, yüz milyon kişinin hayatını kurtaracak bir buluşa imza at, yazını dikkat çekici görsellerle süslemezsen, okutamazsın. Başlık ve fotoğraf çok önemli. Amaç daha fazla okura ulaşabilmek değil mi zaten?

Sergilerinizin çok ilginç isimleri var, 15'i biliyorum, sonra 30 var galiba, neden bu yalnızlık?

İsim bulamıyorum ne yapayım? (gülüşmeler). 15 ile başlayayım: 2000'li yıllarda yurtdışında en çok çevirisi yapılan 15 edebiyatçının, yani Ayfer Tunç, Murat Uyurkulak, Hatice Meryem, Mine Söğüt, Tuna Kiremitçi, Hakan Günday, Aslı Tohumcu, Sema Kaygusuz, Hakan Bıçakçı, Murat Gülsoy, Yekta Kopan, Sadık Yalsızuçanlar, Şebnem İşigüzel, Müge İplikçi, Aslı Tohumcu'nun, portrelerinden oluşan bir sergiydi. Sergi İstanbul merkezli Avrupa Forumu Derneği'nin katkılarıyla Avusturya'ya açıldı. Diğeri ise 1999 yılından beri sürekli temas halinde olduğum İKSV'nin sergi-

siydi. Radikal'de çalıştığım seneler boyunca İKSV ile iletişimimiz asla kopmadı. Benden bir fotoğraf istediklerinde, onları asla kırmamaya çalıştım, halledebileceğim bir şeyse her zaman destek oldum. Ve bu yakınlığımıza dayanarak, onlarla ortak bir projeye imza atmak istiyordum. O dönem Azize Tan bana böyle bir teklifle geldi. İKSV'nin 30. yılı kutlanıyordu ve tam da o sıralarda Semih Kaplanoğlu'nun bir söyleşisi için fotoğraflarını çekiyordum, ayaküstü konuşurken o da, İstanbul Film Festivali'nde bir proje yapmamın zamanı geldiğini söyledi. Sonrasında

Azize ile oturup konuştuk ve ortaya "30: İstanbul Film Festivali'nin 30 Yılından 20 Yönetmen" sergisi çıktı.

Son dönemde Kanyon Alışveriş Merkezinde kısa süreli bir serginize rastladım.

O teklif de bana çok eskiden beri tanıştığımız Feride Edige'den geldi. Bir yıldır kapalı devre yayın yapan, Radyo Kanyon'un kutlamaları kapsamında bir müzik pazarı organize ediliyordu ve 3 gün boyunca sürecek farklı etkinlikler olacaktı. Bu organizasyonda benim de benim de 3 günlük bir sergi açmamı teklif etti. Seve seve kabul ettim. 'Sahne Önünde 15. Yıl' adı altında 15 fotoğraftan oluşan küçük bir seçkiyi Kanyon'da sergiledik. Çok başarılı bir projeydi.

Kitabınızla başlamıştık söyleşimize ama çok kısa değindik, "Söz ve Müzik: İstanbul" dan bize biraz söz edebilir misiniz?

Ben konserlerin fotoğraflarını çekerken, asla aklımda bunları kitaplaştırmak gibi bir düşünce yoktu. İşin aslı, aklımda hiçbir yol haritası yoktu. Radikal'de çalışırken, hiçbir zaman

**Dünyanın en
ilginç en derin
analizini yapmış
ol, yüz milyon
kişinin hayatını
kurtaracak
bir buluşa
imza at, yazını
dikkat çekici
görsellerle
süslemezsen,
okutamazsın.
Başlık ve
fotoğraf çok
önemli.**

ben buradan ayrılp şurada çalışmaya başladım ya da şu projeyi üstlenirim, kitap çıkarırım gibi planlar yapmıyordum. Sonra askere gittim – orada insanın düşünecek, kendini dinleyecek çok zamanı oluyor. Askerdeyken artık kalıcı bir şeyler yapmam gerektiğine karar verdim ve kafamda ufak ufak bir kitap fikri şekillenmeye başladı. Bir konser kitabı yapmaya karar verdim. Onun yanında aklıma bir sürü başka fikir de geldi. Bir de tabii, fikir geliyor ama bir yandan da nasıl gerçekleştireceğinizi de düşünmeniz gerekiyor. Neticede kitap demek, kaynak bulmak demek.

Ama tanıdığımız çoktu, öyle değil mi?

Tanıdık çok da, böyle bir projeye sponsor olabilecek birilerini bulabilmek esas mesele. Roll'un genel yayın yönetmeni Derya Bengi ile görüştim ve ona projemden söz ettim, hatta ona da editörüm olmasını teklif ettim. Kabul etti. Yine Roll'dan çok eski arkadaşım Hakan'a (Lokanoğlu) da görsel yönetmenlik yapmasını rica ettim. Böylece ekibi kurdum. Matbaa ve teknik işlerden sorumlu Özay Selmo vardı, ondan yardım istedim, dağıtımı ona verdik ve editör

Göz dediğimiz bir gerçek var. Göz ya da görmek dediğimiz şey insanın içinde doğuştan ya vardır ya da yoktur.

yardımcısı Çiğdem Öztürk ile yola koyulduk. Arada yurtdışı yazışmaları başladı, her şey tamam zannediyorduk ama en zor iş sponsor bulmak olduk. 2007'de işe koyulduk ve ilk hedefim kitabı 2009'da çıkarmaktı. Şömiş baskı, kalın kâğıt... Tüm bunlar masraflı şeyler tabii. Zaten masrafın %70'ini matbaa oluşturuyordu. 2007'de başladığım sponsor arayışları 2010 yılında sonuç verdi. Efes Pilsen'in katkılarıyla 2010'da projemi hayata geçirebildim ve toplamda 1,000 adet basıldı.

Hayranı olduğunuz bir fotoğraf sanatçısı var mı?

Yaptığım işten kaynaklı: Annie Leibovitz. O kadın, benim yapmak istediğim işi zirve noktasında yapıyor. Müthiş bir göz, müthiş bir enerji!

Size çekimler sırasında güçlük çıkaran biri oldu mu hiç?

Ufak tefek olumsuzluklar olur tabii, ama bir yere gidip fotoğraf çekemem ya da bir gerginlik yaşamam gibi bir

sorunum olmadı hiç. Kimi zaman ister istemez photoshop ile ilgili bazı olumsuzluklar yaşıyorum. Özellikle kadınları çekerken ve özellikle de dergi gibi mecralarda daha dikkatli olunması gerekiyor. Maalesef bu aralar kim daha fazla rötuş yaparsa o iyi fotoğrafçı sayılıyor. Bense elimden geldiğince doğal rötuşlar yapmaya çalışıyorum, aksi halde çok abartılı oluyor, öte yandan gönderdiğim fotoğrafları beğenmeyip bana geri gönderen ve üzerinde daha fazla oynamamı, daha fazla photoshop yapmamı isteyenler de var.

Sizin en güzel fotoğraflarınızı kim çekti şimdiye kadar?

Zor bir soru! Çok fazla fotoğraf çektiğim biri değilim aslında, ama genel olarak fotoğraflarımı ticari projelerde birlikte çalıştığım, fotoğrafçı arkadaşım Şevket Kızıldağ çeker.

Kim bilir, belki bu söyleşiden sonra fikriniz değişir... Çok teşekkürler Muhsin Akgün... (Bütün portföyünü görüntülemek için: www.muhsinakgun.com) ■

HAYALDEN GERÇEĞE

Sonsuz mutluluğa adım atacağınız en özel gününüz,
Conrad İstanbul Bosphorus'un deneyimli ekibiyle
peri masalına dönüşsün.

CONRAD®

ISTANBUL
BOSPHORUS

Daha fazla bilgi için, Özel Davetler Departmanımız ile iletişime geçin.
Barbaros Bulvarı 34353 Beşiktaş, İstanbul | Tel: 0212 310 2525 | Faks: 0212 259 6667 | conradistanbul.com

[f](https://www.facebook.com/conradistanbul) [i](https://www.instagram.com/conradistanbul) [p](https://www.pinterest.com/conradistanbul) /conradistanbul [+](https://www.linkedin.com/company/conradistanbulbosphorus) /conradistanbulbosphorus istanbulinfo@conradhotels.com

ASIA EUROPE AFRICA MIDDLE EAST AMERICAS
CONRADHOTELS.COM #STAYINSPIRED

ŞİİRİN PEŞİNDE SOLUK SOLUĞA ELLİ YIL

ATAOL BEHRAMOĞLU

ATAOL BEHRAMOĞLU ŞİİRDE ELLİ YILI GERİDE BIRAKAN BİR ŞAİR. TÜRKİYE'NİN DEMOKRATİKLEŞME SÜRECİNDE ÇOK ÖNEMLİ YERİ OLAN BİR AYDIN... ŞİİRLERİ UMUT VERİCİ MESAJLARIYLA, YAŞAM KARŞISINDA DİRENÇ VEREN DUYARLILIKLARIYLA İNSANA AŞKI HATIRLATAN İMGELERİYLE EDEBİYATIMIZIN KİLOMETRE TAŞLARINDAN BİRİ OLMAYA DEVAM EDECEKTİR.

Ataol Behramoğlu'nun şiirleriyle ilk kez on iki, on üç yaşlarındayken tanıştım. Evimizdeki kütüphanede babamın yıllar önce aldığı "İyi Bir Yurttaş Aranıyor" adlı kitabını bulmuştum. Şiirlerin yanında desenler de olduğu için çok ilgimi çekmişti ve çok kısa bir süre içinde bu şiirleri ezberlemiştim.

Birkaç sene sonra İskenderun'da büyük bir miting düzenlenmişti. Ailemle birlikte ben de oradaydım. Ataol Behramoğlu da konuşmacılar arasındaydı. Kendisini bu kadar yakından gördüğüm için çok heyecanlanmıştım. Öyle sanıyorum ki anne ve babam da aynı heyecanı paylaşıyordu.

Yıllar sonra üniversite okumak için İstanbul'a geldiğimde kendisiyle pek çok kez aynı ortamda bulundum. Galatasaray'daki Pano Şaraphanesi'ndeki akşamımızın, geçen yaz Foça'daki buluşmamızın ve Büyüka'da evlerine yaptığımız ziyaretin ise anılarımda çok özel bir yeri var. Büyüka'da

evlerine ilk kez gittiğimde, bize evi gezdirdikten sonra müstemilatı kütüphaneye çevirme sürecini anlatıp sevinçle yeni kütüphanesini göstermişti. Yeni okuyup bitirdiği bir kitabı bana tanıtmıştı, kadın hareketi için önemine değinmişti. Ben de o kitabı yeni okumuştum. Bunu söylediğimde çok sevinmişti ve o günden sonra çok daha yakın bir diyalog kurmaya başladık. O yüzden "*Utaç Bitti*" (Anja Meulenbelt/Ayrıntı Yay) biraz da Ataol Behramoğlu'dur benim için ve hep o güzel günümüzü anımsatır. Ataol Behramoğlu şiirde elli yılı geride bırakan bir şair. Türkiye'nin demokratikleşme sürecinde çok önemli yeri olan bir aydın... İlk şiir kitabı "*Bir Ermeni General*", 1965'te Ankara'da Remzi İnanç'ın Toplum Kitabevi tarafından yayımlanır. Bu incecik kitap elli yılı bulan yazın yaşamının da başlangıcıdır. 1970-1974 yılları arasında Paris'te yaşar. Bu yıllarda Aragon ve Neruda ile tanışır. Aragon'un "*Les Letters Françaises*" adlı dergisinde Abidin Dino çevirisiyle şiiri yayımlanır. Bu o dönemde bir Türk şairi için çok önemli bir olaydır.

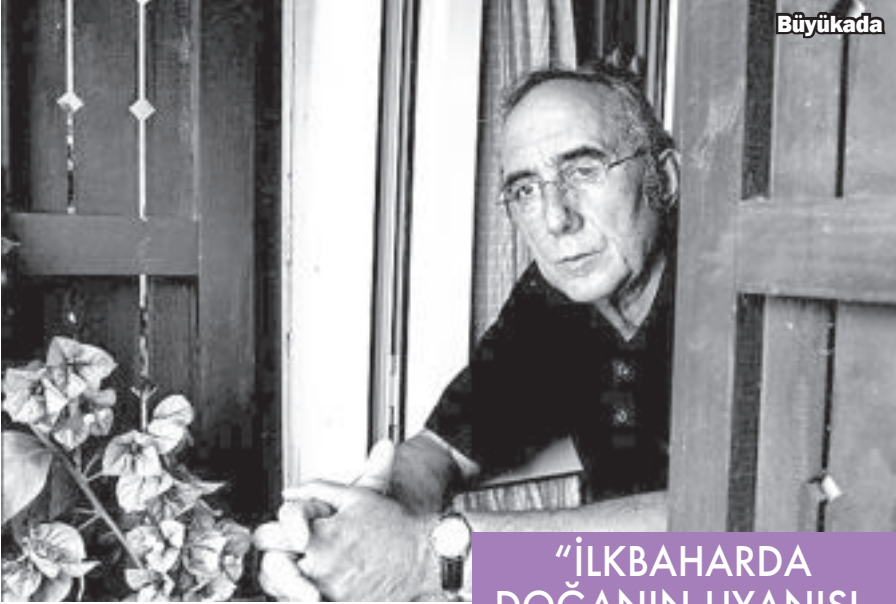
"NE KADAR ÇOCUĞUZ? ÇOCUK, ÇOCUKLUK YILLARI, DÜNYAYI KEŞFE ÇIKIŞ DÖNEMİ... BU KEŞİF DUYGUSU ÖLÜRSE HAYAT YAŞANMAYA DEĞMEZ..."

Anne, baba ve kardeşler ile.. Kars 1946

1940'lar.. Kardeşi Namık'la

Atol Behramoğlu'nun esas şairi ise lise yıllarında Enver Gökçe çevirisiyle tanıştığı ve çok etkilendiği Şilili şair Pablo Neruda'dır. Bir gün Abidin Dino ile birlikte Şili'nin Paris Büyükelçiliği'ndeki bir davete katılır ve orada Neruda ile karşılaşır. O karşılaşmadan bir fotoğrafın olmaması ise Behramoğlu'nun geriye dönüp baktığında en çok üzüldüğü olaylardandır.

Paris'ten sonra Sovyet Yazarlar Birliği'nin sağladığı bir bursla Moskova'ya gider, orada bir buçuk yıl yaşar. Bu dönemin şairin hayatında çok önemli bir yeri vardır çünkü "Beyaz, İpek gibi Yağdı Kar", "Kardeşim Aylardır Hapiste," "Mozart, Mayakovski, Peynir, Ekmek, Karanfil vs". "Salvador Allende'yi Dinlerken" adlı şiirleri bu dönem yazılır.

"İLKBAHARDA DOĞANIN UYANIŞI, ŞİİR YAZMA İSTEĞİMİ KİŞİRTİYOR. ORADA SAF BİR SEVİNÇ, ÇOCUKSU BİR YENİLENİŞ, TENSEL TUTKUDAN ÇOK AŞK DUYGUSU, YÜREK ÇARPINTISI VAR"

1980 darbesi ile Behramoğlu'nun hayatı yeniden değişir. Kitapları toplatılır ve tutuklanır. 1982'de Maltepe Cezaevi'nde yazdıklarını daha sonra "Kızıma Mektuplar" adıyla kitaplaştırır. Sadece şiir kitapları değil, "Şiirin Dili-Ana Dil", "Yaşayan Bir Şiir" ve yaptığı onlarca çeviri kitap da

entelektüel çabalarının kanıtıdır. Şiirleri direnç ve yaşama tutkusuyla dolu olan Atol Behramoğlu'na şiir ve ideoloji ilişkisini soruyorum. Şiir ve ideoloji arasında dolaysız bir ilişkinin mümkün olmayacağını söyleyen Atol Behramoğlu şöyle yanıtıyor: "Burada ideoloji kavramını düşünsel alt yapı olarak adlandıırırsak her sanat yapınının bir düşünsel alt yapısı olmak zorundadır. Fakat sanatsal yapı onu dönüştürür, özümser, ona sanatçının kişiliğinin damgasını vurur. Benim şiirlerimin düşünsel alt yapısı ne midir? Çocukluğumdan beri beni hep ilgilendiren, sarsan, kurcalayan temel duygular, sorular hep olmuştur. Bunları, hayatın bitimliliği konusunda bir üzüntü ve adaletsizliğe karşı bir tepki olarak özetleyebilirim. Başkaca duygular, duyarlıklar, bazen biri, bazen öteki öne çıkarak, bu temel izleklerin çevresindedir."

Behramoğlu'nun pek çok şiirinde "çocukluk" teması öne çıkar. Çocukluk ona göre "olağanüstü"dür. Fransız şair Yves Bonnefoy, bütün şiir serüveni boyunca, şairin gerçekte çocukluğunu yazdığını söyler. J.J Joubert de çocukluğun, esin kaynağının temellerinden biri olduğunu belirtir. Buradan hareketle Behramoğlu'na şiir serüveninde çocukluğun yerini soruyorum: "Bu sorunun yanıtı bizi Freud'a, psiko-analitik çözümlenmelere, bilinçaltı olgularına götürmektedir. Çocukluk sorunsalı belki de başta gelen sorunsaldır. O çocuk kimdi? Şimdi nerede? Ne kadar çocuğuz? Bunlar da acıtan sorulardır. Mesele sadece ve basitçe çocukluğa olan özleme indirgenmemeli. Çocuk, çocukluk yılları, dünyayı

ÇOK SEVDİM BİR ZAMANLAR.

Çok sevdim bir zamanlar, seviyorum yine de
Alıp başımı gitmeyi yollar boyunca
Seyretmek bir bozku akşamını camundan bir otobüsün
Masal şehirlerini geçerken hızla

Çok sevdim bir zamanlar, seviyorum yine de
Ürpertili, sınırsız tenini kadınların
Salmak serin sulara gövdesini
Düşüp gitmek ardına şiirin ve aşkın

Çok sevdim bir zamanlar, seviyorum yine de
Var olduğumu düşünmeyi, ürpererek...
Karanlık bir odada küçük bir çocuk gibi
Yağmurdan ve yalnızlıktan ürkek

Çok sevdim bir zamanlar, seviyorum yine de
Düşüncemi geniş ve sonsuz olanla birleştirmeyi
Hırçın ve ele geçmezce atılğan
Uysal ve usulcacık benim olan şeyi...

Çok sevdim bir zamanlar, seviyorum yine de
Ve hep seveceğim beynim ve tenim var oldukça bu dünyada
Pırıl pırıl olanı, her zaman bir güz diriliğinde
Değişmez ve değişken olanı sonsuzca...

Ataol
Behramoğlu

Ataol Behramoğlu, Salih Bolat
ve Berken Döner

keşfe çıkış dönemi... Bu keşif duygusu ölürse hayat yaşanmaya değmez..." diyerek yanıtıyor. Behramoğlu'nun şiirlerinde tıpkı "çocukluk" kadar "mevsimler" in de önemli bir yer tuttuğunu düşündüğümü söylüyorum kendisine: "İlkbaharda doğanın uyanışı, şiir yazma isteğimi kıskırtıyor. Orada saf bir sevinç, çocuksu bir yenileniş, tensel tutkudan çok aşk duygusu, yürek çarpıntısı var" diyor ve ekliyor, "Sanki yazları daha çok yazıyorum. Belki de tatil dönemi olduğundan ve şiir çalışmaya daha çok zaman ayırabildiğimden. Bir de kösnüllük, tensellik, bedeninizle ve başka bedenlerle daha çok yakınlık, bunlar beni etkileyen şeylerdir... Güz mevsimi de içe kapanış duygularıyla yine beni şiire çağırır bir mevsimdir. Kış her zaman sona kalıyor. Hüzün dolu bir mevsimdir. Ağır, yorgun, kederli... Ben böyle düşünüyorum." Freud'un sanatın gündüz görülen düş

olduğunu öne süren düşüncesini hatırlatıyorum. Şöyle diyor Behramoğlu; "Ütopyalarım pek yoktur. Çok fazla rüya gören biri de değilim. Şiirlerimde geçen "düş" sözcükleri belki de hayatın kendisidir." Behramoğlu'na göre, "çocukluk", "mevsimler", "ideoloji" kadar "mitoloji" de şiirde çok önemli bir yer kaplar. "Antik Yunan mitolojisi ve genel ola-

ma süreçlerindeki atmosfer arasında benzerlik olabilir. Zamanın dışına çıkmak, bir başka zaman boyutunda olmak gibi... Bu, bence, gerçeklikten bir kopuş değil, onu başka bir zaman boyutunda algılayıştır. Bence bütün sorun, gerçeklikten kopmaksızın, onun tutsağı olmamayı başarmaktır. Şiir bir aşkınlıktır." Ataol Behramoğlu'nun şiirleri umut

ÇOCUKLUĞUMDAN BERİ BENİ HEP İLGİLENDİREN, SARSAN, KURCALAYAN TEMEL DUYGULAR, SORULAR HEP OLMUŞTUR. BUNLARI, HAYATIN BİTİMLİLİĞİ KONUSUNDA BİR ÜZÜNTÜ VE ADALETSİZLİĞE KARŞI BİR TEPKİ OLARAK ÖZETLEYEBİLİRİM.

rak mitoloji, şiirin, dinlerin, felsefenin ilk öğeleri olarak çok değerlidir." Mitolojinin şiirdeki görünümü, 'mitoloji okumalarına dayanan bir atmosfer' ile 'şiirsel yaşantı' arasında nasıl bir etkileşime bağlı sorusuna ise şu yanıtı veriyor: "Mitolojiler insanlığın en eski rüyalarıdır. Mitolojik metinler okurken girilen duygusal atmosfer ile şiir yaz-

verici mesajlarıyla, yaşam karşısında direnç veren duyarlılıklarıyla insana aşkı hatırlatan imgeleriyle edebiyatımızın kilometre taşlarından biri olmaya devam edecektir. Şu günlerde şairlik yaşamının ellinci yılını çeşitli etkinliklerle kutlayan Ataol Behramoğlu'nu biz de kutluyoruz. ■

berkendoner@gmail.com

MAVEB

Medikal Ayak Vücut El Bakımı
Ergenekon Sağlık Hizmetleri LTD.ŞTİ.

 [mavebmedikal](https://www.instagram.com/mavebmedikal)

medikal el-ayak
ve vücut bakımları
konusunda hizmet
veren bir kuruluş olup,

 [MAVEB Medikal Ayak Vücut El Bakımı](https://www.facebook.com/MAVEB.Medikal.Ayak.Vucut.El.Bakimi)

Kliniğimizde sağlığa
ve estetiğe yönelik
özel bakımlar
yapılmaktadır.

www.maveb.com

Valikonağı Cad. Asri Apt. 137/8
Nişantaşı - İstanbul
Tel: 0212 231 59 49

Aşk'tan söz etmişken...

“Bahar geri geldi. Yeryüzü
şairler bilen bir çocuk gibi...”

Rainer Maria Rilke

Bahar ile Aşk birbirlerine ne çok yakışırlar. Coşkudur, sevinçtir, güzellikleri fark etmektir, kısaca Aşk halidir bahar. Bilimsel olarak da bahar ile Aşk'ın ilişkisi kanıtlandı. Nöroloji Bilimi Profesörü Helen Fisher'e göre, beynimizde oluşan dopamin adı verilen kimyasal, yeni bir şeyler istememizi sağlıyor, örneğin yeni bir Aşk. Dopamin oranı özellikle baharda yükseliyor, çünkü yenilikler – yeni renkler, yeni kokular, günlerin uzaması, sokaklarda daha çok insanın olması- beyni tetikleyerek dopamin seviyesini yükseltip bizi aşka daha yatkın yapıyor. Zor geçen bir kışın ardından baharın gelmesiyle birlikte yaşama daha fazla aşkla baktığımdan olacak sanırım, Aşk'ın türlü hallerini ve hep var olduğunu yeniden hatırlamama yardımcı olan mesajlar aldım. Örneğin, yakın arkadaşımın Aşk'ı anlatan hikâyesini dinledim ve çeşitli aşkları yaratıcılıkla ifade eden sanat olaylarına rastladım:

İlk Aşk - Gerçek hikâye

Bahar aylarına girerken karşılaştığım eski bir dostum otuz sene sonra okul arkadaşları ile bir araya geldiklerini belirterek heyecanla o günün anısını anlattı: "Sınıf arkadaşlarımla seneler sonra görüşeceğim için haftalar öncesinden heyecanlanmaya başladım.

Buluşma günü geldiği zaman heyecanıma sevinç de eklendi. O öğleden sonra herkesi bir arada görünce hala lisedeymişiz gibi hissettim. Kimse değişmemişti, kaldığımız yerden devam ediyorduk sanki. En son ortaokul son sınıftayken gördüğüm Serkan'ın da orada olduğunu fark ettim. Beni görür görmez yanı-

Portrait of Ross

ma gelip 'merhaba ilk aşkım' dedi. Kalakaldım, onu gördüğümde içimi sevinç mi desem, mutluluk mu çok hoş bir duygu kaplamıştı. Ne çok özlemişim Serkan'ı ben meğer. Ortaokuldan sonra liseye başka bir okulda devam edeceğini öğrendiğimde ne çok üzüldüğümü hatırladım o an. O ise başka şeyler de hatırlıyordu; okul bahçesinde ilk defa elimi tuttuğu yeri mesela... Sonra bana 'sen bir şarkıyı çok severdin' dedi. Şarkının adını söyledi, ben hatırlayamayınca da melodisini mırıldadı. İşte o an, o şarkıyı duyduğum an geçmişe gittim... Onu göreceğim diye sevinçle okula gidişimi, onun yanında aynı sırada oturduğumu, o sevimli yüzünü, heyecanla bir şeyler anlatmasını hatırladım. Kalbim sevinçle doldu, çok duygulandım. O zamanlar henüz 14 yaşındaydık. Benim sevdiğim şarkıyı nasıl da hala hatırlıyor... "

Çocukluk aşkları böylesine naif, içten, koşulsuz, beklentisiz ve gerçek olabiliyor.

Gerçek aşk sevdiğiniz şarkının otuz sene sonra bile hatırlanmasıdır.

Aşk'tan söz etmişken kısa süre önce gittiğim yolculuklarda New York ve Londra'da rastladığım Aşk'ı anlatan iki sanat olayını da anlatmak isterim:

Sanat ve Aşk

New York'ta yeni açılan The Met Breuer sanat müzesindeki sergide, onlarca eser arasında "Untitled-Portrait of Ross" adlı eserden oldukça etkilendim. Küba doğumlu Amerikalı sanatçı Felix Gonzales Torres'in, AIDS'e bağlı bir hastalıktan ölen hayat

Terry Katalan'ın Mother Nature sergisinden

arkadaşı Ross Laylock'un anısına yarattığı fikir, aşkın ve acının yaratıcılığa olan olağanüstü etkisini kanıtıyor bence. Salonun bir köşesinde yerde duran renkli selofanlara sarılmış şekerlemeler dikkat çekiyor. Ziyaretçiler Torres'in kaybettiği aşkı Ross Laylock'un ağırlığı olan 79 kilogram miktarında olan şekerlerden almaları için teşvik ediliyorlar.

Şekerlemelerin miktarının azalması Ross'un sağlığının gittikçe bozulmasını, kilo kaybetmesini ve ölümünden önce çektiği acıyı temsil ediyor. Şekerler bittikçe yenileniyor. Böylece Ross sonsuza kadar yaşamış oluyor. Bu konu ile ilgili yapılan bir söyleşide sanatçı Torres eserin hedef kitlesinin kimler olduğu sorusuna, "sadece Ross " diye cevap veriyor...

Aşk yaratıcılığı kullanarak sevdiğini ölümsüz kılmaktır.

Doğa, Sanat ve Aşk

Londra ziyaretim, Türkiyeli sanatçı Terry Katalan'ın Yunus Emre Enstitüsündeki "Mother Nature- Doğa Ana" temalı resim sergisine denk geldi. Eserler yağlı boya ve kuru çiçeklerden yararlanılan kolaj koleksiyonundan oluşuyor. Aradığımız her şeyin tabiatta bulunduğunu düşünen Katalan, doğanın renklerini güçlü bir şekilde kullanarak pozitif duyguları ve dinamizmi yaratıcılığıyla yaymayı hedefliyor.

Doğa, kadınların doğurganlıkları gibi üreyen, verimli ve bereketli olduğundan anneyi temsil ediyor. Bu vesi-

le ile sergisini annesine ve çocuklarının büyükannelerine ithaf eden Terry Katalan'ın eserleri beni renkleri ve dinamizmi ile büyülerken, doğa anaya olan tutkusunu sanat aşkı ile ifade etmesini çok etkileyici buldum.

Aşk hissettiklerinizi ifade edebilmenin yolunu bulabilmektir.

Doğa aşkı ile birlikte annelikten söz açılmışken, yine bu bahar bir başka sanat dalı olan sinemada annelik temasına rastladım.

Annelik – Bambaşka bir Aşk

Senelerdir çok severek devam ettiğim film analizi atölyesinde arka arkaya izlediğim Türk sinemasının iki değerli yönetmenin filmlerindeki replikler anneliği öyle güzel anlatıyor ki, daha fazla söze pek de gerek kalmıyor. Semih Kaplanoğlu'nun yönettiği "Yumurta" adlı filmde "Ana gibisi yok Yusuf. Sonra anlayacak-

Anne gibisi olmadığını onları kaybettikten sonra daha iyi anırsınız, ne yazık ki...

sın" der Cevdet, annesini yeni kaybeden Yusuf'a. Bu cümleler annesini kaybedenlerin yüreklerine daha çok hitap eder, kanımca. Anne gibisi olmadığını onları kaybettikten sonra daha iyi anırsınız, ne yazık ki...

On sene sonra kavuştuğu hapisten yeni çıkan oğluna çay demleyen anne, "On senedir çay içmedim" der çayı çok seven oğluna, Özcan Alper'in yönettiği "Sonbahar" filminde. Ancak anneler bilir ve hisseder evlat özleminin ne olduğunu, evladı sıkıntı çekerken değil çaydan yaşamdan tat alınmadığını...

Annelerimiz ve anneliğimiz sadece Mayıs'ta anneler gününde değil her an hatırlatılır, kutsanır ve kutlanır yaşam boyunca.

Baharın gelmesiyle birlikte Aşk'ı daha çok görmek, fark etmek ve hissetmek ne kadar iyi geldi. Kendimizi tekrar tekrar keşfedip yenileyerek dopamin seviyemizi yükseltebiliriz belki de. Böylece sadece baharda değil her mevsimde Aşk halinde olarak coşkuyla, sevinçle, heyecanla, sevgiyle, tutkuyla yaşayıp hem kendimizi hem de hayatı kutlamak mümkün olabilir. ■

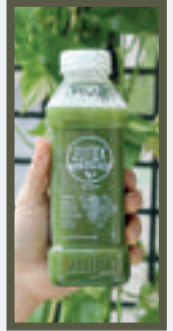
JUITOX'u kısaca açıklar mısınız?

Juice Cleanse yapmanın (sebze ve meyve suyu ile arınmanın) amacı sindirim sistemini dinlendirerek, vücudun enerjisini detoks ve yeniden yapılandırmaya yönlendirmek olduğundan Juice Cleanse içecekleri posalarından ayırıştırarak saf sıvı olarak içmek en doğrusudur. Detoks; şehir hayatı ve modern yaşamın olumsuz getirileri olarak bedenimize birçok toksin madde birikir. Hastalıklardan korunmak, gençlik enerjimizi ve görünümümüzü uzun yıllar devam ettirebilmek için bedenimizdeki bu toksin birikimlerinden arınmamız gerekir.

JUITOX'u kimler kullanabilir?

Hamileler kesinlikle kullanmamalı ve son 1 sene içinde ciddi bir iç organ operasyonu geçirenler doktoruna danışmalı. Yaş sınırimiz yok ama kişide herhangi bir hastalık var ise; önce doktorlarına veya detoks uzmanımıza danışmasını tavsiye ederiz.

f juitox.love

ig juitox

tw juitox_

SIPARIŞ HATTI

www.juitox.com.tr

info@juitox.com.tr

Ahi Evran Cad. Nazmi Akbacı İş Merkezi No:56 Maslak, İstanbul / TÜRKİYE
0212 346 34 23

“Ben bir teröristin oğluyum”

Tüm Tek-Tanrıci göksel dinlerin ilk öğretisi: “Öldürmeyeceksin!” Der ve şöyle devam eder: “Bir insanı kurtarmak, insanlığı kurtarmaya eşdeğerdir. Bir insanı öldürmek ise tüm insanlığı yok etmek demektir.”

Dünya giderek daha karmaşık, güvenlikten yoksun, hatta tehlikeli. Ülkemizin doğusunda, Güneydoğusunda yaşananlar. Alev-alev bir yangın: Yine terör kol geziyor. Her yeni güne uyandı-
ğımızda, çatışma bölgelerinden gelen sayıları sayfalara sığdıramayacak şehit haberleri, asılırken havaya çocukların, babalarının cenazelerine o son bakışları, kentlerimizde, sınırlarımızda ve sınır ötelerinde, şehitler ve onların evlâtları.

Yıkıp yakan yok eden, insanı ve insanlığı hiçe sayan terör! Kaçabilenler, kaçmayı başaramayanlar, ötelenenler... Hangi baharın fırtınasına kapıldığını bilemeden. Ortadoğu bir savaş yeri. Ve kitlesel dramlar, dünyanın her yerinde her dem!

Darmadağın hayatlar, mahvolmuş aileler, bihaber masum çocuklar. Acaba artık sözün bittiği yerde miyiz? Dehşetengiz bir eşzamanlılık içinde asrın utancı mülteciler-sığınmacılar... Kapımızda, topraklarımızda, sularımızda. Aylan'larla dolu sahillerimiz; ölü bebelerle, çocuk cesetleriyle.

Günün gerçeğinde ise...

Şayet mülteciler-sığınmacılar geleceğin nesilleri olan çocukları kucaklarında kaçıyorlar ise;

Şayet insanlar tüm aidiyetlerinin birikimlerini, ana vatanlarını, öz topraklarını terk ediyorlar ise;

Kaçmayı başaranlar... Çok derin bir terör kuyusundan çırpınışlarla, can havliyle kurtulurken yaşamın müjdecisi olmaya çalışıyorlar.

Çok öncelerinde Doğu'da, Hindistan'da, Pakistan'da veya Orta Doğu'da baş gösteren terör şimdilerde ne yazık ki tüm dünyayı tüm zehriyle sardı. Doğu-Batı ayırt etmeksizin...

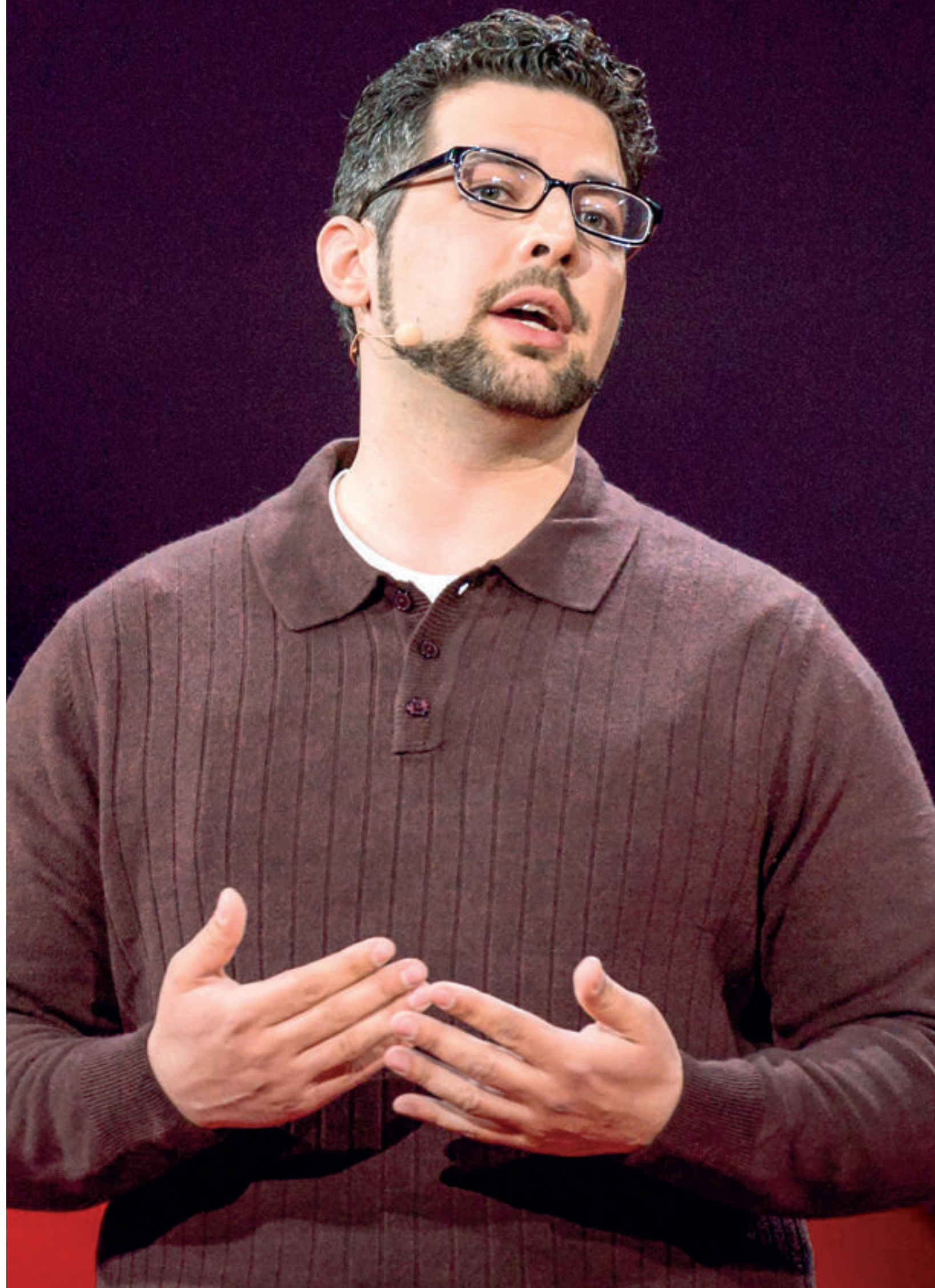
Batı'nın en batısında, 8 Kasım 2016'da gerçekleşecek ABD Başkanlık yarışında kampanyasını sürdüren Donald Trump'ın, “Müslümanların ülkeye girişini engelleme...” veya “kimliklerine “Müslüman” olarak kaydettiler...” sözleri gibi... Ayrıştırıcı, ötekileştirici, ırkçı! İslâmofobi ile Antisemitizm benzer bir nefretin eş söylemleri değilmişçesine...

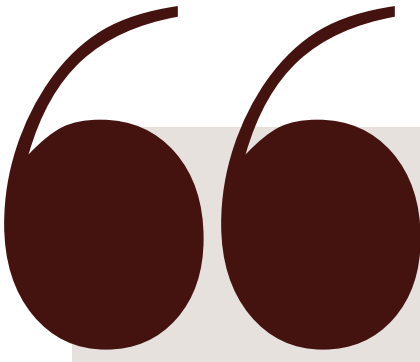
Terörü İslâm'ın bütününe mal etmek iç-görüden uzak bir söylem iken.

Hâl böyle olsa da...

ABD'deki Yeşiva Üniversitesi Dekanı Rabbi Norman Lamm, İsrail Başbakanı Yitshak Rabin radikal dinci bir genç tarafından öldürüldüğünde, katil için şöyle demişti: “O da bizim güzel bahçemizden idi. Bizim bahçemizin çimeninden... Ama o bir yaban otu oldu!”^[1]

Genç bir adam, Amerikalı, Müslüman... Adı Zak Ebrahim. O bir şiddet karşıtı – O bir barış savunucusu. Zak'ın sözcüklerine, kalbimizi ortaya koyarak kulak verelim. Çünkü o kaderini değiştirecek güce sahip oldu. Zifiri karanlıklarda iken yüreğini ve yolculuğunu erdeme yönlendirdi. Çünkü... Zak Ebrahim bir teröristin oğlu! Ve terörizme, bağnazlığa karşı savaşmayı tercih etti!

5 Kasım 1990'da El-Seyyid Nusayr adlı bir adam Manhattan'daki bir otele girip Haham Meir Kahane'ye suikast düzenledi. Kahane, Yahudi Savunma Ligi'nin (Jewish Defence League) lideriydi.

Nusayr ilk başta suçlu bulunmadı. Ama hafifletilmiş suçunun cezasını çekerken başkalarıyla birlikte New York'un simge yapılarına yapılacak saldırıları plânlamaya başladı. Bu mekânlar arasında tüneller, sinagoglar ve Birleşmiş Milletler Merkezi vardı. Çok şükür ki bu planlar bir FBI ihbarcısı sayesinde önlenemedi. Üzücü olan ise, 1993'teki Dünya Ticaret Merkezi'nin bombalanmasının engellenememesiydi. Nusayr, sonuçta, komploda yer aldığı için suçlu bulundu.

El-Seyyid Nusayr benim babam!

1983 yılına Pittsburg, Pennsylvania'da onun - Mısırlı bir mühendis ile şefkat dolu Amerikalı ilköğretim öğretmeni bir annenin çocuğu olarak doğdum.

Mutlu bir çocukluk yaşamam için ellerinden geleni yapıyorlardı. 7 yaşından sonra ailemizin dinamikleri değişmeğe başladı. Babam beni pek az kişinin - hatta Müslümanların çoğunluğunun bile tanımadığı bir İslâm'a maruz bıraktı. Tecrübelerimle şunu gördüm: İnsanlar birbirleriyle yeterince iliş-

ki içinde olup birbirini tanıdıktan sonra, herkesin aslında hayattan aynı şeyi istediğini fark etmesi uzun bir zaman almıyor.

Fakat ne var ki her dinde, her toplumda kendi inançlarına ateşli bir şekilde sarılıp başkalarının da onların istediği gibi yaşaması için her imkânı kullanmak zorunda hisseden küçük bir grup bulabilirsiniz.

Tutuklanmasından birkaç ay önce babam benimle oturup son birkaç haftadır arkadaşları ile beraber Long Island'daki bir poligona gidip hedef pratiği yaptıklarını anlatmış ve sabahına da onunla beraber gideceğimi söylemişti.

Ertesi sabah, Calverton Poligonu'na vardığımızda FBI'ın bizim grubu izlediğini bilmiyorduk. Atış sırası bana geldiğinde babam tüfeği omuzuma koymama yardım etti. Ve yaklaşık 27 metre ötedeki hedefe nişan alacağımı anlattı.

O gün son attığım kurşun hedefin üzerindeki küçük, turuncu lâmbayı vurunca herkesin, özellikle benim, hayretleri içerisinde hedef alev-alev yanmıştı. Amcam diğer adamlara dönüp, Arapça "İbn abu", dedi.

Babasının oğlu!

Bu yoruma hepsi çok gülmüştü. Ve ben ancak birkaç sene sonra nedenini anladım: Bende babamkine benzer bir imha, yok etme yeteneği gördüklerini düşünüyorlardı. Sonuç olarak bu adamlar, 680 kg. patlayıcı yüklü bir minibüsü Dünya Ticaret Merkezi'nin Kuzey Kulesi'nin yeraltı otoparkına yerleştirip bombalayınca 6 kişinin ölümüne ve binlerce kişinin yaralanmasına sebep oldukları için tutuklandılar.

Ben bu adamları örnek alıyordum!

"Her türlü anlaşmazlıklarda, şiddeti mutlaka dışlamak gerek. Benim bundan sonraki hayatım, dinsel, etnik başta, her türlü anlaşmazlıkları barış yoluyla çözmek amacına dönük olarak geçecek. Kendimi barışa adayacağım".

Bu adamlara "amca" anlamına gelen "ammu" diye hitap ediyordum

19 yaşına geldiğimde hayatımda 20 kez taşınmışım. Çocukluğumdaki bu değişkenlik fazlaca arkadaş sahibi olmama fırsat tanımamıştı. Birisinin yanında kendimi rahat hissetmeye başladığımda eşyaları toplayıp bir sonraki kente gitme zamanıydı.

Sınıflarda daima "yeni bir yüz" olduğumdan zorba çocukların hedefi oluyordum. Sınıf arkadaşlarımdan hedefi olmamak için kimliğimi sürekli gizli tutuyordum. Ama sınıfın yeni-sessiz-tombul-çocuğu olmak, onlarda yeterli dürtüyü oluşturuyordu.

Vaktimin çoğunu evde kitap okuyarak, televizyon seyrederek veya bilgisayar oyunları oynayarak geçirdim. Sözüün kısası bağnaz bir evde büyüdüğüm için gerçek dünyaya hazır değildim. İnsanları rastgele ölçütlerle - mesela ırkı ve dini ile değerlendirmem söylendi.

Peki, gözlerimi açan neydi?

Bu tip kafa yapısını sorgulamama sebep olan ilk tecrübelerimden biri, 2000 yılının Başkanlık seçimleriydi. Üniversiteye hazırlık programı kapsamında Philadelphia'daki Ulusal Gençlik Toplantısı'na katılmışım. Odaklandığım konu başlığı - gençlik şiddeti idi. Hayatımın çoğunda zorbalığın, kabadayılığın mağduru olduğum için beni özellikle heyecanlandıran bir konuydu.

Şiddet ortamında büyüyen ve kendisine şiddet aşıl原因an çocuk bütünüyle barış elçisine dönüşüyor. “Yaşadığım şiddet beni barışa biraz daha inandırdı.”

Grubumuzda farklı yaşamlardan gelen insanlar vardı. Ancak toplantının sonunda arkadaş olduğum bir çocuğun Yahudi olduğunu öğrendim. Bu ayrıntının gün yüzüne çıkması için birkaç gün gerekmişti ve ben aramızda doğal bir husumetin var olmadığını fark ettim.

Daha önce hiç Yahudi arkadaşım olmamıştı

Ve açıkçası hayatımın çoğunda aşıl原因amaz olarak gördüğüm bir engeli aştığım için kendimle biraz da gurur duydum.

Bir başka dönüm noktası, yaz tatilinde Bush Gardens adlı bir Lunapark'ta iş bulduğumda oldu! Orada birçok inanç ve kültürden insanla bir aradaydım. İşte bu deneyim kişiliğimin gelişmesinde önemli bir temel oluşturdu. Hayatımın çoğunda eşcinselliğin günah olduğunu duyarak büyüdüm. Şans eseri, bir gösteride eşcinsel insanlarla çalışma fırsatım oldu. Ve kısa bir süre sonra eşcinsellerin birçoğunun tanıştığım en nazik, en az yargılayıcı kişiler olduklarını fark ettim. Çocukken devamlı tartaklanan biri olarak 'öteki'nin acılarına karşı içimde bir empati oluştu. O nazik insanların kendim için yapılmasını istemediğim bir tarzda muamele görmesi bana ters geldi. Bu duygu yüzünden çocukken bana öğretilen stereo-tipleri gerçek hayat tecrübesi ve etkileşimle karşılaştırı-

yordum. Eşcinsel değilim (eşcinsel olmanın neye benzediğini bilmiyorum) ama kontrolümde olmayan bir durum yüzünden yargılanmanın nasıl duyumsattığını çok iyi biliyorum. Ve bir CNN programı olan “The Daily Show”daki – Jon Stewart beni her gece, entelektüel açıdan kendi bağınazlığıma karşı dürüst olmaya zorlayıp insanların ırkının veya cinsel eğiliminin kişiliğinin – karakterinin kalitesiyle hiçbir ilgisi olmadığını algılamama yardımcı oldu.

Jon Stewart benim için bir baba rolündeydi.

Özellikle bir babaya çokça ihtiyacım olduğunda...

İlham çoğunlukla beklenmedik yerlerden gelebilir ve Yahudi bir komedyenin dünya görüşünü kendi aşırısı kaçmış (radikalleşmiş) babamdan çok daha fazla ve olumlu bir şekilde etkilemesi boşa gitmedi. Bir gün annemle dünya görüşümün değişimi konusunda konuşurken hayatım boyunca kalbimde muhafaza edeceğim bir şey söyledi. Bana yaşamı boyunca yeterince bağınazlık yaşamış birinin bezgin gözleriyle baktı ve:

Annem, “insanlardan nefret etmekten bıktım,” dedi.

O zaman anladım ki insanlar kinlerini içlerinde muhafaza etmek için çok

daha fazla enerjiye, üstüne üstlük de negatif enerjiye gereksinim duyuyor. Zak Ebrahim benim gerçek adım değil!

Ailem babamla olan ilişkimizi bitirip yeni bir hayata başlamaya karar verdiğinde bu ismi aldım.

Peki, neden kendimi ifşa edip olası tehlikelere kapımı araladım?

Yanıtı basit:

Bunu belki bir gün şiddet kullanmaya meyilli birisi hikâyemi duyup daha iyi bir yolun olduğunu fark edebilir diye yapıyorum.

Şiddet dolu, hoşgörüsüz bir ideolojiye maruz kaldıysam da fanatikleşmediğimi görebilir diye yapıyorum. Fanatikleşme yerine, deneyimlerimi kullanarak terörizme ve bağınazlığa karşı savaşmayı tercih ettim.

Bunu terörizmin kurbanları ve onların sevenleri için,

Terörizmin onlara yüklediği acılar ve kayıplar için yapıyorum.

Terörizm kurbanları için yapıyorum. Bu duygudan yoksun hareketlere karşı konuşup babamın faaliyetlerini kınıyorum.

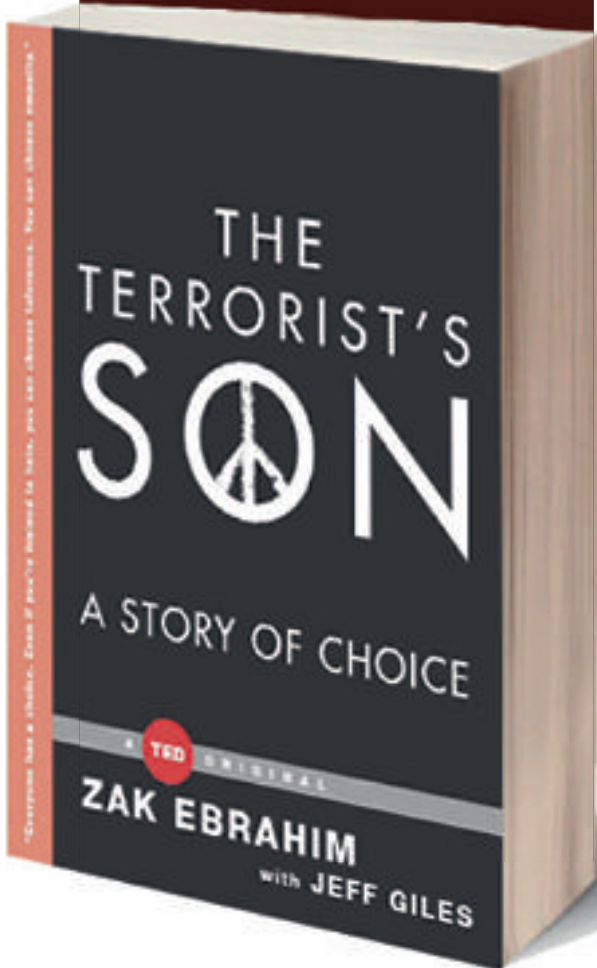
Burada şiddetin, insanın dininin ve ırkının doğasında olmadığını ispatı olarak duruyorum.

Oğul babasının yolunda gitmek zorunda değildir.

Ben babam değilim!^[2]

Dogma ve nefretle büyütülürseniz, başka bir yolu seçebilir misiniz? Zak Ebrahim, babası 1993,teki Dünya Ticaret Örgütü bombalamasına yardım ettiğinde sadece yedi yaşındaydı. Hikâyesi şok edici, güçlü ve sonuçta ilham verici!

Kültürler ve medeniyetler çatışıyor
Mezhepler ve dinler savaşıyor
İnsanlar terör dehşetinden kitlelerle kaçıyor
Mülteci tekneleri batıyor, batırılıyor
Hâl böyle olsa da, hepimiz aynı gezegeni paylaşıyoruz
(aslında paylaşamıyoruz!)
Hâl böyle olsa da, kendi özünü keşfedip, özündeki sevgiyi çoğaltırken Zak Ebrahim örneği yaşama değer katıyor!

İnsanlar yaşam savaşındayken biz oturduğumuz yerden ölümlerin hesabını bile tutamıyoruz.
Bir bebek, bir bebek daha... Üç çocuk, beş çocuk daha... İki bebek, iki bebek daha...
Bu yangında biz de için-için küllere dönüşüyoruz...
Biz onları kurtaramadık! Satırlarımı Rihan ve Abdullah'ın oğulları, anneleriyle birlikte her ikisinin bedenlerinin Bodrum sahillerine vurduğu 3 yaşındaki Aylan Kurdi ile 5 yaşındaki abisi Galip Kurdi'nin anılarına adıyorum.
Ve hayata tutunmaları için yakardığım tüm teröre, savaşa maruz kalmış çocuklara...
Çünkü hepimiz aynı gemideyiz!
Özgürlüklerimizin kısıtlılıkları içinde hepimizi adaletsiz çifte standart tuzakları bekliyor!

SON SÖZ:

Sevgi her dem nefretten büyük olacak! •

KAYNAKÇA & DİPNOT

[1] "Condemning Islamic Terrorism, Defending Muslims"; Jonathan Greenblatt; Anti-Defamation League'in CEO'su; Jerusalem Post

[2] TEDtalks

İleri teknoloji ile doğru tanı

Centermed İleri Görüntüleme Merkezi'nin hizmet anlayışı üzerine samimi bir söyleşi gerçekleştirdik.

Centermed İleri Görüntüleme Merkezi hakkında biraz bilgi verebilir misiniz?

Centermed 2000 yılında üç genç ve girişimci Radyolog doktorlar tarafından kuruldu. Bu genç ve idealist hekimler, etik değerler ve ileri teknoloji ilkesiyle yola çıkıp tam 16 yıldır Nişantaşı'nda kaliteli ve güvenilir sağlık hizmetini eğitimli ve sağlıklı ekibiyle vermeye devam etmektedir.

Centermed İleri Görüntüleme merkezinin içindeki "İLERİ" kelimesi ne anlama geliyor?

Bundan yirmi yıl önceki teknolojiyle hizmet vermek mümkünken, bugün ileri teknoloji yeni jenerasyon cihazlara yatırım yaparak hasta konforu ve dostu olarak hizmet veriyoruz. Geniş tünelli, tv ve müzik eşliğinde çekim yapabilen daha da önemlisi 15 dakika gibi kısa bir sürede tanı koyabilen MR cihazına sahibiz.

Full Dijital Tomosentez Mamografi cihazı ise; düşük dozlu radyasyon içeren, hasta konforu sağlayan, hasta dostu ve kesin tanı koyabilen yeni nesil bir teknolojidir.

BT Bilgisayarlı Tomografide, Spiral sistemden önce hastalar yüksek radyasyona maruz kalırken, şimdi 1 dakikadan az bir sürede binlerce görüntü elde etmek mümkün. Bu açıdan bakıldığında sanırım ileri teknolojiyi takip etmek bugün dünya standartlarında hizmet verebilmenin ilk kuralıdır.

O halde Tıbbi Görüntüleme teknolojileri konusunda, dünya standartlarını yakaladığınızı söyleyebiliriz. Personel kadronuzda kadın hakimiyetinde bir işyeri gözlemliyorum. Bu bir tercih mi yoksa tesadüf mü?

Aslında tercih, hem işveren hem çalışanın tercihi de denilebilir. Sağlık sektöründe kadın çalışanları görmek çok olağan. Bizler kendimizi Centermed'in Amazonları olarak tanımlıyoruz. Savaşçı kadınlar... Sosyal hayatta var olan anne, eş ve çalışan kadınlar.

Misafirlerimizin büyük çoğunluğu kadın. Kadınlar koruyucu hekimliğe erkeklere oranla daha çok inanıyorlar. Hasta olmadan gelip rutin kan, idrar, smir, ultrasonografi eşliğinde meme ve jinekolojik tetkiklerini yaptırıyorlar. Kırk yaşın üzerindeki hanımlar doktorları farklı bir öneride bulunmadıysa eğer yılda bir kez Tomosentez Mamografi tetkiki yaptırıyorlar.

Hastalarınızdan bahsederken misafir diyorsunuz bu çok güzel bir bakış açısı. Peki misafirlerinizi nasıl ağırlıyorsunuz?

Centermed'in alt yapısını hazırlarken almayı hayal ettiğimiz hizmetten yola çıktık. Eskiden görüntü arşivimizi hastalarımızla film basarak yada cd ye yazdırarak paylaşıyorduk. Artık bu büyük dosyaları ihtiyaç halinde mail yoluyla istedikleri anda, hekimlerine çekimle eş zamanlı ulaştırabiliyoruz. Amerika'da

tedavi almak isteyen bir hastamız geçtiğimiz günlerde bizde yapılan tüm tetkiklerini Amerika'ya cd olarak ulaştırmamızı isterken tedavisi için zaman kaybetmenin telaşını yaşıyordu. Kendisine sistemimizde tanımlı mail adresinin aktif olup olmadığını sorduk ve tüm çekimlerini telefon konuşmamız devam ettiği süreçte kendisine ulaştırdık. Benzer bir yöntemi raporlama sistemimizde de kullanıyoruz ve misafirlerimize istedikleri zaman dosyalarına ulaşabilme imkanı sağlıyoruz. Bazen zaman kazanmak öncelikli olabiliyor. Günümüz teknolojisi hız kazandırırken, kayıtsız kalmak çağ dışı kalabilir.

Merkezinizde butik bir hizmet anlayışı sergiliyorsunuz. Bunu nasıl sağladınız?

Misafirlerimiz alanda buldukları süreç içerisinde kendilerini huzur ve güvende hissetmeleri için halkla ilişkiler uzmanımız sevgili **Rebeka Saizburg** tarafından ağırlanır. Tüm dostlarımız sevgili Rebeka'yı güleryüzü ve sıcak ilgisi ile Rebi diye tanır.

6. kattaki teras cafemizde ikramlarımızla misafirlerimizin huzurlu zaman geçirmesini sağlıyoruz.

Bu güzel ve sıcak sohbet için Centermed'e teşekkür ederiz.

centermed®

www.centermed.com.tr

“Yükselen Bir Nesil, Aydınlik Bir Gelecek”

Coaches Training Institute’un Uluslararası Profesyonel Koçluk Sertifikası’nı almış bulunmaktayım. Hisar Okulları Tasarım Atölyesi Öğretmenliği, *YN 2000*’de Teknoloji Tasarım Öğretmenliği yaptım. Profesyonel Eğitim Yöneticiliği görevimin yanı sıra, bir ‘Co-Active Koç’ olarak öğrenci, öğretmen ve eğitim yöneticilerine koçluk hizmeti vermekteyim.

SEVİM DÜLDÜL: *Yeni Nesil 2000 Okulları* İlk ve Orta Öğretim Müdürü’yüm. Eğitimimi Pierre Loti Fransız Lisesi’nde veya bilinen adı ile Papillon’da tamamladım. İstanbul Üniversitesi’nde Fransızca Öğretmenliği bölümünden birincilikle mezun oldum. 2002 yılında başladığım *Yeni Nesil 2000 Okulları*’nda önce Yabancı Diller Bölüm Başkanlığı, Müdür Yardımcılığı derken

FRANSIZCA EĞİTİMDE FARK YARATAN
YENİ NESİL 2000 OKULLARI’NİN VAKIF KOORDİNATÖRÜ
EKİN CENGİÇ, İLKÖĞRETİM MÜDÜRÜ **SEVİM DÜLDÜL** VE
ANAOKULU MÜDÜRÜ **NADİN ALEKSANYAN** İLE YAPTIĞIMIZ BU KEYİFLİ
SOHBETTE ÇAĞDAŞ FRANSIZCA EĞİTİM ANLAYIŞINI, OKULUN YENİ
KAMPÜSÜNÜ VE DEĞERLERİNİ YAKINDAN TANIMA FIRSATI BULDUK.

■ **Hakkınızda kısaca bilgi alabilir miyiz, bize kendinizden bahsedermisiniz?**

EKİN CENGİÇ: *Yeni Nesil 2000*

Okulları’nda Vakıf Koordinatörü olarak çalışmaktayım. Bilkent Üniversitesi sonrası Boston Bentley College ve San Diego State

Üniversitesi’nde Pazarlama Eğitimimi tamamladım. İtalya Domus Academy ve Bilgi Üniversitesi işbirliğiyle gerçekleştirilen Tasarım Kültürü ve Yönetimi; Bahçeşehir Üniversitesi Eğitim Yönetimi Programlarını bitirdim. Ayrıca Uluslararası Koçluk Federasyonu onaylı ilk koçluk okulu olan

2015 yılı itibariyle kariyerime okul müdürü olarak devam ediyorum.

NADİN ALEKSANYAN: 2011 yılından beri *Yeni Nesil 2000 Okulları*'nda Anaokulu Müdürü olarak görev yapmaktayım. Marmara Üniversitesi Okul Öncesi Öğretmenliği, Anadolu Üniversitesi Halkla İlişkiler ve İşletme bölümlerinden mezun oldum. Kuzey Amerika ve İngiltere merkezli okul öncesi programlarının okul öncesi kurumlarına entegre edilmesi alanında çalışmalar sürdürdüm. ZMEV Kemer Kids Anaokulları ve İELEV Okul Öncesi kurumlarında eğitim koordinatörlüğü ve yöneticilik görevlerinde bulundum. Öğretmenlere yapılan eğitimsel katkının değerine ve gücüne inanarak 2010 yılından beri Öğretmen Akademisi Vakfı'nın öğretmenlere yönelik eğitim projelerine eğitmen olarak destek vermekteyim. Aynı şekilde ben de kariyerimi Okan Üniversitesi Eğitim Yönetimi Master programıyla destekliyorum.

■ Sainte Pulchérie Öğretim Eğitim ve Sağlık Vakfı'na kurulan Yeni Nesil 2000 Okulları'nda eğitim vizyonu nedir?

E.C.: Okulumuzun eğitim vizyonu, kültürlerarası ortak paydaları güçlendirmek ve küresel toplumda kimliğini gururla ortaya koyabilecek bireyler yetiştirmeye odaklıdır. Bu hedef doğrultusunda öğrencilerimizi, Türkçe anadili yanında güçlü bir Fransızca ve İngilizce ile akademik ve sosyal yönden gelişmiş bireyler olarak okulumuzdan mezun etmekteyiz.

■ Yeni Nesil 2000'i diğer özel okullardan farklı kılan nedir?

E.C.: 'Fransız Ekolü'nde modern bir eğitimi İngilizce ile destekleyerek güvenli ve huzurlu bir ortamda öğrencilerin gelişim süreçlerini yakından takip etmek en önemli farkımız. Ayrıca, ülkenin en seçkin liselerinde eğitim yaşantılarına devam edebilmek için gerekli olan nitelikli akademik çalışmalarla öğrencileri eğitim hayatlarının üst basamaklarına hazırlamaktır.

■ Anaokulu'nda nasıl bir Fransızca eğitimi veriliyor?

N.A.: 3 yaştan itibaren başlayan yoğun Fransızca eğitimi ile öğrencilerimizin doğal yoldan Fransızca'yı öğrenmelerini sağlamak. Okulda geçirdikleri tüm gün boyunca minik öğrencilerimiz anadili Fransızca olan eğitmenlerimizle beraber okul öncesi için özenle hazırlanan müfredat kapsamında Fransızca'yı etkinliklerde eğlenerek, yaşayarak öğrenirler.

■ Eğitim programınızda sanata ve sosyal duyarlılığa ne derece yer verilmektedir?

N.A.: Okul öncesinde hedeflerimizin başında

öğrencilerimizin kendi özelliklerini keşfetmelerini gelmektedir. Görsel sanatlar, beden eğitimi, müzik, Orff, yaratıcı drama, Fransızca drama, satranç ve dans olmak üzere branş etkinlikleri ile öğrencilerin farklı ilgi alanları konularında farkındalık kazanmaları ve becerilerinin gelişimi desteklenir. Çocuklardaki doğal öğrenme merakını canlı tutan projeler, Türk ve Fransız kültürüne ait etkinlikler, sosyal sorumluluk projeleri ve geziler programımızın vazgeçilmez parçalarıdır.

■ Anaokulu'na kaç yaşındaki öğrencileri kabul etmektesiniz?

N.A.: 3 yaş itibari ile öğrenci kabul etmekteyiz. 2016-2017 Eğitim öğretim yılında Bahçeköy Kampüsümüz içinde açılacak olan anaokulumuzla birlikte, Levent ve Bahçeköy kampüslerinde 3, 4 ve 5 yaş öğrencilerine eğitim veriyor olacağız.

■ İlk ve Orta öğretimde nasıl bir uygulamaya devam ediyorsunuz?

S.D.: Okulumuzda 'Zenginleştirilmiş Milli Eğitim Programı' uygulanmaktadır. İlkokulda çocuklarımızın 'pedagojik gelişim düzeylerine uygun', özgüven gelişimini destekleyen, 'bilgiyi ezberlemeleri yerine içselleştirmelerini', kendi 'yaşam ve deneyimleriyle örtüşmesine' odaklanan bir eğitim sistemi sürdürülmekte. Ortaokulda ise ilkökulda vurguladığımız kişisel gelişimi önemseyen yaklaşım, akademik temponun yükselmesi ve yoğunlaşan öğrenme ortamı ile nitelik kazanıyor. Fransızca eğitim veren liselere hazırlık sınıfı okumadan lise 1. sınıfa geçiş yapmaları hedeflenir. Öğrencilerin içsel zenginliklerinin ve estetik değerlerinin gelişmesi için kulüp etkinliklerine, gezilere, sosyal projelere önem verilir.

■ İlk ve Orta öğretimde kaç saat Fransızca görülüyor? Aynı şekilde 2.dil olan İngilizce kaçınıcı sınıftan itibaren başlıyor?

S.D.: İlkokul 1. 2. ve 3. sınıflarda haftada 15 saat, 4.sınıf itibariyle haftada 10 saat Fransızca dersi yapmaktayız. İngilizceye ise 4. sınıftan itibaren haftada 4 saat ile başlıyoruz.

■ Öğrencileriniz YN 2000 Okulları'ndan hangi düzeyde Fransızca ve İngilizce bilgisine mezun oluyorlar?

S.D.: Öğrencilerimizi büyük titizlikle uluslararası geçerliliğe sahip DELF (Fransızca) ve Cambridge (İngilizce) sınavlarına hazırlıyoruz. Çalışmalar neticesinde Fransızca A2+B1, İngilizce A2 düzeylerinde mezun olmaktadırlar.

■ Öğretmen profilinizden bahsedebilir misiniz? Yabancı öğretmenlerle çalışıyor musunuz?

S.D/N.A.: Türk ve Fransız öğretmenlerden oluşan; deneyimli, alanında uzman, yetkin, kısacası kendileriyle gurur duyduğumuz bir öğretmen kadrosuna sahibiz.

■ Liseye geçişi sağlayan TEOG sınavları için okulda özel bir çalışma yapıyor musunuz?

S.D.: TEOG sınavı 8.sınıf öğrencilerini kapsamaktadır. Okulumuz, tüm öğrencilerinin 8.sınıfa kadar disiplinli ve düzenli çalışma alışkanlığı kazandırılmasını hedefler. Bu çalışma disiplini sayesinde öğrencilerimiz TEOG sınavlarında hedefledikleri okullara başarıyla girmişlerdir.

■ Geçtiğimiz sene öğrencileriniz hangi okulları kazandı?

S.D.: Mezun ettiğimiz 13 öğrencimiz Robert Kolej, Sainte Pulchérie, Saint Joseph gibi Türkiye'nin seçkin liselerini kazanmıştır.

■ Bahçeköy'deki yeni binanızın öğrenci kapasitesi nedir?

E.C.: Okulumuz butik bir anlayışa sahip olma ideolojisini sürdürerek anaokulundan 8.sınıfa kadar iki şubeli bir okul olarak hizmet vermeye devam edecektir.

Yeni Nesil 2000 Okulları'nın İdari Kadrosu

yeninesil2000

yeninesil2000

www.yeninesil.k12.tr

MESUT ALP İLE MARDİN'DEN KUDÜS'E

Mezopotamya'ya yol veren Mardin... Sümer'den Akad'lar, Babil'den Asur'lar, Perslerden Araplara, Roma ve Bizans'tan Emevi'lere, Abbasi'den Selçuklu'ya, farklı kültürlere, Türkler, Kürtler, Araplar, Ermeniler, Yahudiler, Süryaniler gibi farklı etnik gruplara, Hanefi ve Şafi Müslüman, Ortodoks Süryani, Katolik Ermeni, Yahudi, Ezidî ve Şemsî gibi farklı din ve mezheplere, Kürtçe, Arapça, Süryanice hatta Aramca ve Türkçe gibi farklı dillerin konuşulduğu Mardin... Sıra dışı bir şehir ve sıra dışı bir tarih içeren bir yöre. Kudüs... Kelimelerin yetersiz, inançların her taşa farklı renkte işlendiği bir kent... Kudüs, imparatorların rüyası, kutsal kitapların ilk kelamı...

MARDİN'DE ARKEOLOG OLMAK

Mesut Alp ile tanışmamız Ester Pardorokes ve Esra Kohen'in iki sene önce kurduğu L' Atelier'de gerçekleşti. L' Atelier'de çeşitli kültürel, sanatsal ve politik seminerler düzenleniyor. Bu seminerlerden biri oldukça ilgimi çeken arkeolog ve kültür danışmanı Mesut Alp'in Kızılderili kültürünü tanıtan konferansıydı. Büyük merakla izlediğim bu sunum ve derste, sıra dışı bir kişilik tanıma fırsatını bulduk.

Arkeolojiye merakın nasıl başladı?

Nusaybin'de doğdum, Suriye sınırına beş metre. Suyun kenarındaydım ve bazı geceler damda yatarken gök ve yıldızlarla ilgili bir sürü masal dinlerdim. Masallara inanırdım ve bu masalları gerçek zannedirdim. Mesela yıldızlar benim için ortaokulu bitirene kadar yaşlı bir ninenin heybesinden çıkarıp göğe serpiştirdiği ışık haneleriydi... Sonra gün doğmadan da bunları tekrar toplardı. Babamın anlattığı masallarda ise bazı kayan yıldızlar meleklerin şeytanlara fırlattığı taşlardı benim için.

Bu suretle masallar, melekler, cinler, periler hayatımın zaten bir parçasıydı. Daha sonra büyünce bu masalların peşine düşme isteğim doğdu. Daha çok masalı nereden öğrenebilirim amacıyla yola çıktım. Biz 50 kişi bir evde yaşıyorduk; babamla beraber beş amcamla yaşadığımız evde tek bir televizyon vardı. Bu televizyon mahallenin tek televizyonuydu. Televizyon aslında ikinci plandaydı bizim için. Böylelikle masaları, destanları, efsaneleri, sınırlandırılmamış hayal gücümüzü ve yaratıcılığımızı etkilemedi.

Elektrik kesintileri bizim mucimizdi. Elektrik kesildiği an anne bize masal anlatır, baba bize türkü söylerdi. Babam söylediği türküde adı geçen kızın öyküsünü anlatmaya başlardı. Benim mitoloji merakım da böyle başladı. Bizim cinlerin mezarı dediğimiz bir yer vardı Nusaybin'de. İlk kez daha yedi yaşındayken orada bir kazı yapıldığını görmüş ve bir arkeologla karşılaşmıştım, böylece o çocuk yaşta arkeolog nedir biliyordum.

Eşi Fasıla da Mesut gibi çalışmaktan yılmayanlardan. Fasıla Paris'i bırakıp Mesut'un arkasından gitmiş bir eş... Mardin'e gelince birlikte kollarını sıvayıp, çevredeki kadınları toplayarak, yoksul ve çaresiz kadınlara destek vermeyi, iş bulmalarını amaçlayan bir kadın kooperatifi kurmuşlar. Gurur duyulacak bir proje: El sanatlarından, mutfığa ürettiklerini pazarlıyorlar.

Mardin

Arkeoloji hevesi mesleğe dönüştü ve karşımızda çok başarılı gurur duyulacak bir üniversite mezunu buluyoruz.

Yazın dahi kazılarda çalışırdık, arkeolojide her şeye yeti-şilmiyor. Tatillerde ailemizi bir hafta görüp, kazılara geri dönerdik. Bu şekilde geçen sekiz yıllık bir okul hayatından sonra yaklaşık sekiz yıl Mardin Arkeoloji Müzesi'nde uzman olarak görev yaptım. Bu süreç içerisinde de yakın çevremdeki birçok kazıda aktif görev aldım.

Halen Mardin'de mi yaşıyorsun?

Evet, bana sunulan tüm yurtdışı teklif ve burslardan vazgeçip Mardin'de kalmaya karar verdim. Aynı zamanda evleneceğim eşim o zamanlar Paris'te yaşıyordu, birçok kişi bana: "Bu kadar başarılı bir öğrencisin burslar yağıyor, eşinle Paris'te yaşa" dediler. Biz yaşadığımız coğrafyaya bir artı değer katmak istedik ve bunun için elimizden geleni yaptık.

Çok idealist fikirlerle yola çıkmışsınız...

Eşim Fasıla kadın emeğini değerlendirdi, kooperatifler kurdu. Birlikte dernekler kurduk ve ben "Damatsız Düşünler" isimli bir filmin çekimine başladım. Bu film sayesinde Almanya'dan sunulan bir bursla Almanya'ya gittim, Berlin Müzesi'nde çalışma fırsatım oldu. Üniversite yıllarımdan beri dünya dinleri her zaman ilgimi çeken konular arasındaydı. Bununla ilgili kendime hedefler de koymuştum; hangi konuyu işliyorsam arkeolog olduğum için konuyu ortamda yaşayarak yazmayı seçtim. Mesela Aleviliği işlediğim dönemde yazmadan önce Maraş'a gittim, onlarla yaşadım. Fazla değinilmemiş konuları, bilin-

meyen öyküleri duymak, öğrenmek istedim. Değişime uğramamış toplulukları incelemeyi istedim.

Mardin gelenekleri ve Mardin yöresindeki Yahudi geçmişi hakkında bizi bilgilendirebilir misin?

Ailemizden gelen geleneklerimiz her dine açık ve önyargısızdır. Hatta adetlerimizce bir erkek çocuğunuzu sünnet için birinin kucasına koyarsınız, o kişi artık sizin kardeşiniz, kirveniz olur. Kirvelerimiz, sünnet olan çocuğun elini, kolunu tutan ve çocuk üzerinde babaya yakın hak taşıyan kimselerdir. Kirveler ya Hıristiyan, ya da Ezididirler, yeni kardeşlerinizdirler.

Gelelim Nusaybin'e... 1970 yıllarına kadar Nusaybin, Yahudilere ev sahipliği yapmış Cizre ve Mardin gibi önemli bir Yahudi şehriydi. Tarihi kayıtlara baktığımızda 16. yüzyılda Mardin'de Yahudiyyan adında bir Yahudi mahallenin olduğunu görüyoruz. 19.yüzyılın sonunda Osmanlı İmparatorluğunun Mardin Sancağında Yahudi nüfusu 1.487 kişidir.

Bir Yahudi yerleşim merkezi ve mahallesi vardı... Bu günlerde Suriye-Türkiye mayın sahası içerisinde kalan bölgenin adı hala "Girkê Cihuya" yani "Yahudi Tepesi" olarak geçiyor. Yaklaşık 2-3 km batıda ise "Qubka Cihuya" dediğimiz kubbeli bir yapı var. Muhtemelen bir sinagog diye düşünüyorum... Yahudi Çeşmesi ve Yahudi Mezarlığı da vardı Mardin'de.

Yahudi Mezarlığı hala duruyor mu?

Yahudi Mezarlığı Mardin'de duruyor. Hatta birçok Mardinlinin bilmediği Yahudi Çarsısı bile var bu kentte. Mardin'de Yahudilik bize hiç de yabancı değildi, bu dine odaklanarak Yahudi dininin merkezi Kudüs'te bir film yapmak istedim. Kameralarımızı toparlayıp gittik. Başka bir amacım daha vardı: Kürt Yahudileriyle tanışmak... Bu bir efsane miydi yoksa hakikatten var olan bir topluluk muydu? Onları tanıyıp filme çekmek istiyordum.

O zaman biraz da filmlerinizden bahsedelim, ilk çektiğiniz film neyi anlatıyordu?

Çektiğim "Damatsız Düğünler", 4-5 dakikalık bir filmimdi. Filimde gerçek düğün görüntüleri üzerine röportajlar yaptım. Memleketinde düğünü gerçekleştiren bir damadın, sığınmacı olduğu için kendi düğününe gelememesini anlatıyordum. Bu filmde dünyadaki devlet sınırlarını, vize ve pasaport gibi unsurların varlığını sorguluyorum. Uygulanan vize politikalarından dolayı sınırları aşmaya çalışırken ölen mültecilere dikkat çekmek istemiştım. Bu kısa filmde önce "Gönülden Taşa: Yusuf Usta" ismi ile Mardin'de yaşayan son taş ustalarından biri olan Yusuf Usta'nın hayatını filme almıştım. Beni derinden etkileyen bir çalışma olmuştu.

Türkiye'den İsrail'e geziler düzenleme projesi nasıl yola çıktı?

Mardin'de tanıştığımız bir arkadaş, İsraili bir gence sevdalanıp arkasından Tel- Aviv'e gidiyor ve oraya yerleşiyor. O sıralar ben de İsrail ile ilgili, oradaki günlük hayatı belgeleyen bir film çekmek istiyordum. Bir yandan da İnanç Turizmi'nin yanı sıra İsrail'in önemli bir kültür turizmi alanı olduğunu düşünüyordum. Kültür danışmanlığını yaptığım turizm şirketine bunu önerdiğimde

MESUT ALP

Mesut Alp 1980 yılında Mardin, Nusaybin'de doğmuş, 11 kardeşi bir ailenin evladı. Orta öğreniminin bir bölümünü yatılı olarak Ayvalık'ta okudu. Türkan Saylan'ın Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği (CYDD) bursuyla okuduğu Ege Üniversitesi Arkeoloji Bölümü'nden mezun oldu. Mezuniyetinden sonra aile ocağına ve yürekten sevdiği, bağlı olduğu kendi top- raklarına geri döndü.

2006-2014 yılları arasında Mardin Arkeoloji Müzesinde arkeolog olarak çalıştı. Bu esnada bölgede birçok arkeolojik kazıya katıldı. Bunların yanı sıra Gaziantep, Şanlıurfa, Mardin, Şırnak, Siirt ve İzmir başta olmak üzere Türkiye'nin birçok şehrindeki farklı kazı ve çalışmalarda ekip üyesi veya danışman olarak çalıştı. Yaşadığı bölgede lise öğrencilerine yönelik "arkeoloji, tarih ve kültürel miras" başlıkları altında birçok seminer ve konferans verdi.

2008 yılında, Kızıltepe belediyesi için Welat Nisebini ismini kullandığı "Qoser" isimli bir kitap yazdı. Senaryosunu yazıp yönetmenliğini yaptığı Mardin'in son taş ustalarından olan Yusuf Usta ile ilgili "Gönülden Taşa: Yusuf Usta" isimli ve AB fonu desteği ile "Damatsız Düğünler" adıyla belgeseller çekti. Halen bölgenin yaşlıları ile sözlü tarih çalışmaları yapmakta.

Bunların yanı sıra, AB Sivil Toplum Diyalog Projesi II (2010) "Civil Bridge: Meeting" isimli projenin koordinatörlüğünü, British Council'un International Cultural Leadership 2011 Programına seçildi. Bu burs ile birlikte Londra ve Berlin'de eğitim ve uygulama programlarına katıldı. Amerika'da beş farklı eyalette çeşitli eğitim ve arkeolojik çalışmalar yaptı.

2012-2013 eğitim yılında Mardin Artuklu Üniversitesi, Sanat Tarihi Bölümünde, Mezopotamya Sanatı ve Arkeolojisi derslerini verdi. Batman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Danışma Kurulu üyeliğine devam etmektedir. "GAP Kültür Birliği" koordinasyon merkezinde koordinatör olarak görev yapmanın yanı sıra, 3. Mardin Bienaline sanatçı olarak katıldı ve bu bienalde küratör olarak da görev aldı. 2015 yılında Mardin Sürdürülebilir Turizm Projesinde danışman olarak çalıştı, kentin bütün tanıtım broşürlerinin yazarlığının yanı sıra, "Efsanelerden Masallara Mardin" isimli kitabını yazdı. Halen 'Sacred7 Travel'da kültür danışmanlığı görevine devam etmekte.

teklifimi uygun gördükleri için geçen seneden beri İsrail'e kültür turları başlatmış bulunuyoruz.

Kazılar ve arkeoloji aşkından öte yurtdışına gezilerde kültürel danışmanlıklar yapıyorsunuz. Bu gezilerin arasında İsrail ve Kudüs gezileri var. Geçtiğimiz Eylül ayında gerçekleşen Tel Aviv-Hayfa-Akka-Kudüs gezisinde amaç yine bilinmeyen bir topluluğu keşfe çıkmak mıydı?

İsrail hep merak ettiğim bir ülkeydi... Çok severek gezdiğim çok etkilendiğim bir ülke... Arkeolog olarak o yörede dolaşmak bir başka ayrıcalık. Bir diğer belgesel çekimim İsrail'de başladı... Çekimler kişisel röportajlar şeklinde olacak ve mümkünse de, doğdukları ülke veya şehirden diye iki kısımda düzenlemeyi planlıyorum. Belgeselde Edirneli Shlomo Amca ve Çorlulu Joseph amca Türkiye'den göç ederek bir ülkenin doğması için iki taşı üst üste koymuş iki insan... İkisi de öğretmen ve nefis anıları var. Çocukluklarını, gençliklerini ve bir ülkenin doğuşuna şahit olmalarını konuştum onlarla... Bazen telefonum çalıyor ve Holon'dan bir ses; "Nasılın kara oğlum?" diye hatırlamı soruyor. O kadar mutlu oluyorum ki kelimelere sığmaz. Detaylar için lütfen çekimleri bekleyin. ☺

İsrail'i nasıl buldun, orada neler hissettin?

Ülke hayal ettiğimden daha güzeldi. Bir yere arkeolog gözüyle bakmak zamansız, sınırsız bayraksız bakma yeteneğidir. Bu bakıştan dolayı tek bir bayrağın etrafında kenetlenmiyorum. Biz İsrail'i sadece Mescit -i Aksa olarak biliyoruz, hâlbuki orada bir Akko, bir Massada var... Arkeolojinin efsaneler ile buluştuğu, UNESCO Dünya Kültür Mirası Listesi'nde yer alan, Yehuda Çölü'nün kıyısından Ölü Deniz ve Ürdün manzarasına sahip Massada Antik Şehri var.

4000 yıllık Yafa kentinin tarihini başlangıcından günümüze kadar izlerken Osmanlı'nın izlerini sürüp doku-nuyorsunuz. Haifa'da Bahai Bahçeleri'nde gezerken tüm güzelliklere Carmel Tepesi'nden

şahitlik ediyorsunuz. Daha sonra Bahailiğin kurucusu olan Seyid Ali Muhammed'in mezarının bulunduğu alan gezisi var. Bu güzel kıyı şehrinin sonra yönünüz bir masal diyarı olan UNESCO Dünya Kültür Mirası Listesi'ndeki Akka... Akdeniz'in kıyısında bulunan Akka tarihi kentinin mimarisi ise herkesi masal diyarına götüren bir yer. Ara sokaklarda kalan evler denizin mavisini kapı ve pencerelelerine taşımış, böyle olunca da her ev deniz görüyor gibi geliyor insana. Camiler, pazar yeri, tüneller, sokaklar ve insanları ile Akka hafızalarda iz bırakacak bir şehir.

Tel Aviv'den Hayfa'ya geçerken Türkiye'den gelip burada yaşayan topluluğun kurduğu Atatürk Ormanında durup çay içtik.

Türkiye'de bile böyle bir orman yok; ormanın açılışına Süleyman Demirel gelmiş. Bu gerçekleri Türkiye'de bilen

Yetenekli bir eğitmen, talebe ve arkeolog olmanın dışında Mesut, elinden düşürmediği makinesiyle harika fotoğraflar çekiyor. Yakında sergi açacak... Tarihte ilk üniversitenin Harran'da değil, Nusaybin'de kurulduğu görüşünde... ABD Türkiye Büyükelçiliğince merkezi hükümete 2013 yılında kültür lideri olarak aday gösterilmiş.

Ester Pardorokes, Mesut Alp, Esra Kohen ve Elda Sasun

yok. Bindiğim taksilerde Türk filmlerini ve dizilerini de gayet iyi tanıdıklarına şahit oldum.

Tura kimler katıldı?

Katılımcıların hepsi İstanbullu Türklerdi. 15kişi kadaydık. Turun her ayrıntısını kendim hazırlıyorum, hem ben öğreniyorum, hem onlar. Öğrenci değil, talebe kelimesini kullanmayı seviyorum zira talebe bilgiyi talep eden kişidir. Bilgi kıymetlidir bunun için ben de bilgi talep edene cevap veren kişiyim.

Peki, Kudüs desem? Gezi programında "Danışmanımız Mesut Alp'ten Kudüs tarihini dinliyoruz" diye yazıyor.

Kudüs... Kelimelerin yetersiz, inançların her taşa farklı renkte işlendiği bir kent... Kudüs, imparatorların rüyası, kutsal kitapların ilk kelamı... Dünyaya sığmayan kendi bir dünya Kudüs... Kent, mimarisi ile sizi büyülerken her adımda ruhunuza yaklaştığımızı hissedeceğiniz topraklar... Kudüs'te bir şehri değil, daha çok kendinizi keşfediyorsunuz.

Söyleşimize; Bahauullah tarafından kurulan ve - yaradılışın kaynağı olan Tanrı'nın birliği, tüm önemli dinlerin aynı ruhani kaynaktan ve Tanrı'dan gelmesiyle dinin birliği ve tüm insanlığın eşit yaratılması, çeşitlilik içinde birlik ilkesi doğrultusunda ırk ve kültür farklılıklarının takdir ve kabul görmesi - öğretisi üç ana temel üzerine odaklanan Bahailik'ten bir alıntıyla son verdik.

"Hiç şüphesiz hangi milletten, hangi ırk veya dinden olursa olsun, tüm insanlık ilhamını bir İlahi Kaynak'tan almaktadır ve tek Tanrı'nın kuludur." (Bahauullah)... ■

Mitzpe Ramon'u Eilat'a bağlayan 40 numaralı yol

Tebdil-i Mekânda Ferahlık

Bir elimde defterim, diğerinde “bulut suyu” olarak adlandırılmış çeşmeden doldurduğum su şişesi, “Desert Ashram”ın kalp şeklindeki demir kapısından çıktım ve ödevimi yapmak için Negev çölünün derinlerine doğru yürümeye koyuldum.

Mitzpe Ramon'u Eilat'a bağlayan 40 numaralı yolun kenarındaki bu ufak yerleşim yerinde düzenlenen sekiz günlük bir meditasyon seminerine gelmişim.

Tel Aviv'in hızlı ritminden uzaklaşmak, biraz kafa dinlemek istiyordum. Gelir gelmez kot pantolonumu çıkarıp herkes gibi ben de bütün hafta üzerimden çıkarmadığım şalvarımı giydim. Telefonumu kapattım ve modern dünyadan olabildiğince soyutlanmaya adadım kendimi. Dış dünyada olup biteni ne duymak, ne de düşünmek istiyordum ve çölün bana vaad ettiği bu olanaktan sonuna dek yararlanmak için heyecanlıydım.

Bu seminer, kimselerin bana ulaşamaması, günlük dert ve tasaların çöl sınırlarının dışarısında kalması demekti. Sabah, öğle, akşam vejetaryen yemeklerimiz hazır sunuluyor, her seansdan önce eğitmenlerden biri ufak bir çan çalarak bizi meditasyon odasına çağırıyordu. Saate bakmak, zaman tutmak gibi bir kaygımız dahi yoktu. Öğlen teneffüsümüzün bitmesine daha bir buçuk saat vardı ama ben ödevin aslında ne olduğunu tam olarak anlamış değildim. "Sessiz bir köşe bulun ve kendinizi dinleyin, doğayla bütünleşin," gibilerinden belirsiz bir talimat almıştık eğitmenlerimizden. Rüyalarımızı, düşüncelerimizi, hissettiklerimizi ise unutmadan yazmalıydık defterimize. Ama daha seminerin ikinci günü bitmemişti ve içimde bir

huzursuzluk, kafamda bin bir düşünce vardı. Ne diye gelmişim ki ben çölün ortasında el ele tutuşup Hindu mantaralarına şarkı söyleyen insanların arasına?

Kapının hemen ilerisindeki tabela gözüme çarptı: "Her baktığın yerde kendini görürsün" diye ikaz ediyordu İbrani yazı. Suratımı buruşturdum, kendi zihnimin saçmalıklarından kaçamayacağımı hatırlatmasıyla.

Kış olmasına rağmen, masmavi gökyüzünden yansıyan öğlen güneşi suratımın sol tarafını yakıyordu. Çölün sonsuz sarısının orta yerinde tek başına duran bir ağaç gördüm ufukta ve onun gölgesine doğru ilerledim. Bir taşın üzerine oturdum, gözlerimi kapattım ve koyuldum ödevimi yapmaya.

Tam rahatlamaya, biraz olsun beynimdeki tenkitçi düşünceleri savmaya başlamıştım ki, bir gürültüyle sarsıldı altımdaki taş. Etrafıma baktım ama bir şey göremedim. Herhalde Ashram'da tamirat var diye düşündüm ve yeniden gözlerimi kapadım. Ama sesler beş on dakika aralarla devam ediyor, konsantrasyonumu bozuyordu. Sanki olmayan binalar yıkılıyordu etrafımda. Defterime bir tek kelime bile yazmadan ve ödevimi yapamamanın huzursuzluğuyla teneffüsün geri kalanını altı kişiyle paylaştığım odamda duvara bakarak harcadım.

Negev'de geçirdiğim hafta boyunca ara ara bu sesler gelip gitti. Çölün serin akşamlarında battaniyeye sarınmış gökyüzünü aydınlatan milyonlarca yıldızları izlerken sarsılıyordu yer. Gündüzleri ise yastıkların üzerinde bağdaş kurmuş meditasyon yaptığımız odanın tavanı takırdıyordu her bum sesiyle.

Rengârenk kuyruklarını yelpaze gibi açmış tavus kuşlarının serbestçe dolaştığı, sırtlarında koca çantalarıyla çölü yürüyerek geçen gezginlerin uğradığı, genci, yaşlısı, İsraili, Arjantinli, Litvanyalı dünyanın her yerinden insanların bulunduğu bu küçük cennetin vasfına hiç yakışmıyordu bu gürültü.

Dayanamayıp sordum. Gürültünün İsrail Savunma Kuvvetlerinin çölde yaptıkları tatbikat çerçevesinde patlatıldığı bombalar olduğunu söyledi bir arkadaşım.

"Ya da savaş başladı ama telefonlar kapalı bizim haberimiz yok," diye de şakalaştı. Bana pek de komik gelmemesine rağmen gülümsedim. Aslında nüfusun ülkenin merkezine kıyasla çok daha az olduğu Negev çölünün ordunun bir numaralı tatbikat yeri olduğunu biliyordum ama bu ihtimal aklıma gelmemişti nedense.

Huzur ve sükunetin temsilcisi olması gereken bu yerin etrafında bombaların patlaması sadece beni rahatsız etmemişti. Katılımcılardan biri 2006 Lübnan Savaşında İsrail'in kuzeyinde yaşadığı travmanın hortlamasıyla eski korkularını yeniden yaşamaya başlamıştı. Seslerin bir tehlike unsuru olmadığını bilmesine rağmen iki günde suratı beyazlamış, benzi atmıştı.

Grubumuz

“Her baktığın yerde kendini görürsün”

Her “bum” sesi beni iki sene önce Gazze Savaşı sırasında Tel Aviv’de haftalarca süren siren sesleriyle sığınaklara doluşmamıza, endişeyle Hamasın üzerimize attığı roketleri Demir Kubbe savunma sisteminin havada patlatmayı başardığının göstergesi olan o “bum” sesini bekleşimize götürüyordu. Tebdil-i mekandaki ferahlığın uğultusuyla geçmişi anımsatan bir koku veya sesin duyulduğu ana kadar olduğunu hatırlatıyordu her patlama. Olağanüstü bir gerçeklik yaratmaya çabalayan ve bir anlamda bunu başaran Desert Ashram’da bile hayatın gerçeği ve kaçınılmazlığı ortadaydı. Çölün bir köşesinde ordu askeri tatbikat yaparken, diğer köşesinde ise bizler içimizdeki sessizliği aradık bir hafta boyunca.

Tatile gitmek, biraz da insanın kendi gerçeklerinden, günlük hayatından kaçması ile alakalı. İnternet hayatımıza girmeden, telefonlarımız altıncı parmağımıza dönüşmeden önce bunu başarmak daha kolay oluyordu. Şimdilerde modern hayattan kaçmak için insanın kendini ya çöle, ya bir dağın tepesine atması gerekiyor.

Yine de kendi düşüncelerimizden, tatil dönüşü bizi bekleyen işlerin hesabını yapmaktan kaçınmak, bilgisayarını çantasında bırakmaya benzemiyor. Beynimizin “off” düğmesini bulmak imkansız. Bu yüzden de nereye gidersek gidelim, buluyoruz kendimizi oracıkta.

Kendimizi, geçmişimizi, travmalarımızı ve bütün saçmalıklarımızı sevmek aslında tatilin en muhteşemi.

Desert Ashram’daki tabela da bunu söylüyordu kapılarından geçen her gezgine. Sekiz günün sonunda defalarca önünden geçip okuduğum bu tabelanın anlamı değişmeye başlamıştı. Artık bir ikaz olarak okumuyordum onu. Tam tersine, yakın bir dostun içimi ferahlatan, sevgi dolu varlığı gibiydi. Ve bana diyordu ki: İssız bir çölün en ücra köşesine bile gitsen orada yalnız kalmayacaksın; çünkü o yakından tanıdığın kendi benliğin hep seninle beraber olacaktır. ■

Bulut suyu çeşmesi

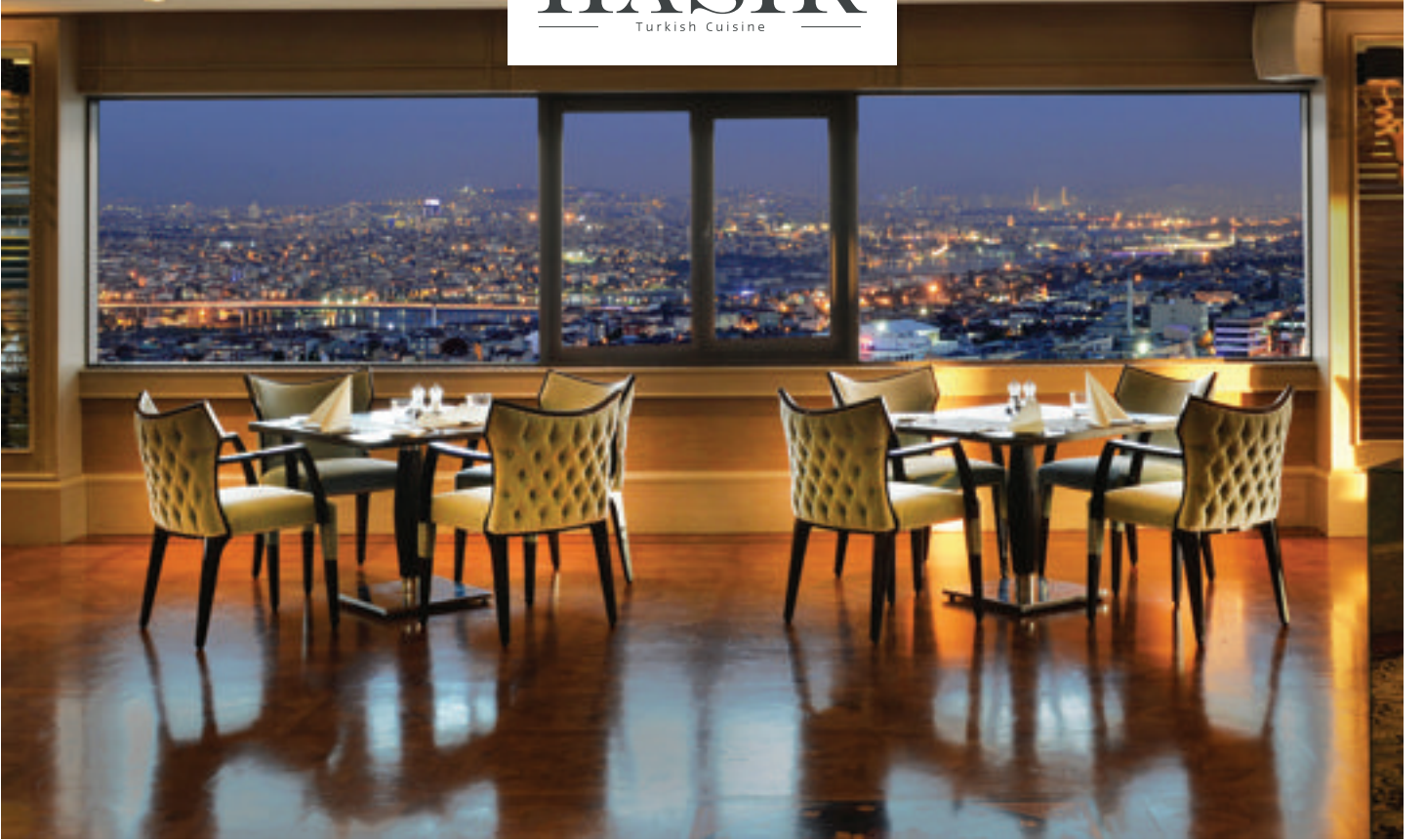

'Her baktığın yerde kendini görürsün'

*Muhteşem manzarası ve özel tatlılarıyla
en keyifli yemeğin adresi **Hasır Turkish Cuisine**
misafirlerini bekliyor.*

HASIR
Turkish Cuisine

İLETİŞİM

Yenidoğan mah. Erciyes Sk No:7, Bayrampaşa
34030, İstanbul, Türkiye. P: 0212 467 81 00

TITANIC HOTELS

ANTALYA | İSTANBUL | BODRUM | BERLİN

TITANIC
BUSINESS BAYRAMPAŞA

titanic.com.tr

SÖYLEŞİ

Gila ERBEŞ

Hayata tanıklık
etmektir; Fotoğraf,
bir dokunuşla göz
kırpmaktır yaşama.

Öyle anlar
vardır ki, sıcacık,
içten, samimi...
Saniyelerle sınırlı
anlardır onlar
ve fotoğraftır o
anları mucizevi
kılan. Yürekte
beslenen sevginin
dışa vurumudur;
paylaştıkça
anamlanır. Anlam
kazandıkça
sonsuzluktaki
yerini alır ve her
dokunuşta geriye
alır zamanı...

İLK
sevgiden tanıdığı

OYAY ARAC

Oya Araç, fotoğrafa çocukluk yıllarından beri ilgi duydu. Sevdalı yüreğiyle baktığı her şeyi fotoğraflama arzusu, kendisini, temel eğitimini aldığı Muammer Yanmaz ve 40 Haramiler Atölyesi'yle buluşturdu. Daha sonra ileri fotoğraf tekniklerinde, Prof. Dr. Özer Kanburoğlu ile çalıştı.

İFSAK Fotoğraf Federasyonu'nda ileri fotoğraf eğitimini sürdürdü. 40 Haramiler'de, Doğum Fotoğrafçılığı Atölyesinde, Ayça Oğuş ile mesleğin inceliklerini öğrenip ardından İfsak'ta Doğum Fotoğrafçılığı eğitimlerine devam ederek diplomalı doğum fotoğrafçısı oldu.

Profesyonel doğum fotoğrafçısı ve doğan her bebeğin 'Oya Teyzesi' Oya Araç, halen FOCUS Grup'ta doğum fotoğrafçılığı ve Temel Photoshop atölyesinde eğitmenlik yapmakta. İlk sergisi, Focus Grup ile beraber Kültürlerin Buluştuğu Şehir Edirne oldu.

Son olarak İZEV yararına FOCUS Grup ile birlikte gerçekleştirilen bir sergide yer aldı.

Kısaca Oya Araç mesleğine ve bebeklere âşık bir anne...

“Dokuz aylık bir yolculuğun sonunda anne ve babadan ve yakınlarından önce bebeklerini gören ben oluyorum. Hatta onun ilk nefesini, ilk çığlığını ben duyuyorum.”

Fotoğrafla tanışmanız nasıl oldu?

Fotoğrafla ilk, çocukluğumda babamın Sirkeci'den aldığı analog fotoğraf makinasıyla tanıştım. Filmleri bitirip koşa koşa fotoğrafçıya gidip baskıya verir, sonucu merakla beklerdim. Şimdi, beğenmediğimiz bir kareyi anında silerken aklıma hep o günler gelir. O zamanlar, flu ya da kötü çekilmiş fotoğraflar olduğunda, o tekrarı olmayan anları kaçırdığım için üzülürdüm; fotoğraf benim için hep sürpriz demektir...

Fotoğrafçılığı meslek olarak seçmenizdeki etkenler nelerdir?

Ben kozmetikçiydim. Kendi parfümeri mağazam vardı. Uzun yıllar fotoğraf sadece hobim oldu. İlk dijital SLR makinayı, kızım üniversitede Radyo Televizyon okumaya başladığında almıştım. Çalışma hayatı ve annelik, benim fotoğraftan uzaklaşmama sebep olmuştu. Yıllar sonra kuzenimin sayesinde tekrar fotoğraf çekmeye başladım.

Ve ilk doğum fotoğrafı çektiğim gün, fotoğrafçılığı meslek olarak devam ettirmeye karar verdiğim gündür. O gün benim için milattır... Çünkü hayatım boyunca kendimi düşünerek ve sadece kendim için verdiğim tek karardı bu... Ve en doğru karar.

Bazı meslekler vardır ki sevmeden yapamazsınız, fotoğrafçılık sizin için ne ifade ediyor, bir tutku mu...

Fotoğraf kesinlikle bir tutku. Bir aşk, bir sevdadır... Fotoğrafları çekmek için objektiften baktığım her an nefesimi tutup, deklanşöre basıyorum. Fotoğraf benim en büyük aşkımdır.

Özellikle niye doğum fotoğrafçılığı?

Bebeklere karşı inanılmaz bir sevgim var. Bu, kimin bebeği olursa olsun fark etmiyor. Bebek gördüğüm anda kalp atışlarım hızlanır. Onları koklamak bana yaşama sevinci verir.

İlk, kız kardeşimin doğumuna girmiştim. O gün doğum fotoğrafçısı olmaya karar verdiğim gündür. Çok ilginç bir şey söyleyeceğim; üstelik ben, ilkokul sonunda girdiğim sınavda Ebe'lik bölümünü kazanmıştım. Yatılı okuyacaktım. Babam kaydımı yaptırmıştı ve yeni eğitim dönemi başladığında valizim hazırlandı, babam beni okula teslim etmeye götürüyordu. Vedalaştığımız sırada annem ağlayarak benim gitmeme engel oldu. Benim yokluğuma dayanamayacağını söyleyerek beni göndermedi. Ben o zaman çocuk aklımla çok üzülmiştim. Sonra hayat beni başka taraflara sürükledi ve yıllar sonra ben ebe olarak değil, fotoğrafçı olarak girdim doğumhanelere. Bu benim kadere bir kez daha inanmamı sağladı.

Neden doğum fotoğrafçısı? Çünkü her doğumda, her yeni solukta ben tekrar doğuyorum... Her bebek bana hayata tutunmam için güç veriyor... Her bebek bana mucizeyi yaşatıyor... Ve inancımı kuvvetlendiriyor. Doğum fotoğrafçılığının dışında başka bir şey hiç bir zaman düşünmedim. Ben mucizelere inanıyorum ve mucizeleri fotoğraflamak bana güç veriyor.

İlginç anılarınız olmalı...

Doğum hikâyesini yapmak için anlaştığım ailenin ilk gün, doğumunu, bebeğin doğum sonrası ilk hazırlanışlarını ve anne ve baba ile ilk buluşma anlarını çekiyorum. Aile fotoğraflarını ise, anne kendini iyi hissettiği için ertesi gün çekiyorum.

Bir bebeğimin yine böyle doğumunu çektim ve ertesi gün görüşmek üzere yanlarından ayrıldım. Bir gün sonra hastaneye gittiğimde öğrendim ki, bebek iltihap kapmış ve solunumu durmuş. Başka bir hastaneye kaldırılarak yoğun bakıma alınmış. Anne korkunç bir halde, baba bebeği ile diğer hastaneye gitmiş... Ben o gün hastanede anneyi yatıştırıp moral vermek için çırpındım. Bebek bir ay yoğun bakımda kaldı. Öyle güçlüydü ki, bir ayın sonunda yoğun bakımdan, iki ayın sonunda da hastaneden çıktı. Sonra evde iyileşme sürecini bekledik. Dört aylık olduğunda evlerinde çok güzel bir çekim gerçekleştirdik. Şimdi kocaman oldu bebeğim. Ben her doğan bebeğimle aramda bir bağ kuruyorum. Çok ilginçtir ki, anneleri de bu bağı hissediyor. Ve hepsiyle mutlaka daha sonraları da bir araya geliyoruz. Geçtiğimiz yıl doğum günüm için, aylar öncesinden çok istediğim bir konser için bilet alıp yemek

Uzun yıllar çocuğu olmamış Spinal anestezi ile doğum yapan bir anne makinayı bırakıp elini tutmamı istemişti, o an ne yapacağımı şaşırmış tek elimle fotoğraf çekip diğer elimle annenin elini tutmuştum.

için rezervasyonlar yaptırmıştım. Doğum gününe bir gün kala sancılanan anne, doğum günümde gece yarısı doğum yaptı. Ne konsere ne yemeğe gidebilmişim. Bitkin bir vaziyette eve gelip yatmıştım. Doğum anlarında da çok ilginç şeyler yaşayabiliyoruz. Bazen normal doğum başlıyor; saatlerce bekliyoruz doktor ve ebemizle ve birden bire her şey değişiyor. Bebeğin kalp atışları zayıflıyor veya bebek kakasını yapmış oluyor ve aniden sezaryene alınmak zorunda kalıyor. Apar topar doğumhaneden ameliyathaneye gidebiliyoruz. Sürekli bir heyecan halindeyiz.

Uzun yıllar çocuğu olmamış bir anneye bebeğe sarılıp ağladığımı biliyorum. Spinal anestezi ile doğum yapan bir anne bir defasında makinayı bırakıp elini tutmamı istemişti, o an ne yapacağımı şaşırmış tek elimle fotoğraf çekip diğer elimle annenin elini tutmuştum. Anne olmam, doğum anlarında yaşadığım duyguları da kuvvetlendiriyor. Ve çok daha yoğun yaşıyorum tüm duyguları. Sanki hepsi benim kızım gibiyim gibi oluyorum o an. Ve ben bu duyguyu da çok seviyorum. Çünkü ben anne olmayı seviyorum...

Neden doğum fotoğrafçısı? Çünkü her doğumda, her yeni solukta ben tekrar doğuyorum... Her bebek bana hayata tutunmam için güç veriyor... Her bebek bana mucizeyi yaşıyor... Ve inancımı kuvvetlendiriyor.

Anne ve babanın bebekleriyle ilk kucaklaşma anını tek kelime ile açıklamak gerekirse hangi sözcüğü seçersiniz?

Dokuz aylık bir yolculuğun ardından o ilk karşılaşma anı anne için ÖZLEM, baba için kesinlikle ŞAŞKINLIK ve KORKU.

Doğum sürecinde fotoğraf çekmeye odaklanırken tanık olduğunuz asil mucizeyi de yaşayabiliyor musunuz?

Ben doğum anını çekmeye hazırlandığımda nefesim duruyor. Ve sadece bebeğin dünyaya geldiği o ilk ana odaklanıyorum. Objektifin arkasından bakarken mucizeyi de yaşıyorum tabii ki. Bebeğin saçlarını gördüğümde dua ediyorum bir sorun olmasın diye mutlaka. Yüzlerce doğuma şahit oldum; bir süre sonra o mucize an yaşanırken, anın mucizesini yaşamaya alışılıyorsunuz. Bu değişik bir duygu. Manzara çekmek gibi veya düğün fotoğrafı, portre çekmek gibi bir şey değil.

Yaşam aslında bir başka yaşamı doğurmak ile eş değerse, o anları anmeden bile önce görüp onu bir fotoğraf karesinde ölümsüzleştirmek sizi nasıl hissettiriyor?

Ben yaptığım işle beraber kendimi de bu konuda çok özel görüyorum. Düşünsenize dokuz aylık bir yolculuğun sonunda anne ve babadan ve yakınlarından önce bebeklerini gören ben oluyorum. Hatta onun ilk nefesini, ilk çılgınlığını ben duyuyorum; ilk ayak izi alınışını, kilo ve boyunun ölçümünü, ilk kıyafetlerini giyişini ben görüyorum ve ben o anlara şahitlik ediyorum. Bu öylesine özel bir duygu ki, kelimelerle anlatabileceğimi sanmıyorum.

Genelde babaların yaşadığı ilk sarılıştaki hissedilen tereddüt, fotoğraflarınıza nasıl yansıyor?

Genelde babaların kucağına bebeği ilk veren oluyorum, çünkü babalar o heybetli vücut yapılarından ötürü sanırım bebeğe zarar vereceklerini, minicik bedenlerini inciteceklerini zannedip çok korkuyorlar. Tek bir avuçlarına sığan bebekleri düşürmekten korkan babalar var ve uzun zaman o korkularını yenemiyorlar. O nedenle babalarla olan fotoğraflarımda hep o korku o ürkeklik ve tedirginlik var. Babalar kucaklarında fotoğraf çekimimi yaptıktan hemen sonra bebeği anneye vererek derin bir nefes alıyorlar.

Mesleğinizin zorlukları var mı?

Her meslekte olduğu gibi bizim mesleğimizin de zorlukları var tabii. En başta zamansız yaşıyorsunuz. Çok fazla plan program yapamıyorsunuz. Tatil planı yapamıyorum mesela. Erken gelen bebekler olabiliyor ve başka bir yerde iseniz, gelmeniz bile gerekebilir çünkü anneye anlaşmanız var. Bu arada, kendi yeğenimin doğumuna giremedim. Geçtiğimiz yaz iki günlüğüne gittiğim tatilin ilk gecesi doğdu ve ben göremedim... Zaman mefhumu olmadan çalışıyoruz. Gece yarısı telefonunuz çalabiliyor ve saat kaç olursa olsun kalkıp hastaneye gidiyorsunuz anneye beraber. Anneler ilk önce doktorlarını, daha sonra bizleri arıyor. Üstelik saatlerce hastanede kalabiliyorsunuz. Normal doğumlarda bu bazen iki günü bulabiliyor. Bebek sağlıklı doğduğu an her şeyi unutuyorsunuz. Bu öylesine güzel bir duygu ki. Bir başka zorluğu, çekimlerin sonrasında bu hikâyenin yazılış aşaması. Bilgisayar başında geçen günler ve geceler... Dışardan bakıldığında çok kolay gibi görünen ancak çok fazla fedakârlık isteyen bir meslek bu.

Bu mesleği önerir misiniz?

Her iş aşkla yapıldığında güzeldir fakat Doğum Fotoğrafçılığı, söylediğim zorluklarından ötürü daha fazlasını istiyor. Tüm zorluklarına rağmen her doğumda yeniden doğmanın mutluluğunu yaşamak isteyenlere kesinlikle öneririm. Mucizenin fotoğrafını çekmekten başka güzel ne olabilir ki.

O büyüğü, mucizevi anlara tanık olmak, fotoğrafa beslediğim sevginin ve iç dünyanın harmonisinin yansımasıdır. Özetle benim için fotoğraf; dokunuşumla yaşama kırdığım gönül gözüm, ÜÇÜNCÜ GÖZÜMDÜR...

FOCUS grubundan ve İZEV'le gerçekleştirdiğiniz projeden bahsedebilir misiniz?

İZEV (İstanbul Zihinsel Engelliler İçin Eğitim ve Dayanışma Vakfı) ile tanışmam, gördüğüm en güzel ruha sahip bir fotoğraf kursu olan FOCUS ve sevgili dostum Rubi Asa sayesinde oldu. FOCUS, sayısı günden güne çoğalan fotoğraf aşığı muhteşem dostlardan oluşan bir grup. Ve birlikte inanılmaz güzellikler paylaştık ve paylaşmaya devam edeceğiz. İZEV'in fotoğraf projesini FOCUS ile birlikte yürüttük.

İZEV'li gençlerle ilk kez, onları okullarında ziyaret ettiğimizde karşı karşıya geldim. O gün onların güvenini ve sevgisini kazanmaktan başka bir şey istememiştim. İki çocuk sahibi bir anne olmanın verdiği tecrübeyle, İZEV gençleriyle kısa zamanda kaynaştık. Hepsini çok sevdim. Benimle patlamış mısırlarını paylaşmak için sıraya girmişlerdi, o günü asla unutamam. Defalarca buluştuk projemiz kapsamında. Okulda müzik yaparken fotoğrafladım ilk kez, ardından beraber Muhteşem Yüzyıl müzesine gittik. Broşürdeki fotoğrafı da orada çekmiştim. O fotoğraf, meslek hayatım boyunca çektiğim en kıymetli fotoğraflardan biridir.

Daha sonra çocuklarla beraber Emirgan parkına gittik. Onlara verdiğimiz fotoğraf makinalarıyla gençler fotoğraf çekerken, bizler de Rubi Asa ile birlikte, onları çektik. Üstelik yağmur altında. Öyle güzel bir gündü ki. Onların fotoğraf çekerken yaşadıkları sevinçleri, bazen çevreden duydukları gerginlikleri, korkuları fotoğraflamak... Lale zamanıydı ve o rengârenk laleleri gördüklerinde gözlerindeki sevinç ışıltısını görüntülemek beni sonsuz mutlu etti. Yaşama duydukları bağlılık ve o çıkar gözetmeden verdikleri sevgiyle ben çok özel duygular yaşadım o gün. Çektikleri fotoğrafları benimle paylaşmak için duydukları heyecanı herkesin yaşaması gerekir... Daha sonra çekilen fotoğrafları geçtiğimiz mart ayında büyük bir AVM'de sergiledik. Bana bu mutluluğu yaşatan Vladi Benbanaste ve Rubi Asa'ya buradan tekrar sonsuz teşekkürlerimi sunmak istiyorum. Ve o güzel gençlerimizle her zaman el ele olacağımızı bilmek mutluluğumu katlıyor. ■

'Hayatta giymem'den

3. çifti almaya giden yol

"Hayatta hiç bir güç bana bunu yaptıramaz, yediremez" vs. gibi büyük konuşmayı bırakalı çok oluyor. Ben bunu genellikle tek başımayken kendime söylerdim. Zamanla zevkler ve gereklilikler değişip "hayatta yapmam" dediklerimi çatır çatır yapmaya başlayınca hayatım için endişelenir oldum. Demek ki köşeli olmamak gerekiyormuş dedim kendime. Zaten ne dediysem genelde başıma geldi.

"Hayatta mantar yemem" dedim. Zamanla hiç dayanamadığım o yumuşak dokusunu çok sever oldum.

"Bu ne yahu insanlar bunu nasıl giyiyor, çok çirkin" dediğim Crocs terliklerden evde 3 farklı rengi var. Hatta birini ev terliği olarak kullanıyorum.

"Başkasının arabasını kullanmam" dedim. Kendime ait hiç arabam olmadığı gibi başkalarının arabalarını, ailemin arabasından daha çok kullandım. Burada minik bir açıklama yapayım, başkasının arabasını kullanmam demek isterken, sadece kendi arabamı kullanırım o da Ferrari olsun gibi bir snobluk için değil de, ola ki çarptım derdimi nasıl anlatırım kaygısı için dedim. Velhasıl diyeceğim şu ki, ettiğim büyük lafların tamamını yuttum sayıyordum ki sonuncusu geçenlerde kendisini gösterdi. Onu da geçen

hafta yedim. Afiyet olsun. Demiştim ki "17 yaşından beri çalışıyorum. Hayatta bu saatten sonra anne-babamdan para almam." Yani evden çıkarken üstümde para olmadığından istediğim dolmuş paralarını veya doğum günlerimde aldığım harçlıkları tabii ki saymıyorum. Onlar tamamen meşru. Sonuçta anne-baba

veya büyükanne, büyükbaba hayattayken eşek kadar da olsanız halen birilerinin çocuğu veya birilerinin torunusunuz. Hem daha önce de bahsettiğim gibi verilen parayı geri döndürecek şekilde yetiştirilmedim ben. "Para verdiler mi al, dayak buldun mu kaç." Konuya geri döneyim. Motorumu yeni tamirden çıkarmanın maddi çöküntüsüne, yeni bakımdan çıkan motoru bir gün sonra güpegündüz evinin önünden çaldırmanın manevi çöküntüsü de eklenince karakolda ifade vermek için beklerken aklıma nedense 'Kırık Pencere Teorisi' geldi. "Birkaç camı kırık bir bina düşünün.

Eğer bu camlar tamir edilmezse, suça eğilimli insanlar birkaç cam daha kıracaktır. Hatta binaya bile girebilirler, işi büyütiip mahalleyi bile ele geçirebilirler bu şekilde. Siz en iyisi binanızda kırık cam bırakmayın, yazıktır..." temalı suç teorisi.

Ben de bunu kendi hayatıma adapte edip faturayı da kırık camlı telefonuma kestim. "Benim bunun yenisini almam lazım" dedim. Buraya kadar gayet güzel de ay sonuna kadar bana ayrılan paranın son kısmı ile de motora bakım yaptırmıştım. O zaman şu kenarda bıraktığım son büyük lafı da yiyeyim de tam olsun dedim.

"Baaaaabaaaaaa, şey diyecektim. Bana bir telefon alır mısın rica etsem?" Umuyorum ki benden gelen bu şekilde bir isteğe şaşırmıştır. Zira pek yapmam ama beni kırmadı sağ olsun ve yeni çıkan Iphone SE'lerden edindim.

Bu işin önü açılmışken: "Aaaannnnneeeee, şey diyecektim. Benim canım humus çekti, beni İsrail'e gönderir misin?"©

Malzemeler:

- 4 bardak yulaf
- 2 çorba kaşığı yulaf sütünden kalan yulaf artığı
- ½ bardak zeytinyağı
- 4 çorba kaşığı yoğurt
- 10 gr kabartma tozu
- ½ bardak dilim zeytin
- ½ bardak dilim beyaz peynir
- ½ bağ dereotu
- ½ bağ maydanoz
- 2 adet yumurta
- İsteğe göre kırık ceviz

Majedra

Hazırlanışı:

Tips and Tricks

Mercimekleri küçük bir kaptan su seviyesi mercimeğin iki katı olacak şekilde biraz tuz da ekleyerek kaynatın. Daha sonra 12-15 dakika kadar pişirin ve süzün.

Soğanları ince şekilde kesin ve geniş bir yüzeye yayın. Üzerine un serpererek ve soğanları elinizle havalandırarak unun soğanlara yapışmasını ama soğanların birbirine yapışmamasını sağlamak gerekiyor.

Kızartma için yağı ısıtın. Soğanların üzerindeki fazla unu silkip süzgeç kepece yardımı ile karıştırın. Altın rengi ve kıtır kıtır olduğunda üstüne havlu serilmiş tepsinin üzerine çıkartın ki yağını biraz alsın. Üzerine biraz tuz serpin. Başka bir kaptan tohum halindeki baharatları hafif ateşte biraz kavurun. Daha sonra pirinç, zeytinyağı ve su dışındaki geriye kalan malzemeleri ekleyin. Pirinci karıştırarak biraz kavurun ardından suyu ekleyip bir taşım kaynatın. 15 dakika kadar da düşük ateşte kapağı kapalı bir şekilde pişirin.

Daha sonra ateşten alıp kapağı açıp bir havlu yerleştirip kapağı bu sefer az hava alacak şekilde yerleştirin. 10 dakika demlensin.

Son olarak kızarmış soğanların yarısını ekleyin ve çatal yardımı ile pirinçleri kırmadan karıştırın.

Kalan soğanları da servis esnasında tabağın üzerine koyarsınız.

Mercimeklerin yumuşamış olması ama yine de biraz diş geliyor olması gerekir. Mercimeğin suyunu süzüp kenara aldığınızda taneler birbirlerinin ısısından pişmeye devam ederler. Küçük bir kap yerine, geniş bir kaba yayarak serinletmek gerekir.

Yağ ısınmadan kızartılacak malzemeleri içine atmayın. Küçük bir parçayı denemek için yağa atın. Cızırdamaya başlamasından anlayabilirsiniz. Çok sıcak olursa kızarmadan yanar, yeterince sıcak olmazsa da yağı emer.

Soğanları az az yağa atın ki topak halinde çıkmasınlar. Yüzecek alanları olsun.

Islak malzeme ile veya su ile yaklaşmayın kızgın yağa. Şakası yok yağ patlayıp canınızı yakabilir. Biliyorum da söylüyorum acıyor.

Tencerenin kapağını açarken içinden buhar çıkacaktır. Buharın sizi yakmaması için kenara doğru açın kapağı.

Kullanacağınız havluların yumuşatıcı kokusu olmamasına dikkat edin. Yemeklere tadı geçebiliyor. ■

Bu yemeği Yotam Ottolenghi'nin yazısında görmüştüm. Diğer reçetelerine kesin bakın derim. Afiyet olsun.

<http://www.theguardian.com/lifeandstyle/2010/oct/09/mejadra-recipe-yotam-ottolenghi>

BİR LAG B'OMER GÜNÜ

Bir Lag B'Omer günü (Pesah'ın ikinci gecesi başlayıp Şavuot'ta sona eren Omer sayımının 33. günü), büyük kabalist Rav Yitzhak Luria veya bilinen lakabıyla AriZal, talebelerinden oluşan büyük bir kalabalık ile birlikte, yüce Zohar'ın yazarı olan ilk dönem Yahudi mutasavvıflarından Rav Şimon Bar Yohay'ın Meron'daki mezarlık avlusunda kendinden geçercesine dans ediyormuş.

Avluyu dolduran kalabalık da daireler halinde coşkulu bir şekilde dans etmekteymiş. Bir daireyi Tsfat'lı kabalistler oluşturuyormuş. Öyle bir huşu içindeymişler ki, sanki ruhları bedenlerinden ayrılmış gibi görünüyorlarmış. Diğer bir dairede, geleneksel kıyafetlerini giymiş Şam Yahudileri, Kahire Yahudileri ile elele vermişler, ayaklarını bütün enerjileri ile yere vurmaktaymışlar. Başka bir dairenin ortasında dikkat çekici endamı ve yüz hatlarıyla yaşlı bir adam dans ediyormuş. Diğerlerinden bir kafa boyu daha uzun olan ve beyaz bir elbise giyen bu adam gözleri sım sıkı kapalı, ayakları nadiren yere değerek ruhani bir coşku ile raks etmekteymiş. Düşünceleri ulvi âlemlerde dolaşıyor gibiymiş. Kısa bir süre sonra bütün dikkatler ona çevrilmiş, herkes yalnız dans eden bu adamın etrafında şarkı söyleyerek ve el çırparak bir daire oluşturmuş.

“Kim bu kişi? Herhalde oldukça aziz biri olmalı” diye insanlar düşünmeye başlamışlar. Tümüyle kendi dans ve neşesine odaklanmış olan tsadik Ari, yani Rav Yitzhak Luria, gözlerini hafifçe kal-

dırmış, bu istisnai adamı görmüş ve çok heyecanlanmış. Rav Yitzhak kendi öğrencilerinin yanından ayrılmış, coşkulu kalabalığı yarararak yaşlı adama ulaşmış. Her iki elini uzatarak bu yabancı ile dans etmeye başlamış. Ari'nin öğrencileri de kısa bir süre sonra diğer seyircilere katılmışlar. Yabancı kısa bir süreliğine durmuş, Tsfat bet midraş'ının şammas'ını aramış ve bulunca onu da dansa dâhil etmiş. Bu üç kişi uzun bir süre neşe içinde fırl fırl dönmüşler, yaşlı adam kenara çekilince de kalan iki kişi birbirlerini omuzlarından tutarak dans etmeyi sürdürmüşler. Ari'nin öğrencileri şaşkınlık içinde bakmayı sürdürmüşler. “Ustamız, basit bir şammas olan Elazar Ascari ile neden bu kadar uzun süredir neşe içinde dans ediyor?” diye kendi kendilerine sormuşlar.

Günün sonunda Tsfat'a geri dönerlerken öğrencilerden biri kaygılı bir şekilde ustasına sormuş: “Efendim, yanlış anlamazsanız size bir soru sormak isterim. Özel biri olduğunu tahmin ettiğim o gizemli yabancı ve şammas'ımızla yaptığınız o garip dansı açıklayabilir misiniz? Şammas'ımızı dansa dâhil ederek Tora'ya gereken saygıyı göstermiş mi oldunuz?”

Ari gülümseyerek cevap vermiş: “Belki ne yapmam gerektiğini sen söyleyebilirsin. Aziz bir Mişna bilgisi ve Zohar hocası olan Rav Şimon bar Yohay onu dansa çağırdı. Üçünün arasında en gençleri olarak ben buna isyan mı etmeliydim?”

Bu ifşaati duyan öğrenciler bir anda şaşkına dönmüşler. Bu saygıdeğer yabancının kim olduğunu merak ediyorlarmış. Ve Meron'daki kutlamaya gelen bu kişinin Rav Şimon

Bar Yohay'ın bizzat kendisi olduğunu öğrenmişler. Bir anda o “basit” şammas'ı başka bir şekilde görmeye başlamışlar. “Elazar'ın ne kadar büyük bir insan olduğunu düşünabiliyor musun? Ve biz onun sıradan bir insan olduğunu düşünüyorduk” demişler birbirlerine.

O günden itibaren, Ari'nin öğrencileri bet midraş'ın sessiz şammas'ı olan ve daha sonra Sefer Haredim adlı eserini yazan Rav Elazar Ascari'ye karşı özellikle saygılı olmuşlar.

Yahudi tarihinin en önemli bilgilerinden biri olan Rav Şimon Bar Yohay bundan 1800 küsur yıl önce yaşamıştı. Onun isminin geçtiği öğretiler Mişna, Talmud ve Midraşlar'da bol miktarda bulunmaktadır. Kabala'nın temel kaynak metni olan Zohar ise Rav Şimon'un en yakın hissettiği öğrencilere yaptığı ifşaatlara dayanmaktadır. Lag B'Omer günü, ölmeden birkaç saat önce Tora'nun en haşmetli sırlarını açıklayarak o günün her zaman büyük bir neşe vesilesi olmasına ön ayak olarak Omer sayımının ve kendi ölümünün yaratacağı hüzünden etkilenilmemesini sağlamıştır. Zohar'ın Yahudi felsefesindeki ufuk açıcı önemi ve Lag B'Omer günü Meron'a yapılan yıllık kutsal ziyaretler de Rav Şimon'un başarısının kanıtları olmuş. 1534-1572 yılları arasında yaşayan ve “kutsal Ari” olarak bilinen Rav Yitzhak Luria da 38 yaşında yaşama veda etmeden önce, Tsfat'ta yaşadığı iki yıl içinde Kabala'yı Yahudiliğin temel hakim görüşüne entegre etmeyi başararak adeta bir devrim gerçekleştirmişti. ■

*Aşkenaz Cemaati Hahamı
Çeviren: Viktor Bensusan

STRES DEĞİL STREÇ FİLM
— İSTEYENLER —

*Koroplasti
seçer*

Pratik Kesme Bıçağı

Streç film kullanma stresine son! Koroplast 100 Metrelik Streç Film, diğer streç filmler gibi yapışmaz, uğraştırmaz, kesme bıçağı sayesinde kolayca kesilir.

Hayatı Kolaylaştırır

KOROPLAST

CAPE TOWN...³

RENK... RENKLİLİK...

CAPE TOWN'UN

Cape Town'un merkezi kadar dışı da renkli. Etrafında o kadar çok görülecek yer, yapılacak o kadar aktivite var ki... O kadar çok doğal park var ki, hangi birini ziyaret edeceğinizi şaşırırsınız. Ben ancak bir kısmını görebildim. İşte gördüklerim...

Stillbai: Bir diğer adı "The Bay of Sleeping Beauty." Etrafındaki dağın görüntüsü uyuyan bir güzeli andırdığından bu ad verilmiş.

Şanslı olduğum bir nokta daha. Arkadaşlarım Facebook'a sürekli deniz kenarında bir kumsalda fotoğraflar koyuyorlar. Ben de "ben de orda olmak istiyorum" diye çılgınlıklar atıyorum. Vallahi de olabildim. Gidilen bölge Cape Town'un 350 km dışında deniz kenarında bir köy. Ya da sahil kasabası. Arkadaşımın ailesinin orada tam da deniz kenarında evi var. Hani o filmlerde gördüklerimizden. Verandadan kuma indiğin önünde sonsuzluk hissi veren bir kumsal ... Ev yaklaşık 90 senelik. Küçük evde yaklaşık 20 yataktı saydım. Zamanında orada torun torba yaşandığından. Şimdi de kuzenler

arasında paylaşıldığından öyle her hafta sonu müsait değil. Ama benim gittiğim hafta sonu müsaitti ... Oleey.

Garden Route adlı bir yoldan gittik. Göller nehirler, çiçekler, bread basket adını verdikleri (ekme sepeti) buğday tarlaları, sebze bahçeleri. Küçük fotoğraf karesi gibi köylerin önünden geçtik. Bazı şeylerin gerçekten tarifi yok. Yaklaşık 1000 km'lik bir yolmuş. Yol kenarlarında mola yerlerinin her biri, bir "delicatessen." Beni bıraksan orada saatler geçiririm. Ama bizimkiler benim bu durumumu bildiklerinden bizim arabada askeri düzen...

Üç gün boyunca ne yaptınız dersiniz kitap okuduk, kumsalda yürüyüş yaptık, yemek yaptık. Neredeyse sadece yemeklerde konuştuk. Onlar denize girdi, hava bahar havası ama öyle çok sıcak değil, su da buz ben sadece ayaklarımı sokabildim. Arkadaşlarım gelmişken Hint okyanusunda yüzmeden dönülmez diye tutturdular ama gözüm yemedi. Bu arada bir de nehir var, geniş tekneyle dolaşabildiğiniz türden. Denize dökülüyor. Evler tek katlı, sazdan çatıları var.

Stellenbosch ve tabii ki şarap:

Cape Town'un yaklaşık 50 km. doğusunda kurulmuş küçük bir şehir. Bölgede Hollandalıların kurduğu ikinci yerleşim bölgesi. Şehirdeki meşe ağaçlarının çokluğundan meşe şehri adı da veriliyormuş şehre.

Stellenbosch civarında 200'den fazla bağ var. Bu bağların etrafında araba kullanmak çok keyifli. (Şehrin kendi içinde park gibi bir alan bile bağ. Üniversite öğrencileri tarafından işletiliyormuş.) Stellenbosch'a beni arkadaşım götürdü (malum turla gitmezsiniz otobüs yok) bir kaç saat bütün sokaklarını dolaştım. Zaten küçük bir kasaba. Şarap ve bağlarının dışında bir de üniversitesiyle meşhur. Haa bir de

aldığım duyumlara göre, yedi kız için bir erkek varmış. Mimarisi de çok sevimli. Hollanda ve İngiliz mimarisinin karışımı. Bu kadar küçük yerde bu kadar çok galeriye rastlamak büyük sürpriz. İngilizler binalara pencere vergisi diye bir vergi koymuşlar bu yüzden bazı binalarda pencere sayısı yok denecek kadar az. Tam bir öğrenci şehri... Şöyle not almışım:

ETRAFINDA

"Hem çok yeni hem de çok eski bir şehir."

Şaraba gelince: Güney Afrika dünyadaki yedinci büyük şarap üreticisiymiş. Normalde çok içki içen biri olmadığım için şarap ve bağ turu yapmaya pek niyetim yoktu açıkçası ama Stellenbosch'un etrafındaki bağların doğal güzelliğini gördükten sonra bir tur alıp o bölgeyi gezme kararı verdim.

İnternete girip tur araştırdım ve şansına bence o bölgedeki en iyi turlardan birini buldum. Wine flies... Bu arada kaldığım evde benim şarap tadım turuna gitmem bayağı bir dalga geçme meselesi oldu. Sonuçta tatmak da olsa her şaraptan yarım kadeh içmen gerekiyor. Kafayı bulmamanın yolunu, tattığım şaraplardan bir yudum alıp kalanını orada tanıştığım arkadaşımın bardağına boşaltmakla buldum.

Gittiğim turda birbirinden farklı beş ayrı şarap imalathanesine götürdüler bizi. Bir tanesi çok büyük, içinde okulu, hastanesi olan bir yer.

Burada şarapların yanında şampanya tadımında bulduk. Bir diğeri büyük, turistik, şık. Şarabın yanında peynir tadımı da yaptık. Peynirleri inanılmaz. Üçüncü şarap evi öğlen yemeğinde gittiğimiz yer.

Göl kenarında. Yemeğimiz barbekü... Dördüncü yer çok ufak. Oradaki şaraplar tatlı şaraplar, çikolata ile tadım yaptık. Sonuncusunda ise 2004'ten daha yeni şarap yok. Üzümlerinin yüzde 85'ini sattıklarından "bizim yeni şarap yapmaya ihtiyacımız yok sadece buradan satıyoruz" havasındalar. Zaten Monaco prensinin düğünündeki 11bin litre şarabı da onlar vermiş.

Townships

Townships: Güney Afrika'da inanılmaz bir zenginliğin ve şıklığın etrafında bir o kadar da fakirlik ve sefalet var. Townships şehrin eteklerinde fakir siyah halkın yaşadıkları bölgelere verilen ad. Genelde şehrin biraz dışında teneke, karton, ellerinde ne varsa bunlardan yapılmış mahalleler. Birçoğunda elektrik ve su yok. Ortak tuvaletler ve ortak çeşme kullanılıyor.

Afrika'nın her bölgesinden her gün binlerce insan yeni bir hayat hayaliyle Güney Afrika'ya geliyormuş. O yüzden kurulmuş olan township'ler ihtiyacı karşılamaya yetmiyormuş.

Aynı kabileden olanlar ya da aynı ülkeden gelenler aynı township'lerde kalıyorlarmış. Bir de tabii siyahlar ve renkliler diye iki ayrı grup var. Ağırıklı olarak siyahlar. Renkliler ilk kavimlerden Khoi kabilesinden gelenler ve zaman içinde karışık evliliklerden doğanlar.

Bu mahalleleri farklı turlarla gezmek mümkün. Ben İmizamo Yethu'ya gittim ve orada bir saatlik tur aldım. İnsan bir an oraları gezerken sanki özellerini ihlal ediyormuş gibi bir duyguya kapılsa da, bu onların bir gelir kapısı. Ve görüntüler ne kadar iç burkucu olursa olsun bu turu yaptığımıza çok memnunuz, çünkü bu turu yapmadan ülkenin gerçeğini anlamam pek de mümkün değilmiş. Bu bölgede yaşayanlar Nelson Mandela'nın kabilesinden gelenlermiş. Yaklaşık 40bin kişi yaşıyormuş. İlk yerleşenlerin bir oda da olsa beton evleri var ancak diğer evler teneke baraka görüntüsünde. Futbol çok popüler, sadece bu mahallede 18 ayrı futbol takımı varmış. Hepsisi çok dindar. Oranın en zengini, barın sahibiyymiş çünkü tüm paralarını bara ve içkiye yatırıyorlarmış erkekler. Hafta ortası, gün içinde olmasına rağmen bar tıklım tıklımdı.

Cape of Good Hope National Park / Cape point / Ümit

bunu: Güney Afrika'daki Cape Yarımadası'nın güneydeki uç noktası. Denize doğru uzanan kayalık bir burun olan Ümit Burnu denizden yaklaşık 245 metre yüksekte. Afrika'nın en güneydeki noktası olduğu yaygın kanı olmakla birlikte, kıtanın gerçek güney ucu Ümit Burnu'nun 160 km güneydoğusundaki Agulhas Burnu imiş (Cape Agulhas). İki okyanusun; Atlantik okyanusunun soğuk sularıyla Hint Okyanusunun daha ılıman sularının birleştiği nokta...

Ümit Burnu'nu 1488'de Portekizli kâşif Bartolomeu Dias keşfetmiş ve buraya Fırtınalar Burnu (Cabo das Tormentas) adını vermiş. Portekizli Dias, burnu keşfettiğini haber verince kral bu keşfin doğuya ulaşan su yolunun yakında açılmasını sağlayacağını düşünmüş, bu nedenle burnun adını Ümit Burnu olarak değiştirmiş. Ama bazı kaynaklar Fırtınalar Burnu

isminin, gemicilerin moralini bozabileceği düşüncesi ile daha sonra Ümit Burnu olarak değiştirildiğini belirtiyor.

Bu bölgede kayıtlı 26 tane gemi batığı varmış. Bölgede dalış yapmak, trekking, hiking, dağ bisikletine binmek, antilopları, babunları, zebraaları görmek mümkün.

Kalk Bay: Cape Town'un biraz dışında nefis bir balıkçı kasabası. Artistik bir kasaba. Küçük bir kasaba için, içinde çok miktarda galeri barındırıyor Sokaklarında dolaşmak büyük keyif.

Simon's town: Cape Town'un 40 km dışında Cape Point yolunda şahane bir kasaba. İlk olarak 1687'de kurulmuş olan kasabanın nefis bir caddesi var. Tüm binalar korunmuş. Buraya trenle gelmek mümkün... Simon's town Afrika penguenlerinin görülebildiği Boulders Beach'ten sadece birkaç km. uzaklıkta.

Boulders Beach ve penguenlerin koruma alanı:

Burada Afrika penguenlerinden oluşan bir koloni var. 1982 yılında başlatılan bir çalışmayla penguenlerin sayısı 3bine kadar çıkmış. Normalde penguenler de adalarda yaşarlarmış, burası bu kuşların karada yaşadıkları dünyadaki iki yerden biriymiş. Plajda yapılmış olan tahtadan yollarla penguenlerin çok yakınına kadar gidip fotoğraf çekmek mümkün. Penguenlere yaklaşılmadığı sürece bölgede yürülebiliyor.

Chapman's Peak Drive:

Hout Bay ile Noordhoek arasında dünyadaki en güzel okyanus manzarası olan yollardan biri olarak kabul ediliyor. Manzaralar nefis. Virajlar çok sert ve uçurumun yanından araba kullanıyorsunuz. Ben bayıldım. Ama araba ile ilgili bu tip korkularınız varsa gidecek yol değil...

KULAĞIMA ÇALINANLAR GÖZÜME ÇARPANLAR

○ Cape Town deniz kıyısında bir şehir olmasına rağmen neredeyse hiç tekneye rastlamıyorsunuz. Bunun da nedeni rüzgârı ve fırtınaları. Cape Town açıklarında yaklaşık beş yüzden fazla gemi batığı varmış. Bölgenin bir adı da "Cabo de tormentos" yani Fırtınaların Burnu. Batan gemilerin fazlalığından dolayı - gemisini fırtınaya rağmen denize çıkaran, gemisinin de kendisinin da hayaletle dönüştüğü kapitanın hikâyesi gibi -bir dolu hayalet hikâyeleri oluşmuş..

○ Pazar günleri adet, öğlede kocaman bir aile yemeği yemekmiş. Nefis bir kuzu yemeği pişirdiler. Yanına şarap, sebzeler... Zaten onlarla her yemek restoran havasında.

○ Cape Town film çekimi için çok popülermiş. Dünyanın her tarafından film çekmeye geliyorlarmış.

○ Evlerin çoğunun çevresinde (özellikle şık bölgelerde) kimisi elektrikli, dikenli teller var. Allaha bizimkilerin böyle derdi yoktu. Bu ilk defa gördüğüm bir uygulama. Mağazaların büyük çoğunluğunda normal kapının dışında içeriyi görebildiğiniz ama açıp giremediğiniz yarım demir kapılar var. Mağaza görevlisi kapıdakinin kim olduğuna bakıp ona göre içeri alıyor.

○ Sokakta dilencileri görmek son derece doğal bir sahne. Şehirde hırsızlık ve suç oranı çok yüksekmiş. Ben bu tür bir şey yaşamadım. Arkadaşlarım sürekli doğal ol, turist gibi davranma deyip durdular. İyi de nasıl yapayım. Turistim işte hem de fotoğraf çekip yazı yazmayı seveninden. Bir gün onların dediklerini yapayım dedim baktım iyice sapık gibi davranıyorum, yapacak bir şey yok, şüpheli olmayayım, dikkat çekmeyeyim derken abuk sabuk hareketlerle en dikkat çeken ben oldum, sonuçta kendi doğal halime geri döndüm.

○ **Mimari:** Cape Town'un mimarisi İngiliz ve Hollanda mimarisinin karışımı. Oradaki binalarda Hollanda mimarisini algılamak çok basit. Çok tipik bir şekli var. Ben folklorik Hollanda kıyafetlerindeki kızların şapkalarına benzetiyorum.

○ **Babun saldırıları:** Babunlar son derece arsız bir şekilde evlere giriyorlar, bütün evi dağıtıyorlarmış. Dolapları açıp içindekileri boşaltıyorlarmış. Onların olduğu bölgelerde açık cam bırakmak, arabanın kapısını camını açık bırakmak, onları davet etmek demek. Son derece arsızlar. Bununla baş edebilmek için babun polisi oluşturmuşlar.

○ Neredeyse herkesin köpeği var. En az bir tane, hiç bir büyük şehirde bu kadarını görmemişim. Hala bahçeli evlerde yaşamalarından ya da geçmişlerinde çiftlik yaşantısından gelmelerinden dolayı olabilir. Hayatımda ilk defa köpekli bir evde kaldım, neyse ki köpek dünya tatlısıydı.

Cape Town'un mimarisi İngiliz ve Hollanda mimarisinin karışımı

Gittiğimiz havalı kafelerden bir kısmı: Haas, Truth, Knead, Village cafe, Company gardens cafe, Bites & Sites.

○ Orijinal doğa yapılarını korumak için çok uğraşıyorlar. Dışarıdan gelen bitkiler çok arsız hemen yayılıyor. Onları söküp yerine kendi ağaçlarını dikiyorlar. Örneğin kendi doğal floral yapılarını korumak için 2025'e kadar çam ağaçlarını kesip onun yerine kendi bitkilerini ekeceklermiş.

○ Mount Nelson Hotel: Şehrin en şık otellerinden. Eğer havalı bir çay saati yaşamak istiyorsanız gidilmesi gereken yer.

○ Merkezde şehrin deniz kısmının büyük bir kısmı deniz doldurularak elde edilmiş. Şu anda şehrin içinde kalan Strand street eskiden deniz kenarımızmış.

○ **Havası:** Değişken. Dağın bir tarafı güneşli iken diğer tarafında fırtına olabiliyorlarmış... Havayı hiç küçümsemeyin güvenmeyin diyorlar. Günlük güneşlikken bir anda

fırtına çıkıp her tarafı uçurabiliyorlarmış.

○ Dünyadaki ilk kalp nakli burada yapılmış.

○ Oradayken arkadaşlarımın kütüphanesinden bir kitap seçtim. Herman Charles Bosman'ın hikâye kitabı. Güney Afrika'nın en meşhur hikâye yazarımız. Hikâyeleri genelde gerçek hayattan veya kendi hayatından. Ülkenin kültürünü birazcık daha anlayabilmeme çok faydası oldu.

Sokakta dilencileri görmek son derece doğal

DAHA DAHA...

Cape Town benim yukarıda anlattıklarımın dışında herkesin keyfine göre çok farklı seçenekler sunan bir şehir. Örneğin Cape Town'un etrafında gezelebilecek yedi tane doğal yaşam parkı var:

Addo Elephant National Park - Agulhas National Park - De Hoop Nature Reserve - Garden Route National Park - Goukamma Nature Reserve - Robberg

Marine and Nature Reserve - Table Mountain National Park.

Bu parklarda sandboarding yapmak (kum kayağı), balinaları seyretmek, kafes ile köpek balıklarının olduğu yere dalmak, filleri ve zebra ları görmek, dalış yapmak adrenalin sporları yapmak mümkün. ■

Instagram: seyahattutkusu
Email: esrahekimoglu@yahoo.com

Silicon Valley

GİRİŞİMİN YENİ YÜZLERİ

Etrafımızı izliyoruz, herkesin hayallerinin yanı sıra anne-baba olmak kaidesi vazgeçilmezler arasında. Kimi 20 yaşlarında, kimi 30 kimi 40 yaşlarında... Bu yazımda, bahsedeceğim girişimler arasında kurucular Poyraz'ın halası, Ömer'in babası ve Deniz, Derya ve Derin'in annesi! Size iş adamı ya da iş kadını sıfatları ile değil, hayat sıfatlarından yola çıktıkları 'KidiMami' yi sunarım.

Kidimami, anne-babalar tarafından anne-babalar için geliştirilen, yeni ve iyi durumdaki bebek, çocuk ve ebeveyn ürünlerinin alım satımının yapılabildiği bir pazaryeridir.

•anne-babaların çocuklarının artık kullanmadığı, iyi durumdaki eşyalarını elden çıkarabildikleri,
•anne-baba adayları ve yeni anne-babaların çocukları için yeni ve iyi durumdaki eşyaları kolaylıkla bulup güvenle satın alabildikleri,
bebek ve çocuklar için el emeği ürünler geliştiren girişimcilerin ürünlerini anne-babalara sunabildikleri yeni

nesil bir platform Kidimami.

Giyimden bebek arabasına, mobilyadan oyuncuğa, hizmetten anne/hamile ürünlerine kadar bebek, çocuk ve ebeveyn dair her türlü ürünün yanısıra kadın ve anne girişimcilerin el emeği ve tasarım ürünleri de Kidimami'de yer alıyor.

KURUCULARIN AMACINI KENDİ AĞIZLARINDAN DİNLEDİK!

Kidimami ile, bir yandan yeni ve iyi durumdaki bebek, çocuk ve ebeveyn ürünlerini satışa sunabileceğiniz ve bu ürünlere daha uygun fiyata sahip olabileceğiniz bir platform yaratmak istiyoruz.

Bir yandan da bu alanda gittikçe büyüyen paylaşım ekonomisine katkıda bulunan bir topluluk yaratmayı amaçlıyoruz.

START-UP FİRMALARIN HAYAL DÜNYASI ARTIK GERÇEK!

Tüm girişimci ruhların start-up bir proje hazırlarken ilk hayali bir gün Silicon Vadisi'ne gidip kendi firmasını tanıtmak olmuştur. Orada dinlenmek ve merak edilen başarılı girişimci olmak...

Artık hayali gerçeğe dönüştüren Onward programı ile Silicon Vadisi'ne gitmek bir tık uzağınızda! Bu yıl 3-16 Temmuz tarihlerinde gerçekleşecek olan programın içeriğinden Google, Facebook, LinkedIn

gibi teknoloji şirketleri, start-up'lar, üniversiteler, girişim hızlandırma merkezleri ziyaretleri, bölgedeki girişimci ve yatırımcılarla buluşmalar, girişimcilik hakkında özel eğitimler ve workshoplar var. Programa katılacak adayların iyi derecede İngilizce bilgisine ve girişimcilik konusunda yüksek motivasyona sahip olması gerekiyor. Kendinize sormanız gereken tek soru şu:

Girişimciliği, Silicon Vadisi'nde öğrenmek istiyor muyum?

“Yaza hazırlanırken tüm Şalom okurlarını **CRYOLİPOLİZ** ile tek seansta mucizeler yarattığımız Medikal Bölgesel Zayıflama tedavileri ve **VELASHAPE 3** (Sellülit ve Sıkılaşıma da dünyada tek FDA onaylı teknoloji) ile sıkı, selülitli, pürüzsüz ve daha şekilli vücuda kavuşturmak için kliniğimize bekliyoruz”

Anneler
Günü'ne özel
Mayıs ayı boyunca
Şalom okurlarına %
20 indirim imkanı
sunuyoruz.

● Ameliyatsız yüz germe (Focus Ultrason-HIFU ile)

● Botoks uygulamaları ● Dolgu uygulamaları ● Gençlik aşısı ● Somon DNA aşısı

● Cryolipoliz yöntemi ile Bölgesel Zayıflama ● VelaShape 3 ile Sıkılaşıma ve Sellülit Tedavileri

● Rezonans Terapileri ile Zayıflama ve Sağlıklı Beslenme Programları

● Rezonans Terapileri ile Sigara Bırakma Tedavisi

● Lazer Epilasyon ● Lazer ile Kılcal Damar Tedavileri

● Lazer ile yara izi ve sivilce izleri tedavisi ● Medikal Aquapeeling ile Cilt Bakımı

 Dr. Lida

DR. LİDA ÇİTELİ
MEDİKAL ESTETİK HEKİMİ

Adres: Halaskargazi Caddesi
No: 146/2 Şen Palas Apartmanı
Osmanbey/Şişli

www.drlidaciteli.com

Tlf: 0212 233 30 78
Gsm: 0554 778 53 00

 Dr. Lida Çiteli

STİL

Aslıhan IŞIN

Fransız stilleri

Buldukları lokasyonlarda konforlu birer yaşam alanı tasarlamak üzere ortaya çıkan stillerin incelikleri, Fransa coğrafyasının dört bir köşesinde yıllar önce yazıldı. Bu stillerin her biri ilhamını farklı bir temadan aldı; kimi masmavi denizi, kimi kırları kendine yakın hissetti. Gösterişi sevenler şatolardan, geçmişe bağlı olanlar apartman dairelerinden feyz aldı; ortaya birbirine hiç benzemeyen ancak her biri farklı bir bakış açısının hakkını veren Fransız stilleri çıktı.

Parizyen şıklığı

İçinde romantik unsurlar taşıyan Parizyen stili, ilhamını Paris stili olarak da ifade edilen, Paris'te yaşayanlara mahsus yaşam anlayışından alır. Bu nostaljik apartman dairelerinde, geçmişin izlerine bağlı olarak yaşamayı sevenler, antikalar ve yadigarlarla farklı dönemlerin sanat eserlerine baş köşeyi layık görürler. Özellikle klasik stillerin karakteristik parçaları, tüm görkemleriyle

Parizyen stilin ruhuna hitap ederler. Başrolde salon vardır; kumaş kaplı mobilyalar, büyük aynalar, zengin perdeler, gösterişli aksesuarlar ana hatları oluşturur. Çoğu zaman kâğıtla kaplı, kimi zaman koyu renk boyalı duvarlar çok zengin; aynalarla, kartonpiyerle, çerçeveler ve tablolarla süslü. Ferforje demirli küçük balkonları, çiçeklikleriyle dışarıdan bakanlar için estetik ayrıntılar.

Salondan sonra gelen yatak odaları ise feminen detaylarla dolu; patine mobilyalar, kumaş başlıklı yataklar, danteller, kutular, zengin yatak takımları ile dağınık bir konforun başkenti konumundalar.

Bohem özgürlüğü

Fransız stilleri arasında aristokraseye en uzak, geleneklere en yakın stil olan Bohem, özgürlüğün simgesi. Temelleri sanatçılar tarafından yıllar önce atılan ve bütün dünyaya yayılan, yazılmış ve yazılmamış bütün kurallardan uzak Bohem stili, aynı zamanda bir yaşam mottosu; günü güne yaşamak ve yarını düşünmemek üzerine kurulu... Dolayısıyla ilham kaynağı desen ve renk; uyumsuzluk ve geleneksellik... Günebirlik yaşam felsefesi nedeniyle Çingene yaşamından etkilenen Bohem stili, rengârenk koltuklar, icat edilmiş tüm desenler, eski kitaplar, haritalar, püsküllü eşyalar, rahat minderler, demir başlıklı karyolalar, cibinlikler ve rahat olan tüm eşyaları kucaklar. Bu karmaşa ve kalabalığın içinde romantizm ve eğlence vardır; kasvet ve mesafenin esamesi okunmaz.

Şato gösterişi

İhtişamın, gösterişin ve görkemlin en iyi ifade edildiği Fransız olan şato stili, en başta müstakil ve mimari heybetiyle akılları baştan alır; zira konu şatoların mimari özellikleri ve dekorasyon anlayışıdır. Şato stilinde çok eşyadan ziyade, az ama seçilmiş eşyalar başrol oynar. Fransız stilleri arasında en ağır ve cesaret isteyen parçaları içinde barındırır; dresuarlar, konsollar, cibinlikli yataklar, kapitone yatak başları, uzanma koltukları, şamdanlar, varaklı aynalar, büyük kanepeler ve kütüphaneler, ağır, koyu cilalı oymalı mobilyalar, kadife perdeler şatolara yakışan eşya ve aksesuarlardır. Koyu renkleri bakımından dramatik ve kasvetli olmakla birlikte, zengin duran detayları en iyi bu Fransız taşır.

Provans doğallığı

En zevkli taşralı stili Provans, ilhamını lavanta tarlalarının kokusundan ve güneşin parlak ışıklarından alır; doğum yeri Güney Fransa'dır. Tüm kır stillerindeki doğallık ve doğal malzeme seçimleri Provans stilinde de vardır; ancak her şey ve her yer baştan ayağı lavanta kokar. Fransız stilleri içinde en samimi ve insancılı olan Provans, ferahlığı temel alır; geleneksel taştan evlerine şömineler, patine ahşap mobilyalar, ferforje aksesuarlar, doğal dokuma kumaşlar, rabata zeminler, coğrafyanın evlere yansımalarıdır. Keyif her şeyin başında geldiği için, yemek için büyük masalar, keyif için büyük teraslar işlevselliği ikiye katlar. Güneşin evlere çok dokunması için uçan tüller, cıvı cıvı basmalar, el emeği kanaviçeler, mis gibi taze çiçekler, ilhamını lavantadan alan lillalar, efflatunlar, dinlendirici ve huzur veren sarılar, pudralar, nil yeşili ve maviler Provans evlerinin naif dokuları, modası geçmeyecek detaylarıdır. ■

Cote d'Azur maviliği

1920'li yıllarda yıldızı parlayan Cote d'Azur, yani Fransa'nın güney sahil şeridi, keyifli, konforlu ve şık bir yaşam stilini evlere taşır. Diğer adı Fransız Rivierası olan ve yaklaşık iki asır önce İngiliz aristokrasinin ılıman ikliminden şifa almaya geldiği sahiller, Monaco, Monte Carlo, Nice, Antibes, Cannes, Saint-Tropez kıyı şeridinden oluşur. Fransa'nın tipik tatil beldesi olarak bilinen bölgenin mimarisi genellikle villalardır. Zevk sahibi Avrupalı zenginlerin görkemli yaşamlarına ev sahipliği yapmasına rağmen, mobilyaları az ve öz, genel bakış açısı sadelikten yana bir dekorasyon anlayışına sahiptir. Cote d'Azur evleri, deniz ve gökyüzü mavisinin hükmü altındadır; Akdeniz ve denizci stillerinin bir karışımından oluşur. Denizin etki alanında olan her coğrafyada olduğu gibi beyaz renk, kanvas ve keten kumaşlarla hasır aksesuarlar bu evlerin tipik dekorasyon şifreleridir.

GÜVENDE VE RİKSİZ BİR YAŞAM MI HEDEFLİYORSUNUZ?

O halde Boğa'sınız...

BOĞA BURCU iş hayatında, hedefini mutlaka sonuçlandırmaya çalışır. Bunun için sabırlı, düzenli, planlı bir şekilde, hedefinden şaşmadan ve geri adım atmadan yoluna devam eder.

kendini güvende hissetmek adına olabildiğince uzun süre korumak, risksiz yaşamak, bildiği ortamlarda

19 Nisan ve 20 Mayıs tarihleri aralığında doğan Boğa burçlarının yönetici gezegenleri Venüs'tür. Venüs güzelliği, zarafeti, aşkı, tutkuyu temsil eder.

Önceki yazılarımda da bahsetmiş olduğum gibi burçlar "öncü, sabit, değişken"; "pozitif, negatif"; "ateş, hava, su, toprak" olarak 3 ana gruba ayrılır. Zodyak'ın 2. Güneş burcu olan Boğa burçları, "toprak elementi" grubuna aittir. Toprak grubuna ait olması, boğa burcu insanlarını somut nesnelere ve dünyevi konularla daha çok ilgili yapar. Çevremizde beş duyu organımızla; yani gördüğümüz, duyduğumuz, kokladığımız, tattığımız, dokunarak hissettiğimiz her şeyi, boğa burcu insanı fazlasıyla yaşar. Bu nedenle sanat, müzik, resim, heykel dallarına da ilgisi yüksektir ve bu dallarda yeteneklidir.

Boğa burcu insanı sahilde oturup denizin sesini dinleyerek, ormanda bir ağaca veya toprağa dokunarak, güzel bir çiçeği koklayarak kendini mutlu ve huzurlu hisseder. Bu rahatlama şekli, burcunun toprak elementine ait olmasından kaynaklanır. Toprak burçlarının

tümünün ortak özellikleri, doğa ile ilişkilerinin yüksek olmasıdır. Atacağı adımları daha emin olarak ve kendini garantide hissederek atma ihtiyacı duyar. Hava yağmurlu olmasa bile, olma ihtimali az dahi olsa bile, yanına mutlaka şemsiye, yağmurluk alır. Bir yere yetişmesi gerekecekse, mutlaka olabilecek en uzun seyahat süresini düşünerek daha da erken saatlerde yola çıkar. Garantici kişiliği sebebiyle, hareketleri ve davranışları yavaş ve adım adımdır. Düşünce yapısı da aynı şekildedir. Fakat öğrendiği şeyleri kolay kolay unutmaz. Rutin bir şekilde kendini yavaş yavaş geliştirir. Boğa burcu insanları, sabit burçlar grubunun özelliklerini taşır. Bu özelliği, sabit fikirli olmak, bulunduğu konumu

ve tanıdığı insanlarla birlikte olmaya özen göstermek gibi davranışları kendine çeker. Bu nedenle kazandıklarını biriktirmeye, korumaya ve mal mülk sahibi olmaya yönelir. Değerli şeylere sahip olmak ister. Başkalarının eşya ve mal mülküne de kendisininmiş gibi aynı sorumlulukta koruyuculukla yaklaşabilir. Bütün bu davranışlarının nedeninin temelde güvenlikle ilgili vardır.

Boğa burcu iş hayatında, hedefini mutlaka sonuçlandırmaya çalışır. Bunun için sabırlı, düzenli, planlı bir şekilde, hedefinden şaşmadan ve geri adım atmadan yoluna devam eder. Bazıları, iş hayatında boğa burçlarının bu özelliklerini onların dik kafalı olması yönünde yorumlar. Takım çalışmasının olduğu iş ortamlarında liderler, boğa burçları ile çalışmayı sever; çünkü verilen görevi sonuna kadar yapmak için gayret ederler. Sabit burcunun getirdiği özelliği nedeniyle, atılgan ve girişken bir yapıda değildir. Bu nedenle yapılmış işlerin üzerinde çalışarak, o işlerin bir düzene oturmasını sağlar.

Boğa burçları diğer toprak ve su grubu burçları olan Oğlak, Başak, Yengeç, Akrep ve Balık ile iyi anlaşır. ■

rasimuretmen@gmail.com

ATÖLYE CADDE

Baby Couture

Tüm dünyaya ulaşıyoruz; Usa,Russia,Tanzania,
Monaco;Uae;Ksa;Uk,Dominik Cumhuriyeti...
En iyisini arayanlar burada buluşuyor.

Instagram : @atolyecadde
Whats App 0533 267 98 40
t:0216 363 26 23

İSTANBUL / TÜRKİYE

Ne var, Ne yok?

TEPTA Aydınlatma Venedik Bienali'nde

28 Mayıs - 27 Kasım tarihleri arasında Alejandro Aravena küratörlüğünde gerçekleştirilecek Venedik Bienali 15. Uluslararası Mimarlık Sergisi'nde Türkiye Pavyonu'nda sergilenecek 'Darzana' projesi, küratörler Feride Çiçekoğlu, Mehmet Kütükçüoğlu, Ertuğ Uçar ve işbirliğinde bulunan proje ekibi tarafından hazırlandı.

Doğru ve etkili aydınlatmanın gerek mimarlık gerekse sanat eserleri üzerindeki etkisinin bilincinde bir kuruluş olarak sanata ve mimarlık dünyasına her zaman katkı sağlayan TEPTA, 25. Yılıni kutladığı bu özel dönemde düzenlenen Venedik Bienali 15. Uluslararası Mimarlık Sergisi'ndeki Türkiye katılımının da eser aydınlatmasını üstleniyor. Bienal süresince sergilenecek "Darzana: İki Tersane Bir Vasıta" başlıklı proje, bir zamanlar Akdeniz'in ikiz limanları olan tersane kentleri Venedik ve İstanbul arasında bir köprü kurmak ve iki kentin ortak kültürel mirasını vurgulayarak bunun dil ve mimarideki izlerini gelecek hayallerine yansıtmayı hedefliyor.

YENİ NESİL 2000 OKULLARI'NDAN Fransızca tiyatro festivali...!

Sainte Pulchérie Mezunları Öğretim Eğitim ve Sağlık Vakfı Özel Yeni Nesil 2000 Okulları, 2005 yılından bu yana her mayıs ayında İstanbul'da bulunan ve yabancı dili Fransızca olan okullarla beraber Fransızca Tiyatro Festivali'ne gururla ev sahipliği yapmaktadır.

MENDO'S ve yeni koleksiyonu 'MERMAID'

Sıra dışı tasarımlarıyla fark yaratan Maryan Mehlhorn, adını verdiği markasında vücut kıvrımlarını ortaya çıkaran can alıcı desenlerin yer aldığı Mermaid Koleksiyonu ile plajlarda özel olmak ve denizkızı etkisi yaratmak isteyenlere büyüü bir yaz sunuyor.

JUTOX ile sağlıklı detoks

Pazartesi sendromunu şimdiden düşünme. jutox.com.tr'den Cleanse Set siparişini ver, haftaya ve güne mutlu başla...

CONRAD ISTANBUL BOSPHORUS ile hayalden gerçeğe...

İstanbul'un Kalbinde Kusursuz Bir Deneyimi için En Doğru Adres olan Avrupa Yakası'nda, şehrin en gözde noktalarından birinde bulunan Conrad İstanbul Bosphorus, İstanbul Boğazı'na hakim konumu ve kişiselleştirilmiş hizmeti ile misafirlerine olağanüstü bir deneyim sunmakta.

0536 365 18 25

0534 280 21 82

f Madame DÜ

madameduevent

Özel günleriniz için düşlediğiniz tüm detayları gerçeğe dönüştürmeye çalışan, her daim müşteri memnuniyetini hedefleyen ve işinden çok keyif alan bir ekibiz.

Doğum odası süsleme, baby shower partisi, doğum günleri, söz ve nişan davetleri, bekarlığa veda partileri, kişiye özel sürpriz kutlamalar için hizmet vermekteyiz.

www.madamedu.blogspot.com

DÜNYA SİNEMALARI - 37 MACAR SİNEMASI - 1

Henüz kırkına gelmemiş genç bir yönetmenin çektiği belki de tüm zamanların en iyi ilk filmi Laszlo Nemes'in "Saul Fia"/Saul'un Oğlu", Cannes Büyük Jüri ve Fipresci, Bafta, Altın Küre ve Oscar'larda Yabancı Dilde en İyi Film ödülleri dâhil 44 uluslararası ödül kazandığında Macar Sineması tekrar sanatın gündemine geldi. Bu aydan başlayarak geçmişinden günümüze Macar Sinemasına odaklanacağız.

20.yüzyılın başlarından beri önemli bir sinema endüstrisine sahip olan Macaristan, ülkelerinde çektikleri filmlerle uluslararası ün yapmış *Zoltan Fabri, Istvan Szabo, Béla Tarr*, veya *Miklos Jancso* gibi büyük "auteur"lerin ya da dünya sinemasında önemli işler başarmış *William Fox, Adolph Zukor, Alexander ve Zoltan Korda, Emeric Pressburger, Michael Curtiz, Lajos Koltai, Jan Kadar, Laszlo Benedek* gibi pek çok sinemacının ana vatanıdır.

Macarlar sinemayla 1896'da, o zamanlar Avusturya-Macaristan İmparatorluğunun iki başkentinden biri olan Budapeşte café'lerinde *Lumière Kardeşler'*in filmlerinin, gösterilmesiyle tanıştı. Kentin elit kesimi başlarda bu eğlenceye burun kıvırmış da olsa, sinemaya ilgi hızla yayılmış, 1911'de başkentte 100'den fazla, ülke genelinde 300'e yakın sinema salonu açılmıştı.

Sanat ve edebiyat dünyası bu yeni ifade tarzını büyük şevkle karşıladı. Dönemin ünlü yazarları film senaryolarına ve dramaturglerine katkıda bulundu, yazarların ve tiyatro yöneticilerinin film eleştirileri ve sinema teorileri kaleme aldıkları ilk sinema dergisi "*Mozgofenykep Hirado / Hareketli Resim Haberleri*" yayınlanmaya başladı. Eleştirmenlerin filmleri bayağı, uçarı ve sıkıcı bulmaları, filmcileri daha santsal üretimler yapmaya yönlendirdi.

Dönemin ünlü sinemacıları arasında, 1915 ile 1947 arasında sesli ve sessiz 77 film çeken *Alfred Deesy* (187-1961), 20.yüzyıl Macar sinemasının önemli öncüsü, yaşamı boyunca 50 sessiz ve 17 sesli film çeken *Bela Balogh* (1885-1945) ve tüm Avrupa'da film çeken

yazar yönetmen *Geza von Radvanyi* (1907-1988) en tanınmışlarıdır. Birinci Dünya Savaşı ve İmparatorluğun parçalanması sinemayı ciddi olarak sekteye uğrattı. Savaş sonrası çoğunlukla Amerikan asıllı yabancı şirketler iflasın eşiğine gelmiş sinema salonlarını yok pahasına satın alarak savaş sırasında yasaklı olan Fransız, İtalyan ve ABD filmlerini göstermeye başladılar. Macar filmlerinin vizyon olanağı kalmayınca sinemacılar da geleceklerini başka ülkelerde aramak zorunda kaldılar.

Dönemin önemli yazar / yönetmenlerinden, *Alexander Korda* adıyla üne kavuşan *Sandor Laszlo Kellner* (1893-1956) ve kardeşi *Zoltan* (1895-1961) önce ABD'ye sonra da İngiltereye geçtiler. *Alexander Korda* İngiliz film endüstrisinin kuruluşunda önemli rol oynadı.

Mano Kaminer olarak doğan, 1912'den itibaren *Mihaly Kertesz* adıyla film çeken bir diğer sinemacı, savaş sonrası Almanya ve Avusturya'da çalıştıktan sonra 1926'da ABD'ye göç ederek *Michael Curtiz* (1886-1962) adını aldı. Avrupa'da 50, ABD'de 100 kadar film çeken *Curtiz*'in en ünlü filmleri "*Casablanca*" ve "*Mildred Pierce*"dir. Macar Sinemasının iflasına ancak devletin desteği engel olabildi. Bir yandan Sinema Fonunun oluşturulması, diğer yandan himayeci kanunların çıkarılmasıyla, ağır aksak da olsa toparlanmaya başlayan endüstri, ithâl teknolojilerin de yardımıyla 1930'ların başında sesli film üretiminde bile geçti. 1931'de vizyona giren ilk Macar sesli filmi "*Kek Balvany*", konusu ve mekânlarındaki aşırı Amerikan taklitçiliği sebebiyle ortalama bir başarı

SON OF SAUL

elde ederken, iki ay sonra gösterime giren “Hyppolit, a lakaj / Kâhya Hyppolit”, olağanüstü bir ticari başarı kazanarak on yıllar boyunca Macar komedisine öncülük etti.

“Kâhya Hyppolit”in yönetmeni Istvan Szekely (1899-1979), Macaristan’da ve Almanya’da film çekmiş, Berlin’de bir süre gazetecilik yaptıktan sonra 1930’ların başında ülkesine dönmüştü. Klasik Macar Sinemasının en ünlü komedisini çektikten sonra bir süre daha ülkede kalmış, Faşizmin güçlenmesi ve Yahudi haklarını sınırlayan kanunlar çıkarılmaya başlanmasıyla ABD’ye göç etmişti. Yeni ülkesinde Steve Sekely adıyla çok sayıda düşük bütçeli film çekmiş, İngiltere’de kült bilimkurgu yapıtı “The Day of the Triffids” (1963) filmini yönetmiş, son filmi “Lila akac / Lila Rengi Çiçek Seven Kız”ı (1973) çekmek için Macaristan’a dönmüştür.

Yahudi sinemacılara kısıtlamalar

1935’lerden itibaren oluşmaya başlayan aşırı sağcı guruplar, film endüstrisinin “Yahudilere bulaşmış”, “ahlâksız ve müstehcen içerikli” olduğunu iddia ederek eleştirmeye, prömiyerleri engellemeye başladılar. Hitler’in savaşta topraklarının çoğunu kaybetmiş olan Macaristan’a, kaybettikleri toprakları geri verme vaadi üzerine, Macar hükûmeti Nazilerle yakın bağlar oluşturdu. Bu kez basın da Yahudi karşıtlığını körüklemeye başladı. 1938’de çıkarılan ve sinema derneklerindeki Yahudi yüzdesini kısıtlayan ilk “Yahudi Yasası”nın ardından, Yahudilerin film stüdyolarında, dağıtım şirketlerinde ve sinema salonlarında yönetici olmalarını yasaklayan, filmlerde yönetmen, senarist ve oyunculuk yapmalarını sınırlayan kanunlar peşpeşe çıkmaya başladı. Çalışma olanağı bulamayan Yahudilerin bir kısmı çareyi başka ülkelere yerleşmekte buldu. Budapeşte’de doğan ve II. Dünya Savaşına kadar yazarlık, görüntü yönetmenliği ve kurgucu olarak çalışan Yahudi asıllı Laszlo Benedek (1905–1992); ABD’ye Louis B. Mayer’in yardımıyla kaçarak Hollywood’da uzun bir sinema kariyeri yaptı. Buna karşın Yahudi olduğu için, ilk filmlerini çektikten sonra 1939 ilâ 1944 yılları arasında çalışmasına izin verilmeyen Marton Keleti (1905-1973), 1945’de savaş

sonrasının ilk Macar filmi “A tanitonö / Öğretmen”i çekmiş, 1949-1953 arasında Macaristan’ın en çok izlenen güldürülerini yönetmiş, ömrünün sonuna kadar film yapmayı ve 1950’de başladığı eğitimdenliği ülkesinde sürdürmüştür.

II. Dünya Savaşı ve sonrasında Macar Sinemasında yıkım yeniden başladı. Toparlanma, siyasal karmaşa yüzünden daha da zor olduğundan 1948’de Komünist devletleştirme dönemine kadar ülkede sinema adına önemli bir şey yapılamadı. Bu tarihten itibaren kurmaca filmler sadece Ulusal Macar Film Şirketi’nce, aktüalitelere ve belgesellere de Haber ve Belgesel Filmleri Şirketi tarafından yapılmaya başladı. Özellikle geçmişin suçlarını ve sosyalist yönetim altında nasıl değişime uğradığını anlatan çoğu güldürü kalıbında propaganda filmleri üretildi.

1950’lerin başlarında tamamiyle yönetimin kontrolünde olan sinema endüstrisinde yeni filmlere “tarımda sosyalist dönüştürme”, “düşman sabotajını açığa çıkarmak” ya da benzeri konularda izin veriliyor, senaryolar yazılırken, siyasal mesajlar arada sık sık kontrol ediliyor, politik olarak yüzde yüz güvenilir sayılmasalar bile filmler Frigyes Ban veya Marton Keleti gibi mesleğe 1930-1940’larda atılan kıdemli sinemacılar tarafından yönetiliyordu.

Demokratikleşmenin sinemaya yansması

1953'den itibaren ülkede az da olsa filizlenmeye başlayan demokratikleşme girişimleri film üretimine de yansımaya başlamıştır. Siyasal söylemler yumuşatılmış, yönetmenlik senaryonun önüne geçmeye başlamış, 1954-1956 döneminde sinema artık bir sanat dalı olarak kabul edilmeye başlanmıştır. Dönemin önemli yönetmenleri arasında *Félix Mariassy*, *Karoly Makk* ve *Zoltan Fabri* öne çıkmaktadır. *Félix Mariassy* (1919-1975), 1949-1969 yılları arasında, çoğunun senaryosunu eşi Judith Mariassy'nin yazdığı, olayları güçlü realist ve lirik tonlamalarla son derece ayrıntılı olarak anlattığı 30'a yakın film çekmiştir. En ünlüleri "Budapesti tavasz / Budapeşte'de İlkbahar" (1955), "Egy pikolo vilagos / Bir Bardak Bira" (1955) ve 1959'da çektiği "Almatlan évek" dir. 1925'de doğan *Karoly Makk*, geniş bir tema yelpazesinde çektiği "Liliomfi" (1954), "A 9-es

Egy pikolo vilagos - Karoly Makk

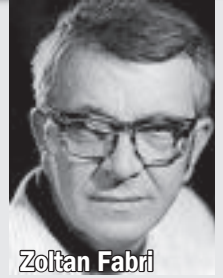
"korterem / 9 no.lu Hastane" (1955), "Mese a 12 talalatrol" (1956) "Haz a sziklak alatt / Kayalıkların Altındaki Ev" (1958) filmlerinin güçlü komik ya da dramatik yapısıyla propaganda sinemasına derinlikli bir soluk getirmiştir. İleri yaşına rağmen hâlâ sinema yapmaya devam eden *Makk*'ın 1956 ayaklanmasının etkisini sürdürdüğü dönemde tutuklu olan *Tibor Déry*'nin iki öyküsünden uyarlanan "Szerellem / Sevgi" (1971) filmi, hafıza ile sevgi, hayatla ölüm arasında farklı bir bağlantı kurarak Macaristan'ın çok sert bastırılmış ünlü devrimini sevgiye bağlayan çok özel bir çalışmadır. Macaristan ve Doğu Almanya'da yaşayan iki kızkardeşin zarif öyküsü "Macskajáték / Kedi Fare Oyunu" (1974) ve 1956 sonrasında politik ve cinsel baskılara odaklanan "Egy masra nézve / Farklı bir Yol" (1982) son dönemlerdeki en ilginç filmleridir.

Zoltan Fabri

Şimdi zamanda biraz geriye dönerek, Macar ve Dünya Sinemasının en önemli sinemacılarından birine, *Zoltan Furtkovicz* olarak doğan, *Fabri* soyadını daha sonra alan *Zoltan Fabri*'ye dönelim. *Zoltan Fabri* (1917-1994), erken yaşta sanatın bütün dallarıyla ilgilenmiş, Macar Güzel Sanatlar Akademisi Resim bölümünden mezun olduktan sonra Tiyatro ve Sinema Akademisinde oyunculuk ve yönetmenlik eğitimi almıştır. Tiyatroda yönetmelik yaparken sinemayla ilgilenmiş, 1950'de yapımcı tasarımcısı olarak başladığı kariyerinde ilk filmi "Vihar / Firtına"yı 1952'de çekmiştir. Uluslararası ününü, ilk başyapıtı, üçüncü filmi, Macar kırsal kesiminde geçen "Körhintá / Atlı Karınca" (1956) ile yapmıştır. Köylülerin "toprak, toprakla evlenir" geleneğine uygun olarak kızını yaşlı ve zengin bir adamla evlendirmek isteyen babanın engellemesine karşı, iki genç insanın aşk mücadelesini anlatan film, alttan alta hissedilen komünist propagandaya rağmen olağanüstü şiirsel finaliyle bugün bile keyifle izlenmeyi hak etmekte. Aynı yıl çektiği "Hannibal tanar ur / Profesör Hannibal", Kartacalı General Hannibal'la ilgili çalışması sayesinde aniden meşhur olan, ancak farkında olmaksızın aşırı sağcı plitikaçıların maşasına dönüşen silik Latince öğretmeni Nyul'un öyküsüdür. 1930'ların Faşist yönetim döneminde geçen film, bir bakıma komünist baskıdan fazlasıyla sıkılmakta olan Macaristan'ın alegorisidir ve 1956 yılında Macaristan'daki Sovyetler Birliği destekli Stalinist hükümete karşı başlayacak halk hareketinin habercisidir.

Tabii ki Sovyetler böyle bir hareketi aşırı güçle alt etme yoluna gitti. Karşı silahlı direniş bir gecede kırıldı, işçilerin ülke sathında başlattığı genel grevler birkaç haftada sona erdirildi, geniş çaplı tutuklamalar başladı, 150.000 kadar Macar yurt dışına kaçtı ve sonunda *Janos Kadar*, karşıdevrimin bastırılmasından sonra reformlara gidilmesini öngören bir programla yeni bir hükümet kurulduğunu açıkladı. *Kadar* yönetimi, *Miklos Jancso* gibi daha tartışmalı ve deneysel filmler yapan sinemacılara karşı, İtalyan Yeni Gerçekçiliğinin ve Fransız Şiirsel Gerçekçiliğinin izinde "klasik" stilde, sinemanın akademik tekniklerini kullanarak film yapan *Fabri*'yi kendine daha yakın buldu.

Zoltan Fabri

Fabri'nin devrim sonrası çektiği ilk film, 20 yaşındaki bir delikanlı ile genç bir dulun aşklarını anlatan *"Bolond aprilis / Yaz Bulutları"* (1957) oldu. Sonraki filmi, 1919'un burjuva ortamında geçen *"Edes Anna / Tatlı Anna"* (1958), varlıklı ailenin çocuğuyla evdeki güzel hizmetçinin ilişkisi üzerinden sınıf farklarını, işçi sınıfına sevecen gözle bakarak ele alan bir çalışmadır.

Savaş sonrası kırsal kesimde, boş zamanlarını yanında çalışan kadınları yatağa atarak değerlendiren toprak sahibi kaba saba ve başına buyruk bir çiftçinin öyküsü *"Duvod / Yabani"* (1961) aşırı siyasi göndermeler tadını biraz kaçırır da ilginç sayılabilir.

*Hitler'*in doğum günü şerefine bir Macar çalışma kampı komutanının çalışanlarla Alman askerleri arasında

Ket Felido A Pokolban

oynatacağı, şike olması şart, futbol maçına odaklanan ünlü *"Két félidő a pokolban / Cehennemde İki Devre"* (1961) tokat gibi finaliyle, bir Fabri başyapıtıdır. John Huston'un 1981'de *"Escape to Victory / Zafere Kaçış"* adıyla yeniden çekimindeki ağdalı "happy-end", Avrupa ve Amerika sinemaları arasındaki klas farkının göstergesi olarak ilginçtir.

"Nappali sötétség / Gündüzde Gece" (1963), yazar Gabor Naday'a 1944'de hayatını kurtarmış olan gece yolculuğunun kendisine 1963'de hatırlatılmasıyla, savaş ve, önce kurtarmaya çalıştığı, sonradan korkarak ihanet ettiği Yahudi kızla bağlantılı acı hatıraları anımsayışının öyküsüdür.

*Ferenc Santa'*nun bir muhabirin 1956 Sovyet istilasına şahit olanlarla 20 saat boyunca yaptığı söyleşilere odaklanan romanundan uyarlanmış olan *"Husz ora / Yirmi Saat"* (1965), başlarda komünizm eleştirisi, sonrasında toplum-sal değişimin erdemlerine övgüsüyle Fabri'nin siyasal açıdan çok tartışılmış bir filmidir.

"Utoszezon / Mevsim Sonu" (1966) fondaki televizyonlarda Adolf Eichmann duruşması izlenirken, emekli eczacı

Kerekes'e arkadaşlarının oynadığı bir oyunun, kendini II. Dünya Savaşı sırasında yaşamış olduğu kasabada bir Yahudi ailenin yok edilişiyle suçlayan adamın vicdan muhasebesi yapmaya zorlamasının öyküsüdür.

Fabri, 1968 yılında, *Ferenc Molnar'*ın tanınmış romanına bütünüyle sadık kalarak uyarladığı Macar-Amerikan

ortak yapımı, *"A Pal-utcai fiuk / Pal Sokağının Çocukları"*nı gerçekleştirir. Çocuklardan oluşan iki gurubun boş bir oyun alanı için mücadelesi sırasında, çatışmaların henüz ciddi olarak şiddete dönüşmediği sancak çığırından çıkmak üzere olduğu anda kent yönetimi boş alana el koyarak "sorunu çözer".

Setlerde katı ve acımasız bir yönetmen olarak ün yapan *Fabri'*nin gaddarlığının ilk ve tek istisnasının, filmin Amerikalı ve İngiliz çocuk oyuncularına karşı dostça ve sevecen davranışı olduğu söylenir.

"Isten hozta örnagy ur / The Toth Family" (1969), askerdeki oğullarına iyi davranması beklentisiyle, ailesi tatilini onlarla geçiren sorunlu komutanının olmadık isteklerine boyun eğerken, itfaiye şefinin binbaşının saldırganlığına insanlık onuru adına karşı çıkışını, güldürü kalıbında anlatan hoş bir eğlenceliktir.

*Margit Kaffka'*nun romanından uyarlanan, bir kadınlar manastırının mikrokosmosunda geçen *"Hangyaboly / Karınca Yuvası"* (1971), muhafazakârlarla reformcular arasındaki iktidar mücadelesini, o dönemde sinemada ağıza bile alınmayan lezbiyen ilişkiler üzerinden anlatır. *Fabri*, ortodoks bağnazlığın ve geri kalmışlığın ilerici yenilenmeyi sahtekârca alt edişini, 1968'deki Çekoslovakya olaylarının bir meseli olarak gördüğünü söylemiştir.

*Tibor Déry'*nin 1200 sayfalık romanından uyarladığı *"Plusz-minusz egy nap / Bir Gün Fazla, Bir Gün Eksik"* (1973), karmaşık öyküsü, zamanda kaydırmaları, fleşbekleri ve tekrarlarıyla *Fabri'*nin en az anlaşılmuş yapıtıdır.

*Fabri'*nin diğer *Tibor Déry* uyarlaması, 1930'larda sınıf farklarının önemli olduğu Macar toplumunda, üst sınıftan bir genç adamın komünist bir işçi kızla ilişkisini anlatan *"141 perc a befejezetlen mondatbol / 141 Dakikada Bitmeyen Cümle"* (1975) çok daha başarılıdır.

Geldik, *Fabri'*nin savaş döneminin ahlaki çözümlemesini derin içsel psikolojiyi işleyerek *Ferenc Santa'*nun romanından yazıyla birlikte uyarladığı başyapıtı *"Az Ötödik pecsét / Beşinci Mühür"*e (1976). 1944'de Budapeşte'de bir barda, saatçi Miklos, kitapçı Laszlo, marangoz Janos ve barın sahibi Béla sigara ve içki içerek sohbet ederken onlara katılan bir yabancısı, yaşamlarını sonsuza dek değiştirecek masum bir soru sorar: *"Yeniden doğmak mümkün olsaydı, kötü ve hain bir zorba*

THE BOYS OF PAUL STREET

(A PÁL UTCAI FIUK)
A FILM BY ZOLTAN FIBRI

"Husz óra" című regény alapján készült a film. A történet a második világháború idején játszódik. A főhősök egy fiatal zsidó fiú és egy fiatal zsidó lány, akik a háború alatt próbálnak megélni a városban."/>

A Pal Utcai Fiuk

Az Ötödik Pecset

olarak mı, onun ömür boyunca acı çektiği iyi kalpli ve asil esiri olarak mı gelmek isterdiniz?" Tartışma sürerken aralarından biri, barda oturan bir subayı kızdıracak bir laf eder ve hepsi tutuklanarak bir sorgulama merkezine götürülür. (Subayın Nazi üniformasına gamalı haç yerine dikilen garip görünümlü haç, giden Nazi ile yerine gelen Rus arasında fark olmadığını belirtmektedir). Götürüldükleri yerde kanlar içinde bir adama işkence etmeleri emredilir. Reddeden üçü vurulurken, kendinden isteneni yapan saatçi serbest bırakılır. Evine döndüğünde korkunç eylemi çatı arasında sakladığı Yahudi çocukları tehlikeye atmamak için yapmış olduğunu anlatır.

Fabri, 20. yüzyılda Macar olmayı araştırdığı çok daha iddialı iki filmlik bir projeye girer. Jozsef Balazs'ın aynı adlı romanından uyarladığı "Magyarok / Macarlar" (1978), II. Dünya Savaşı sırasında iyi şartlar ve ücretler karşılığında Almanya'da işçi olarak çalışan Macar köylülerinin öyküsüdür. Hitler'in bile kim olduğunu bilmeyen, dış dünyadan tamamen habersiz bu köylüler ancak ülkelerine geri döndüklerinde savaşın ne olduğunu anlayacaklardır. "Fabian Balint talalkozasa Istennel / Balint Fabian Tanrıyla Karşılaşıyor" (1980) zamanda geriye giderek "Macarlar"ın başkarakteri Andras'ın babası Balint Fabian'ın I. Dünya Savaşı sonlarında yaşadıklarını anlatır. 1918'de bir yüzü devamlı rüyalarına giren bir İtalyan askerini öldüren Fabian Balint, köyüne döndüğünde karısının çıldırmış olduğunu görür. Karısı öldüğünde, onun kendisini köyün papazıyla aldatmış olduğunu ve ailenin onurunu korumak için oğullarının papazı boğduğunu öğrenen adam iyice umutsuzluğa kapılacaktır.

Fabri'nin son sinema filmi "Requiem / Ağıt" (1981), yüzündeki kırmızı leke için sabahın erken saatinde doktorun zilini çalan bir genç adamın, hastanede olan doktorun karısı tarafından bekleme odasına alınmasıyla başlar. Kadın delikanlıya yemek ikram ettiğinde, başka bir sabah erken çalan bir zil son-

rası tutuklanan sosyalist devrimci ilk kocası gibi yemek yediğini, onun gibi hareket ettiğini, hatta onun gibi parmaklarını kütürdüğünü fark eder. Çekingenliğiyle takıntılı bile ölen kocasını hatırlatan bu delikanlı ona bir yıl boyunca adamları aynı hücrede yaşadığını, ölen dostu karısına olan aşkını anlattıkça kendisinin de şimdi karşısında duran kadına âşık olduğunu anlatır. Kocasının telefonlarını umursamayan kadın, ölen aşkına son bir ağıt yakabilmek, ona tekrar dokunabilmek, tenini tekrar hissedebilmek için, yıllar önce kocasına yapmış olduğu gibi, ona çok benzeyen bu genç ziyaretçiye de cinsel özgürlüğü tattıracaktır.

Bir taşra şehrinde üst düzey siyaset ve iş dünyası insanların yeni ev kutlamasındaki olayları ele alan TV filmi "Gyertek el a névnapomra / Yeni Ev Kutlaması"ndan (1983) sonra film çekmeyi bırakan Fabri, uzun yıllar Macar Tiyatro ve Sinema Akademisinde ders verdi.

Çalışmalarında Macar Edebiyatını temel alan, filmlerinin tüm senaryolarını yazan, etkin bir gerçekçilikle ahlaki meseleleri ve insan olma sorununu ülkesinin tarihi ile bağ-

daştırın Fabri, çekeceği her sahneyi yazdıktan sonra çizimlerini ve koreografisini tasarlayan, tüm ayrıntıları çekimlerden aylar önceden hazırlayan, hiç doğaçlama yapmayan, titiz ve mükemmeliyetçi bir yönetmendi. 23 Ağustos 1994 tarihinde kalp krizinden öldüğünde, otobiyografisinin düzeltmelerini yapmakla meşguldü.

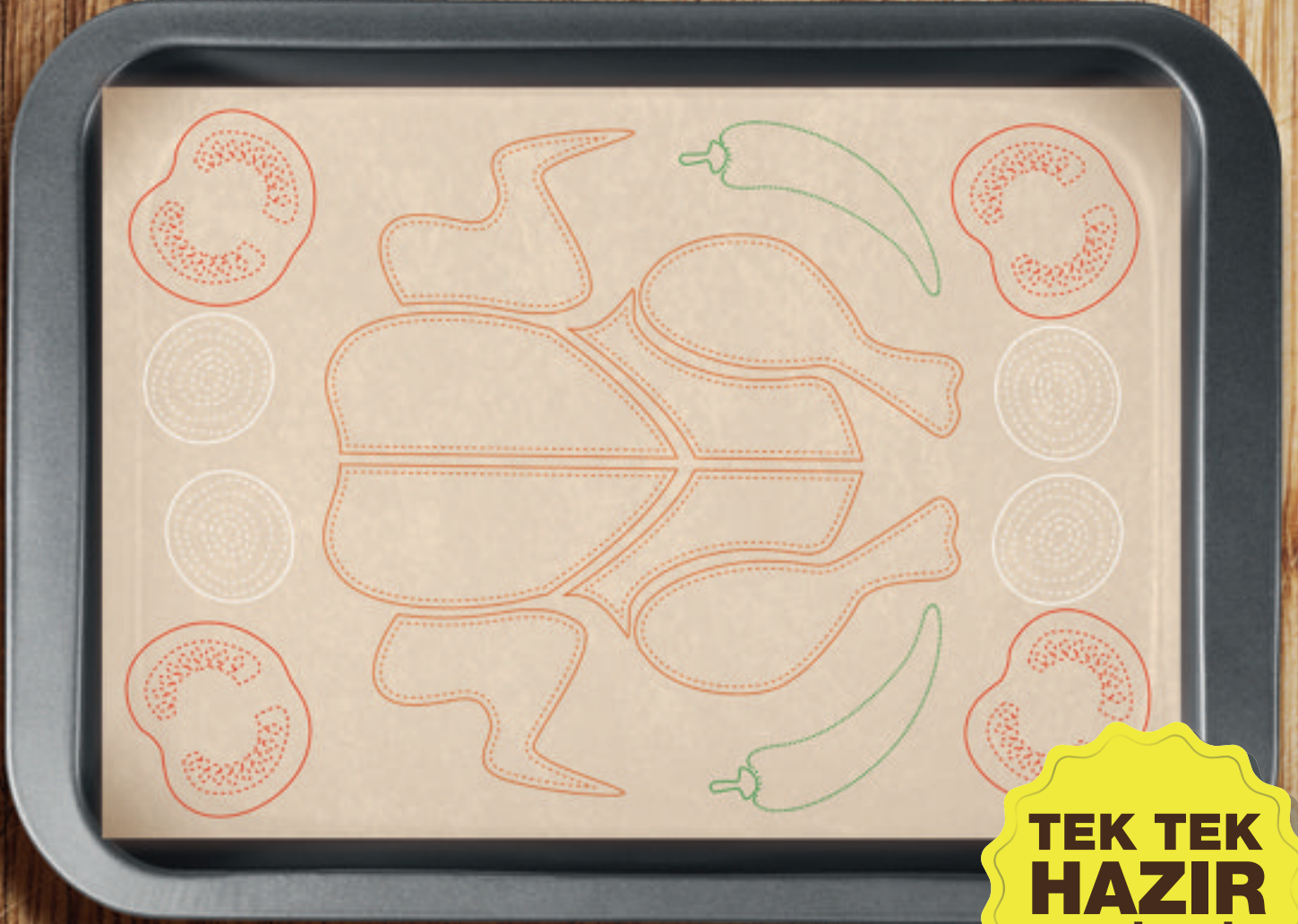
Gelecek ay Macar Sinemasında yeniden buluşmak üzere...

Magyarok

Hayatı Kolaylaştırır

KOROPLAST

**TEK TEK
HAZIR
KESİLMİŞ**

ONUN İÇİN KESİLMİŞ GİBİ

Tepsi boyutunda kesilmiş, tek tek çıkabilen Koroplast pişirme kağıtları sayesinde tepsiniz yağlanmasın, yemekleriniz yapışmasın. Koroplast kullanın, hayatınız kolaylaşsın.

Hayatı Kolaylaştırır

KOROPLAST

1 NUMARALI

HAZIR KESİLMİŞ
Pişirme Kağıdı

Baking Paper

16 adet tepsi

**TEK TEK!
TEPSİ
BOYUTUNDA**

Charles Lloyd & Jason Moran Duo

Cazın duayen saksafon icracılarından Charles Lloyd uzun soluklu partnerlerinden piyanist Jason Moran ile çok özel bir duo konsere imza atıyor. Yarım asırdan uzun kariyeriyle adını caz tarihine altın harflerle yazdıran 77 yaşındaki efsane, Carlos Santana'nın ifadesiyle "gerçek bir uluslararası değer". Caz müziğinin en ilham verici piyanistleri arasına şimdiden giren Moran birlikte kaydettikleri canlı albümleri bir "Charles Lloyd klasiği" olarak değerlendirilmiştir. Nefes kesen bir çekicilikte çalma kabiliyetine sahip Moran'ın dinamik doğaçlamaları ile bastığı her notaya yaşam tecrübesini yansıtan Lloyd'un benzersiz yorumuna tanık olacağımız bu konseri kaçırmayın.

13 Mayıs Cuma / İş Sanat

AVISHAI COHEN

Dünyaca ünlü caz sanatçısı Avishai Cohen klasik müzik dünyasına doğru yeni bir maceraya atıldığı orkestra projesi "Avishai Cohen ile Bir Gece" ile ilk kez İş Sanat'a konuk oluyor. 1997 yılında Chick Corea tarafından keşfedilen ve kısa sürede kendine özgü stiliyle caz dünyasının önde gelen sanatçıları arasında yerini alan Cohen, engin müzikal birikimi, eşsiz besteleri ve caz müziğini kendine has tarzıyla şekillendiren, yenilikçi projeleriyle her türden dinleyiciyi heyecanlandıran ve ilham veren bir isim. Cohen, çalışmalarını bir adım daha ileriye taşıyarak bu kez triosunu yaylı çalgılar orkestrasıyla bir araya getiriyor. Caz, klasik ve dünya müziklerinin muhteşem bir ittifakına yol açan bu özgün bir proje için sahneyi Stuttgart Oda Orkestrası ile paylaşan Avishai Cohen, dinleyicilere özgürlük ve duygu dolu muhteşem bir deneyim sunuyor.

22 Mayıs
Pazar / İş
Sanat

Modern Talking ve ünlü sesi Thomas Anders

Modern Talking'ın ünlü sesi Thomas Anders, grubu ile İstanbul'da. 80'li yıllara damgasını vuran Modern Talking, Thomas Anders ve Dieter Bohlen tarafından 1984'de kuruldu. Dünya çapında 120 milyonu aşan satış rakamıyla tüm zamanların en popüler Alman müzik grubu olan Modern Talking, 1984 yılında yayınladıkları "You're My Heart", "You're My Soul" adlı şarkıları ile 35 ülkenin müzik listelerinde 1 numaraya yerleşti. 12 albüm ve 120 milyonu aşan satış rakamlarının ardından sona eren Modern Talking efsanesi, Thomas Anders tarafından 10 solo albüm ve dünya çapında devam eden konserler ile devam etmekte.

28 Mayıs Cumartesi / CRR

Lizt Alfonso Dance Cuba

Lizt Alfonso Dance Cuba'nun muhteşem gösterisiyle Türk seyircisi ile buluşuyor. Sahnelenen tüm gösterilerin yaratıcısı, koreografi ve direktörü olan Alfonso'nun başarıları topluluğu Broadway'de sahne alan ilk Kübalı dans grubu yaptı. ABD, Kanada, İspanya, Fransa, Almanya, Yeni Zelanda, Mısır, Katar, Güney Afrika, Çin, Hollanda, Belçika, Meksika, Kolombiya ve pek çok ülkede danslarıyla seyircileri sayısız kere büyüleyen ve eleştirmenler tarafından yoğun övgü alan Lizt Alfonso Dance Cuba büyük ses getiren gösterileri Cuba Vibra'nun rengarenk Küba müziği tınları ve cha-cha, mambo, rumba, conga, bolero ritimleriyle dolu danslarıyla İş Sanat'ta unutulmaz bir sezon finaline imza atacak.

27 Mayıs Cuma / İş Sanat

Teho Teardo & Blixa Bargeld

"Nerissimo" adlı albümlerini dinlerken, iki sanatçının birlikte geçirdiği üç yılın duygusal yolculuğu hissediliyor. Roma ve Berlin'i birbirine bağlayan lisanlar arasında bir tünelden geçiliyor. Siyahın gizemi içindeki bu yolculukta, şarkılar da görüntüler ve renklerden oluşan bir günlüğü şekillendiriyor. Tıpkı Avrupa'nın başkentleri üzerinde yapılan bir gece uçuşu gibi. Bu albümde bir yenilik olarak nefesli çalgılar, Teho'nun bariton gitarı ve klasik yaylı çalgıların aranjmanı ile yoğun zil sesleri arasında öne çıkıyor. Bir araya gelen tüm bu sesler bir frekans spektrumu oluşturarak, Blixa'nın sakın ve yumuşak sesini sınırsız sarıyor ve destekliyor.

13 Mayıs
Cuma
Zorlu PSM

İdil Biret

20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren klasik müziğe yorumcu olarak dünya çapında damgasını vurmuş bir sanatçı İdil Biret. Küçük yaşta müzik otoritelerini kendisine hayran bırakarak Türkiye'de "Harika Çocuklar Kanunu" nun çıkarılmasına vesile olan piyanist, yarım yüzyılı aşan müzik kariyerinde oluşturduğu kendine özgü tonu, yorumu ve muhteşem tekniği ile iki bine yakın konser verdi. 44. İstanbul Müzik Festivali, barok dönemden 20. yüzyıl müziğine uzanan geniş repertuarlı bir maraton ile bu sene 75. yaşını kutlayan, çağımızın büyük virtüözü İdil Biret'e bir kez daha saygısını sunuyor. Program: Johann Sebastian Bach / Kromatik Fantezi ve Füg, BWV 903 / İtalyan Konçertosu Fa Majör, BWV 971 / Fransız Süiti No.6 Mi Major, BWV 817 / Partita No.1 Si bemol Majör, BWV 825 / İyi Düzenlenmiş Klavye'den 4 Prelüd ve Füg.

8 Haziran Pazar / Aya İrini

Birsen Tezer

Uzun süredir sahnede birlikte yer aldığı müzisyen arkadaşları Derin Bayhan (davul), Emre Tankal (elektrik gitar), Gürol Ağırbaş (bas gitar), Tunç Öndemir ile tadı damağında bir Birsen Tezer konserini kaçırmayın.

13 Mayıs Cuma / garajistanbul

JOSHUA BELL

Washington Post gazetesince yapılan sosyal bir deney için metro istasyonunda keman çalmayı kabul eden ve bu performansı ile normalde klasik müzik dinlemeyen kişilerde "Metrodaki Kemançı" olarak tanınan Joshua Bell'in performansları dünya çapında sahnelerde kapalı gişe izleyiciyle buluşmaktadır.

Keman: Joshua Bell / Piyano: Sam Haywood / Program Vitali: Şakon Keman ve Piyano için Sol minör / Beethoven: Keman ve Piyano için Sonat No. 9 La Majör, Op. 47 / Fauré: Keman ve Piyano için Sonat No. 1 La Majör, Op. 13

15 Mayıs Pazar / Zorlu PSM

TEDx Istanbul

TEDxIstanbul'un amacı, insanları aksiyona geçirmek. İvme kazan, kuralları yık, hareket geç... Çünkü onlar bir insanın eylemlerinin toplamı olduğuna inandılar. Yapmış oldukları ve yapabilecekleri. Başka hiçbir şey! İşte TEDxIstanbul'un kendi davet metni: "Harekete geçtiğimizde, eleştirmeyi bırakıp artık yapmaya başladığımızda bu hareketlerin etkileri sınırsız oluyor. Aksiyonlarımızın toplum üzerinde nasıl etkileri var? Dünya üzerinde? Ya kendinden sonra sayısız etkileşim yaratan aksiyonlar. Hareketini Başlat teması ile tek bir insanın sahip olduğu potansiyele, insanoğlunun başa-rabileceklerine odaklanacağız ve toplumda anlamlı bir fark / değişim yaratabilmenin yollarını arayacağız. Sanatçılar, bilim adamları, düşünürler ve 'yapanlar' ise bu yolculukta bize rehberlik edecekler."

11 Haziran Cumartesi /
Volkswagen Arena

RIFF COHEN Parkfest'te

28 yaşında olmasına rağmen olgun, bazen dramatik ve yer yer karanlık bir müzikal dil kullanan müzisyen Riff Cohen; yetenek, güzellik, sadelik, tevazu ve neşenin örneği ender bulunan bir kombinasyonu olarak tanımlanabilir. Tel Aviv Üniversitesi'nde Müzikoloji eğitimi almış olan Cohen'in müzikal anlayışında Sudan, Fas, Fransa ve Amerikan müziklerinin popüler altyapısının izleri görülüyor. Geçtiğimiz yaz Simg'e'nin 'Miş miş' olarak Türkçeye de uyarlayıp büyük hit haline getirdiği 'Dans mon Quartier' ile sevilen Cohen, kendisi için en büyük ilham kaynağı olarak Tunus'un Djerba adasında yaşayan ve okuma-yazma bilmediğini belirttiği büyü-kannesini gösteriyor. Güne yayılacak Parkfest etkinliğinde Azealia Banks, Jain, Hey Douglas ve Gökçe Kılınçer de sahne alacak.

15 Mayıs Pazar / Küçükçiftlik Park

gottex

BEACH & POOL FASHION '16

MENDDO'S

İstanbul: Akmerkez, Bağdat Caddesi,
İstinye Park,
İzmir: Alsancak, Çeşme,
Bodrum: Türkbükü, Yalıkavak,
Marmaris: Marmaris,
Mersin: Marina

www.brandys.com.tr

[brandyscomtr](#) [brandyscomtr](#)
[brandyscomtr](#)

World'e özel 8 taksit!

 YapıKredi
WORLD
Türkiye'nin en bonkör kartı

KEMERLIFE

Hem yeşil, hem şehir

KEMERBURGAZ İSTANBUL CADDESİNDE YENİ YAŞAM

Göktürk'ün ardından yükselen grafiğiyle dikkat çeken Kemerburgaz'da konumlanan Kemerlife XXIII, bölgenin merkezinde yer alan en büyük ve en prestijli proje olma özelliğini taşıyor. 160 konut ve 8 ticari alan bulunan projede konutlar, 1+0'dan 5+1'e kadar farklı alternatiflerle sunuluyor. Mimarisi ferahlık ve bol gün ışığı üzerine kurgulanmış Kemerlife XXIII'ün sosyal tesisinde açık yüzme havuzu, sauna odası, buhar odası, pilates salonu, fitnes salonu ve kafeterya yer alıyor. Çatılarında yenilenebilir enerji sistemleriyle doğa dostu bir proje olan Kemerlife XXIII'te, asma bahçeler ve ahşap bloklarda bahçe teraslar ile kendinizi yeşilin içinde hep huzurlu hissedeceksiniz.

METAL YAPI KONUT

0212 322 34 00 / 0212 322 19 99